

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,*
dr. Simicskó István, Szabó Sándor

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	13219
A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	13219
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	13219
Felszólalók:	
Czunyiné Dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13227
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13232
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13236
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13241
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13243
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	13245
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	13249
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	13252
A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	13260
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	13260
Felszólalók:	
Czunyiné Dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16263
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13264
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13267
Szabó Sándor (MSZP)	13268
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	13270
A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13271
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	13272
Felszólalók:	
Dr. Becsó Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13274
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13275
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13278
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	13280
A közbeszerzésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13281
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	13281
Felszólalók:	
Dr. Tilki Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13284
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13285
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13287
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13289
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	13290
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	13292
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	13292
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	13294
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	13294
Felszólalók:	
Dr. Tilki Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13296
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13296
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13297
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	13298
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	13300
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	13301

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13303
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója	13303
Felszólalók:	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	13311
Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13312
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13314
Hajdu László (DK)	13315
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadójának válasza	13315
Egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	13317
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	13318
Felszólalók:	
Dr. Kovács József , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13320
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13322
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13325
Hajdu László , a DK képviselőcsoportja részéről	13326
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	13327
Napirend utáni felszólaló:	
Dr. Rétvári Bence (KDNP)	13327
Az ülésnap bezárása	13330

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja

2019. november 21-én, csütörtökön
(13.55 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Földi László és dr. Simicskó István)

ELNÖK: Az Országgyűlés ülését a mai, azaz a november 21-ei ülésnap pontjainak tárgyalásával folytatjuk. Ezért az Országgyűlés őszi ülészakájának **12. ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső (*sic!*) jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Most soron következik **a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8017. számon a Ház informatikai hálózatán mindnyájunk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy nagy jelentőségű törvénycsomag áll önök előtt. Alapvető célunk az, hogy olyan szolgáltatásokat nyújtsunk a vállalkozások és a magyar emberek számára, amelyek azt az alapvető társadalmi célunkat, amely azt jelenti, hogy Magyarország egyike legyen Európa legélhetőbb államainak 2030-ig, elérjük.

Ennek a célnak a tudatában és ezzel a céllal született a mostani törvényjavaslat, amely mintegy 1000 oldalas jogszabálycsomagnak a törvényi lába. 1000 oldal, amely alapvetően meg tudja változtatni azt a hozzáállást, ahogy az állam általában hozzááll a polgáraihoz, azt, hogy hogyan intézünk egy ügyet, és miben kell a következő időszakban még változtatnunk.

A legfőbb szó és a legfőbb irány, amelyet szeretnénk elérni, az a bizalom. A bizalom, mert a közigazgatásnak, az állam és a polgárok kapcsolatának, az állam és a vállalkozások kapcsolatának a bizalomra kell épülnie. Arra a bizalomra, amely alapvetően azt jelenti, hogy a polgárok és a vállalkozók jogkövetőek, követik a jogot, és nem rá kell kényszeríteni őket a jogkövetésre; nem azt kell megkövetelni tőlük, hogy minden egyes ügyben engedélyeket kérjenek, hanem akár bejelentésre is végezhesenek bizonyos cselekményeket, mert a jogkövetés tekintetében meg kell bízni a magyar állampolgárokkal.

Az egyik fontos lépés, amelyet szeretnénk megtenni, az egyszerűsítés lépése. Egyszerű és hatékony közigazgatásra van szükség, olyan intézkedéseket kell tenni, ami az emberek hétköznapijait tudja egyszerűbbé tenni, kényelmesebbé tenni, és elengedhetetlen ezen keresztül az is, hogy felgyorsítsuk a közigazgatás

folyamatait, hiszen ezzel az emberek idejét, erőforrásait és pénzt takarítunk meg a magyar emberek számára.

Az ügyszámok csökkentése nemzetgazdasági érdekek is, hiszen az adminisztráció csökkentése forrásokat fog megtakarítani egyrészt a vállalkozásoknál, másrészt a magánembereknél, és adminisztratív terhektől, tehát fizikai adminisztratív terhektől is meg fogja szabadítani az embereket, és az ország versenyképességét is meg fogja változtatni.

Két fő irányban zajlottak az utóbbi időszakban, az utóbbi években a közigazgatással kapcsolatos jogalkotási tevékenységek, illetve bekövetkezett Magyarországon egyrészt egy szervezeti jellegű átalakítás, ami a területi és a központi államigazgatás átalakítását jelentette, hiszen 2011. január 1-jével létrejöttek a megyei és fővárosi kormányhivatalok, amelyek mintegy húsz korábbi területi államigazgatási szervet tudtak magukba olvasztani, és 2013. január 1-jétől kezdve pedig létre tudtak jönni a járási hivatalok is, amelyek kialakulásával végre egy történelmi vagy történelmi jelentőségű lépést tudtunk tenni, hiszen visszamentünk a magyar közigazgatási hagyományokhoz, és létrejött a központi, a területi és a helyi szintje az államigazgatás rendszerének.

2016-ban és '17-ben újabb lépés következett, hiszen a központi hivatalok rendszerét az állam felülvizsgálta, és az Országgyűlés és a kormány döntésének következtében 45 újabb központi hivatal szűnhetett meg, részben beolvadhatott a minisztériumokba, részben pedig a fővárosi és megyei kormányhivatalokba. Ezzel a lépéssel egy nehezen átlátható közigazgatási rendszer sokkal egyszerűbbé és világosabbá vált; mind a polgárok, mind pedig a vállalkozások számára egyszerűbbé és világosabbá vált az ügyintézés folyamata.

A másik fontos lépés az eljárási szabályok megváltoztatása volt. Az új közigazgatási rendtartásunk, amelyet az Országgyűlés elfogadott, a sommás eljárásokkal el tudta azt érni, hogy csökkenteni lehessen az ügyintézésre fordított időt, és lehetett csökkenteni a felesleges szakhatósági eljárások számát is, azaz sokkal egyszerűbbé és gyorsabbá lehetett tenni a közigazgatás folyamatát, a döntéseket, így az adminisztrációt, és így segíthetett abban, hogy az ország versenyképessége tovább erősödhessen.

(14.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredmények magukért beszélnek, de az eredmények nem adnak okot arra, hogy a cselekvésben megálljunk. Egy modern és szolgáltató közigazgatás továbbberősítése mindig és mindenkor a feladatunk lesz. Ilyenkor érdemes a külföldi példákat is elővenni és a munkát folytatni, egészen addig, ameddig olyan ügyeket látunk, amelyeknek az egyszerűsítésére sor kerülhet a következő időszakban is.

Nem dőlhetünk tehát hátra, van még teendők, és a kormány a kormányhivatalok közreműködésével

további olyan ügyeket tárt fel, amelyeket érdemes egyszerűsíteni. Hangsúlyozni szeretném a kormányhivatalok közreműködését. Az önök előtt fekvő törvénycsomag úgy jött létre, hogy megkerestük azokat az embereket, akik közvetlenül az embereknek, a vállalkozásoknak az ügyeivel foglalkoznak, és az ő javaslataikat szedtük össze, így nyugodtan mondhatjuk azt, hogy az itt fekvő törvénycsomag körülbelül 30 ezer ember munkája. 700, több mint 700 olyan javaslat érkezett, amelyet beépítettünk a jogalkotásunkba. Ennek eredménye ez a több mint 100 oldalas törvénycsomag, és az a mintegy további 900 oldal, aminek eredményeképpen a közigazgatás egyszerűsödni tud.

Fontos, hogy olyan emberektől kapjunk impulzust, akik valóban foglalkoznak az ügyekkel. Mintegy 28 millió ügyfél fordul meg a magyar közigazgatásban, illetve ennyi ügy van a magyar közigazgatásban, ennyi ügyvel foglalkoznak a kormányhivatalok, a lakcímgazdálkodástól a szociális igazgatáson át a családtámogatási rendszerrel vagy pedig a fogyasztóvédelemmel, tehát elég széles körű az a tevékenység, amelyet a kormányhivatalaink átölelnek.

Így nem csoda, hogy 700 olyan terület, olyan eljárás kerülhetett elé, amelynek az egyszerűsítésére, átalakítására sor kerülhet a következő időszakban, segítve ezzel a magyar állampolgárok, a polgárok kénelmesebb életét és az ország versenyképességét.

Természetesen lehetetlen egy ilyen expozéban az összes változást felsorolni, de engedjék meg, hogy néhány fontosabb intézkedésre azért utaljak. Számos engedélyezési típusunk van ma a közigazgatási rendszerben, azonban lehetőséget kell biztosítani arra, hogy bejelentéssel is el lehessen kezdeni bizonyos tevékenységeket, hiszen mai közigazgatási rendszerünk túlnyomó többsége engedélyezésre épülő közigazgatási rendszer, ami bizony lassúvá és körülményessé, időnként indokolatlanná teszi azt, hogy az állam ilyen mértékben avatkozzon be a polgárok életébe.

Arra szeretnék utalni, hogy amikor engedélyezés helyett bejelentési eljárásról beszélünk, akkor nagyon oda kell figyelni, hogy bizonyos területeken a védelmi szint sem csökkenhet, ezért olyan bejelentési eljárásokat szeretnénk bevezetni, amelyek lényege abban áll, hogy ha valaki előzetesen bejelent egy tevékenységet, akkor azt az állam külön aktusa nélkül 30 nap után megkezdheti, ha azonban az állam úgy látja a bejelentés következtében, hogy az a tevékenység jogellenes, tehát a bejelentett tevékenységet nem lehet folytatni, ez a 30 nap rendelkezésre áll arra, hogy az állam olyan döntést hozzon, amellyel megtiltja ennek a tevékenységnek a folytatását.

Azonban sokkal egyszerűbb és kiszámíthatóbb így az élet, hiszen mind a magyar emberek, mind a vállalkozások számára egyértelmű és világos az, hogy mennyi időn belül kezdhetik meg ezt a tevékenységet. Több ilyen tevékenység is van, amely bejelentéssel megindulható tevékenység lesz a következő időszakban. Ilyen például a járda és gyalogút építése, egyes erdészeti létesítmények létesítése, vagy például a munkaerő-közvetítő tevékenység megkezdése.

A javaslat tartalmazza azt az egyszerűsítést is, hogy ezekben az esetekben a 30 napon belül kötelező ellenőrzés is megszűnik, tehát ennyivel is egyszerűbb lesz a polgárok élete. Nem kell állandó ellenőrzéssel zaklatni a polgárokat, hanem a polgároktól el kell várni azt, hogy egyébként jogkövető magatartást folytassanak, és akkor kell erőteljesebben fellépni egyébként, ha az egyes szűrőpróbaszerű ellenőrzések során visszaélést tapasztalunk, mert abban az esetben viszont a szankciókat komolyan kell venni. Azt gondolom, hogy ez a helyes irány, hiszen ez jelenti egyébként Európa-szerte, nemcsak a magyar gyakorlatnak megfelelően, hanem Európa-szerte szinte mindenhol a helyes közigazgatási irányt, a hatékony közigazgatási működtetést.

Fontos változás az egyfokú közigazgatási rendszer bevezetése. Újdonságot nyilván nem mondunk e tekintetben, hiszen az új közigazgatási eljárási szabályok ezt már alaptétellé teszik, és a kormányhivatalok működésénél a kormányhivatali határozatok esetében ez már korábban bevezetésre került, azonban a területi közigazgatás egésze tekintetében fontos, hogy ez az elv a továbbiakban érvényesülhessen, hiszen gyorsabbá tudjuk tenni a közigazgatási döntéseket. Hogy a számok nyelvén ez mit jelent, hogy néz ki ez ma a gyakorlatban? Ma körülbelül 28 millió döntést hoz a közigazgatás évente. Ebből a 28 millió ügyből nagyjából 50 ezer, tehát 50 ezer ügy fut másodfokra, és nagyságrendileg 5 ezer kerül a bíróság elé, és ebből a bíróság nagyjából 1500-ban változtatja meg a korábbi közigazgatási döntést. Ezekből a számokból látszik, hogy fel lehet gyorsítani az eljárást, és érdemes a garanciális szabályokat áttemelni a közigazgatásból a bírói gyakorlatba.

Nem újdonság Európa-szerte, amit mondunk, az osztrák közigazgatás egyébként így működik, ők is átálltak erre a rendre. Az ő tapasztalatuk is azt mutatta, hogy egyébként ez a bíróságok terhelését nem növelte meg olyan mértékben, hogy ez lassította volna a közigazgatási ügyeket. Az első időszakban volt egy ügyfel-futás, a következő évtől kezdve azonban ez már lefele ment, és az ügyek egyébként összességében gyorsabbá váltak. A garancia pedig erősödött, hiszen a kétfokú eljárás a bírósági eljárásban jelent meg, amit ez a javaslat, illetve az ehhez a javaslathoz kapcsolódó törvényjavaslatunk is, ami a bírósági rendszernek ezt a lábát illeti, és amit szintén tárgyal ma az Országgyűlés, ezt tartalmazza, tehát a két jogszabályt e tekintetben egységesen kell értelmezni.

A magyar gazdaság az elmúlt időszakban eléggé dinamikus növekedett, és ezt a növekedést érdemes fenntartani. Egyszerűbbé tett közigazgatással, a közigazgatási működési rend gyorsításával bizony a vállalkozások mindennapjait is egyszerűbbé lehet tenni, a kis- és középvállalkozásokat is erősíteni kell, tehát a közigazgatásnak is szolgálnia kell az ország versenyképességének a fennmaradását. Erről szól egyébként az egyéni vállalkozókat érintő változás, ami ebben a törvényjavaslatban van, vagy az építésügyi igazgatással kapcsolatos változás is.

Ha csak az egyéni vállalkozásokkal kapcsolatos ügyintézés vesszük alapul, ez 180 ezer ügyet jelent évente, de ha valaki egyéni vállalkozóvá akar válni, vannak itt az Országgyűlésben olyanok, akik egyébként voltak egyéni vállalkozók, tehát pontosan tudják, hogy ez mit jelent, milyen ügyintézési kötelezettséget jelent, és a megkettőzött ügyintézés is milyen probléma. Hiszen az is problémát jelent, ha valaki egy vállalkozási tevékenységet el akar indítani, akkor kétfelé kell elindulnia, egyrészt egy NAV-bejelentéssel el kell indulnia, de mindezt megelőzően természetesen a kormányhivatalban is egy vállalkozói engedélyt, tehát egy hatósági aktussal egy engedélyt kell kapnia arra, hogy a tevékenységét elkezdhesse. Függetlenül attól természetesen, hogy a tevékenység megkezdéséhez szükséges-e hatósági engedély, ha az a tevékenység engedélyhez kötött, akkor természetesen az is megszerzendő, de önmagában ha valaki vállalkozni akart, az bizony e tekintetben egy megkettőzött rendszer volt.

Valamint minden vállalkozó esetében, aki elindította a vállalkozását, azt követő 30 napon belül egy kötelező ellenőrzés is van a rendszerben, aminek az indokoltságán azért érdemes elgondolkozni, hiszen ha valaki cipésként akarja elindítani a tevékenységét, vajon mitől indokolt az, hogy utána a hatóság 30 nap után kimenjen, és megnézze, hogy valóban cipésként dolgozik-e. Elég, ha egyébként fizeti az adót, és valóban végzi azt a tevékenységet. Aztán a különböző szakhatóságok által végzett vagy a szakirányú ellenőrzések során természetesen, amikor úgy adódik, akkor a szűrőpróbaszerű ellenőrzéssel ellenőrizni kell a tevékenységét, akár közegészségügyi szempontból vagy más szempontok alapján.

Ezért ezt a 30 napos ellenőrzést is megszüntetjük, tehát a kötelező 30 nap utáni ellenőrzést is megszüntetni rendeli ez a törvényjavaslat, illetve abba az irányba is elindulunk, hogy egy nyilvántartásunk legyen. Megszűnik a vállalkozóknak az igazolványa, tehát külön aktus nem kell ahhoz, hogy valaki vállalkozási tevékenységet végezhesen, és abba az irányba indulunk el, hogy a két nyilvántartást, ami a NAV nyilvántartása, tehát az adóügyi nyilvántartás és az egyéni vállalkozók nyilvántartása, egy nyilvántartássá olvasszuk össze, azaz a tevékenység megkezdését egy bejelentéssel, egy adóhatósági bejelentéssel meg lehet majd tenni.

Gyorsabbá válhat az építésüggyel kapcsolatos ügyek intézése is, hiszen egy egységes építésügyi rendszert hozna létre ez a javaslat a következő időszak vonatkozásában. Mint önök is tudják, az állam az építésüggyel kapcsolatos tevékenységét, tehát a hatósági tevékenységét, ami hangsúlyozottan egy állami feladat, kettős módon látja el. Egyrészt egy, az állam igazgatásán kívül álló önkormányzati igazgatási területre tesz át egy feladatot mint építésügyi feladatot, aminek egyébként a másodfoka a kormányhivatali rendszerben van, míg az építésügyek egy másik része viszont a kormányhivatalban zajlik.

Tehát az önkormányzat a saját feladata körében a szabályozást megalkotja, s a szabályozást követően

az államnak van feladata az építésügyi területén. Az állam a döntéseit tehát megkettőzte, ez a kettősség azonban egyrészt érthetlenséget, másrészt lassulást okozhat az építésigazgatás területén, hiszen egy megkettőzött építésügyi az értelmezést is nehézkessé teszi, valamint az ügyintézés is lassítja, és az ország ezzel kapcsolatos erőforrásait is megduplázza. Ezért a javaslat azt tartalmazza, hogy minden kerüljön a helyére: az önkormányzatok alatt működő polgármesteri hivatalok önkormányzati hatósági ügyekkel foglalkozzanak, tehát az önkormányzat ügyeivel, és egy jegyzőnek ténylegesen a polgármester legyen a főnöke, tehát ne történhessen meg az, hogy egyébként más hatósági ügyekben, egy építésigazgatási ügyben a felettes szerve nem a polgármester, hanem a kormányhivatal, mert jelenleg ez a helyzet. Ezt a helyzetet szeretnénk tisztává tenni, az önkormányzati hatósági ügyek az önkormányzat hivatalára tartozzanak mint polgármesteri hivatalra, az állam hatósági ügyei pedig tartozzanak az államra.

(14.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eddig bemutatott hatósági ügyek és változások kiemelték a nemzetgazdaság szempontjából is, de hangsúlyozni kell, hogy vannak olyan változások is, amelyeknek nem a közvetlen nemzetgazdaság és az államrezon szempontjából van jelentősége, hanem bizony az állampolgárok szempontjából és kifejezetten bizonyos kiszolgáltatott vagy kiszolgáltatottabb társadalmi csoportok szempontjából. Van sok olyan bosszantó szabály, ami felesleges, és mondhatom azt talán, hogy zaklató is, amikor például az állampolgárokat túl gyakori megjelenésre vagy bizonyos bizonyítványok vagy igazolványok túl gyakori cseréjére hívja fel, holott ez a valóságban indokolatlan. Ilyen például azoknak a személyeknek a köre, akik közgyógyellátásra szorulnak, illetve arra jogosultak. Kétféle ilyen van, az alanyi és a normatív jellegű közgyógyellátás. Ezeknek a közgyógyellátásra vonatkozó igazolásoknak az ideje az alanyi esetben két évről négy évre, a normatív esetben pedig egy évről két évre fog növekedni, amennyiben a tisztelt Országgyűlés a törvényjavaslatot elfogadja. Ez jelentősen fogja segíteni pont az e tekintetben kiszolgáltatott társadalmi csoport helyzetét.

Ilyen a helyzet a megváltozott munkaképességű személyekkel kapcsolatban is, akiknek esetében meg fog szűnni az ötévente való kötelező felülvizsgálat, ha az érintett személynek olyan az egészségi állapota, amiben javulás nem várható. Ezekben az esetekben indokolt az, hogy ne kelljen ötévente a hatósághoz fordulni, és megalázó módon, ugyanabban a helyzetben ugyanazt az igazolást kérni, amit egyébként öt évvel korábban kérni kellett. Hasonló a helyzet azoknak az esetében is, akik olyan beteg vagy súlyosan fogyatékos gyermeket nevelnek, akinek az állapotában sajnálatos módon változás, jobbulás nem nagyon következhet be. Amennyiben ilyen helyzet van, ott a családi pótlékkal kapcsolatos új igazolások kérését sem kell

folyamatosan megismételni, a gyerek 18. életévéig érvényesek lesznek ezek az igazolások, tehát új ilyen igazolást nem kell kérni.

Van olyan változás, ami szintén a legnehezebb helyzetben tud segíteni az eseti gondnokok nyilvántartásának a létrehozásával, ugyanis az eseti gondnokok mindig abban a helyzetben járnak el, amikor hirtelen a gondnokolt jogainak a megóvása érdekében kell eseti gondnokot kirendelni, és ezt jellemzően különböző hatósági eljárásokban kell megtenni. Jelen pillanatban az a helyzet, ha eseti gondnokot akarunk kirendelni, akkor a gyámhatósághoz kell fordulni, és az eseti gondnokot a gyámhatóság egy másik eljárásban jelöli ki. Ha azonban van egy gondnoknyilvántartásunk, akkor nincs akadálya annak, hogy az adott szerv, akinek az eljárásában egyébként szükséges az eseti gondnok kirendelése, jogosulttá váljon az eseti gondnok kirendelésére, így tehát pont a legsürgetőbb esetekben a leggyorsabb döntést tudjuk elérni, és nem kell várni arra, hogy az eseti gondnok kirendelése megtörténjen, hanem ugyanabban az eljárásban nagyon gyorsan ez megvalósítható.

Egy fontos változás még a megváltozott munkaképességűek esetében az úgynevezett rehabilitációs tervnek a megszüntetése, ez ugyanis egy olyan terv, amely szakmai értelemben érdemi segítséget nem nyújtott, ugyanakkor fölösleges adminisztrációs terhet, bürokratikus terhet jelentett az érintettek számára, ez is meg fog szűnni.

Egy jelentős változás is, amelyet jómagam is jelentősnek tartok, az a nyugdíjba vonulás előtti kötelező adategyeztetéssel kapcsolatos eljárás. Ugyanis jelenleg az a helyzet, hogy ha valaki nyugdíjba vonul, akkor előtte 8-10 évvel megkezdődik azoknak az embereknek a zaklatása a tekintetben, hogy igazoljuk azt, hogy milyen volt a korábbi jogviszonya, és ezt aztán többször megismételjük az emberekkel. A legjobb az, hogy ha már az informatikai feltételeink rendelkezésre állnak, akkor ezt csak egyszer tegyük meg. Én értem egyébként ennek a több évvel ezelőtti jogosultságát, amikor csak papíralapon álltak rendelkezésre az iratok, de ma már, hogy az iratok jelentős része már elektronikus formában is rendelkezésre áll, elég ezt egyszer, a nyugdíjba vonulás előtt három évvel megtenni, hiszen akkor sem rendelkezünk több tudással, ha egyébként 8-10 évvel korábban ezt elkezdjük, viszont a polgárok számára mégiscsak egy jobb üzenet, ha 8-10 évvel a nyugdíjba vonulásuk előtt nem azzal zaklatjuk őket, hogy igen, 8-10 év múlva már nyugdíjba fog menni, és ezért minden adatot szeretnénk tőle begyűjteni.

A szervezeti rendszer tekintetében is szeretnénk egy egységesebb és világosabb szervezeti rendszert felállítani. A járás az legyen járás, a megye pedig legyen megye, ez az alaptételünk, és ezt szeretnénk erősíteni a következő időszakban is, ezért a történelmileg kialakult megyeszékhely szerinti járás fogalmát megszüntetjük, az is járássá fog válni, a járási hatásköröknek az a része, ami a megyét érinti, pedig a megyébe fog kerülni. Ennek megfelelően világos szerkezetűvé

válí a közigazgatás, és a polgárok számára is világos lesz, hogy az adott ügyükben, amennyiben szükséges, hova kell fordulniuk.

Megvizsgáltuk azt is, hogy minden a helyén van-e, és hogy megfelelően látja-e el a kormányhivatal a tevékenységét portfólió szempontjából. Tehát mondhatom azt nyugodtan, hogy egy portfóliótisztítást is érdemes mindig megtenni, hiszen a kormányhivatali rendszer alapvetően egy hatósági típusú rendszer, és az olyan tevékenységet, ami nem hatósági típusú, vagy nem az emberek széles körét érinti, hanem akár egy szűk szakmai csoportot, azokat a tevékenységeket érdemes a kamarák irányába eltolni. Hiszen indokolt az, hogy a szűk szakmához tartozó tevékenységet a kamarák lássák el, és azokat a tevékenységeket, amelyek testidegenek egy kormányhivatali rendszertől, attól a hatósági munkától, amelyek ott vannak, azokat is érdemes áttenni akár más állami szervhez, ami hatékonyabban tudja ezt ellátni, funkciójánál fogva jobban tudja ellátni, mint mondjuk, a kormányhivatali rendszer.

Ennek megfelelően tehát akár kamarákhoz, egyesületekhez is át lehetett tenni tevékenységeket, és ilyen például a kisebb súlyú kihágások, a szabálysértések felderítése és az ezzel kapcsolatos intézkedések köre, amelyeket érdemes a rendőrséghez tenni, hiszen az ő tevékenységük pontosan erre irányul, vagy az ilyen jellegű tevékenységük erőteljes, ezért érdemes ezt ott kezelni. Ugyanakkor a kamarákhoz is érdemes bizonyos tevékenységeket áttenni, így például az agrárkamarához a családi gazdálkodók nyilvántartását, a mérnöki kamarához az energetikai tanácsadással kapcsolatos tevékenységet vagy a gázszerelők nyilvántartását, vagy eggyel továbblépve, nem kamarai körbe, hanem bizony egyesületi körbe is érdemes egyes tevékenységeket áttenni, tehát például a Magyar Természetjáró Szövetséghez az erdei turistautak nyilvántartását. Gondoljanak bele, az erdei turistautak nyilvántartása mint állami feladat a kormányhivatali rendszerben volt eddig, holott ezt indokolt arra a szférára bízni, aki egyébként a legjobb gazdája a turistautaknak.

Rendelkezik ez a javaslat arról is, ami a jövő közigazgatása. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a jövőben egy adatalapú és alapvetően informatikai rendszerekre épülő közigazgatásról kell majd beszélnünk. Ha egy 20-30 éves távlatot veszünk figyelembe, akkor a döntéshozatali rendszerek tekintetében, a mesterséges intelligencia beiktatásával bizony közigazgatásunk egy jelentős átalakuláson fog átmenni, ezt látjuk már, ha a jövőbe tekintünk. Nem kell messze menni, hiszen látjuk azt, hogy egyébként a piacon milyen tevékenység van, ehhez majd alkalmazkodni kell a közigazgatásnak is. Ennek fontos lépéseit is meg kell tenni, ezért a javaslat azt is tartalmazza, hogy a különböző informatikai rendszerek egymással való kommunikációját és hozzáférését a különböző adatoknak biztosítani kell, és 2021-ig kell ezt majd megvalósítani. Ez természetesen fogja szolgálni az ügyfelek érdekeit is, hiszen olyan adatok igazolására ténylegesen nem fog sor kerülni már, ami egyébként rendszeres

nyilvántartásban szerepel, csak egyelőre, mondjuk, nem lehet hozzáférni egyik rendszerből a másik rendszerbe. Ezt szeretnénk egy egységes rendszerre kovácsolni annak érdekében, hogy az ügyfeleknek ne kelljen mindenféle igazolásokat a következő időszakban benyújtani.

(14.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Zárásként engedjék meg, hogy Magyary Zoltánt idézzem: „Az államot közel kell hozni az állampolgárokhoz, a közigazgatásnak emberarcúvá kell válnia.” Ezt a célkitűzést szeretnénk továbbvinni, és ennek a célkitűzésnek a jegyében született meg a mostani törvényjavaslat, hiszen olyan közigazgatást szeretnénk, ami bizalomra épül, ami gyors és hatékony, és a kölcsönös bizalom valóban ki tud alakulni a polgár, a vállalkozás és az állam között. Ennek jegyében szeretném kérni önöket, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház műszaki szolgálata jelezte, hogy a két ülésnap műszaki szétválasztása érdekében 5-10 perc technikai szünetet vagyunk kénytelenek most tartani, tehát ezt követően tudjuk elkezdni a vezérszónoki felszólalásokat. Megértésüket kérem.

(Szünet: 14.21 - 14.26)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket, folytatjuk az ülést. Megköszönöm eddigi együttműködésüket, és az elnöklést átadom Hiller István alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr!

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. A vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Előként Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszony, a Fidesz vezérszónokának gondolatait halljuk. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán engedjék meg, hogy először az államtitkár úr által befejező idézetként Magyary Zoltántól hozottakhoz hadd hozzak még egy gondolatsort, illetve néhány idézetet Magyary Zoltántól. Előjáróban annyit, hogy Magyary Zoltán a XX. század egyik kiemelkedő közigazgatási jogtudósa, megyénk szülötte, rendkívül büszkéek vagyunk rá, és nemcsak megyei szinten, hanem azt gondolom, Magyary Zoltán gondolatai, közigazgatás-szervezési tudománya nemcsak jogtudományi és jogtörténeti fontos tananyag, hanem már 2010-ben, amikor a közigazgatás átszervezéséhez az akkori

kormányzati ciklusban hozzáfogtunk, segítségül hívtuk az ő hagyatékából azokat a modernitással és modern tartalommal megtölthető gondolatait is, ami a közigazgatás szervezésénél azóta is, amióta ő ezeket a tanokat lefektette, alapértéknek számít.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítéséről szól, hívjuk segítségül hát Magyary Zoltánt, mit is mond ő a közigazgatás reformjáról. Azt mondja egyrészt, hogy a közigazgatás reformja jelenti az embereknek az államhoz való viszonyának a reformját. Ha röviden és korszakolni szeretném a 2010-11 óta zajló közigazgatási folyamatokat, akkor azt kell mondjam, hogy a 2010-14 közötti időszakban tulajdonképpen a szervezeti reformok alapjainak a lerakása mellett megtörtént a közigazgatásnak egy, az államtitkár úr által már idézett Magyary Zoltán-i hitvallásnak vagy ars poeticának a bevezetése, ez az emberarcú közigazgatás kialakítása, hiszen sok olyan lépés történt meg, akkor is volt egyszerűsítés, racionalizálás, deregulálás és minden olyan, ami a hatékonyságot fokozandó, az ügyfelek számára az államba vetett bizalmat és a közigazgatásba vetett bizalmat erősíti.

(14.30)

Tehát ha úgy fogalmazunk és úgy szakaszolunk egy közigazgatási reformot, ahogy Magyary Zoltán tette, akkor mondhatjuk azt, hogy az első szakaszt követően, ami az emberek államhoz való viszonyának rendezését, újradefiniálását rendezzi, azaz a reformját jelenti, az az elmúlt kilenc esztendőnek az első esztendőjében megtörtént, hiszen létrejöttek a megyei kormányhivatalok, lényegesen egyszerűsödtek az ügyintézők, a korábban regionális közigazgatási szintre kiszervezett és nemcsak hogy távolságot, hanem többletigazgatási eljárást, bürokráciát, költséget és eljárási rendeket jelentő hagyatékát felszámoltuk a 2010 előtti közigazgatási kormányzati intézkedéseknek. Azt követően pedig 2014-től, ha szakma- vagy jogi nyelven akarok fogalmazni, akkor a precizírozása, tökéletesítése történt ennek a közigazgatási átalakításnak.

Magyary Zoltán egyébként, hogy az ő gondolataival folytassam, úgy fogalmaz, hogy a közigazgatás reformja egyrészt az előbb idézett, másrészt az állami gépezet belső tökéletesítését jelenti. Tehát ő két alapra, két bázisra helyezi a közigazgatás reformját, egyrészt az állam és az ember szerepének a meghatározására, illetve a viszonyrendszernek a rendezésére, másrészt pedig annak az állami szervezetrendszernek, kvázi gépezetnek, ahogy ő hívja, több tanulmányában is a tökéletesítésére.

Azt is mondja Magyary Zoltán, hogy ennek a gépezetnek a működését folyamatosan felül kell vizsgálni, hiszen a tökéletesítés vagy a folyamatos alkalmazhatóvá és alkalmazandóvá tétele és az emberarcú közigazgatás megtartása bár egy korábban mindig nagy, tehetetlennek és szinte változtathatatlanak tűnő állami apparátusrendszer, arra biztat és arra készlet,

hogya a változó és a változandó körülményekre való reakció ideje minél gyorsabb legyen, és a szervezetében intézendő ügyek pedig minél hatékonyabbak, az állampolgárok - zárójel, amit az államtitkár úr is mondott -, a vállalkozások javára minél hatékonyabban történjenek az elintézés során, szakszerűen, hatékonyan, gyorsan, és idézhetném még itt a szempontokat.

Magyary Zoltán azt is mondja - és nem véletlenül idézem őt folyamatosan vissza, mert az államtitkár úrnak az expozéjában mindez elhangzott, csak vagy egy ügycsoportra, vagy egy ügýtípusra, vagy egy szervezetrendszer működtetésére vonatkozó kitekintéssel és az előttünk fekvő törvényjavaslat részletszabályainak a felidézésével -, hogy a racionalizálás jelent egyrészt takarékoságot. Azt gondolom, hogy az állam hatékony, takarékos működésének, mind az eddigi reformok, mind pedig az előttünk fekvő törvényjavaslatban az eljárások egyszerűsítése, a még megmaradt duplikátumok megszüntetése, bizonyos eljárásoknak egyáltalán a közigazgatási körön kívül helyezése mind-mind megfelel annak, hogy egy ekkora rendszert takarékosan tudjon működtetni az állam, egyébként az állampolgárok javára.

Az egyszerűsítés is - erről Magyary azt is mondja, hogy a másik ismérve a racionalizálásnak az egyszerűsítés -, azt gondolom, benne foglaltatik abban a törvényjavaslatban, ami előttünk fekszik. Hiszen az államtitkár úr hivatkozott itt több olyan ügycsoportot, mint akár a vállalkozások vállalkozói igazolványának igénylése, benyújtása, sőt hogy erre nincs szükség, illetve a NAV-os ügyekkel való egy ügyben való kezelésévé válása, tehát ne kelljen sem vállalkozásnak, sem állampolgárnak többször egy ügyben a hivatalt felkeresni, több eljárást indítani. Jelenti ez azt is, hogy építésügyi és építéshatósági igazgatási ügyben a kérelmezőnek, bejelentőnek nem kell arról tájékozódnia pluszban, hogy most ezt az önkormányzati vagy pedig a járási építéshatóságnál intézi. Van benne jó néhány olyan abszolút praktikus, egyszerűsítő javaslat, amely már ezt a Magyary óta ismert racionalizálási alapelvet ismeri.

A modernizáció vagy a modernizálása a közigazgatásnak, azt gondolom, nem kérdés. Ha Magyary korábban nem volt kérdés, akkor ebben a században, amelyben ma élünk, feltétlenül szükséges. Az államtitkár úr az expozé végén utalt arra, hogy az a fajta digitalizáció, az a fajta technológiai átállás a mindennapjaivá kell hogy váljon a közigazgatásnak. Sok eljárás már elektronikusan elérhető, rendkívül sok olyan ügy és ügycsoport van, ami akár kormányablakon keresztül, akár pedig az ügyfél elektronikus ügyintézési felületén keresztül elintézhető, de ehhez óhatatlanul szükséges az, amire az államtitkár úr az expozé végén utalt, hogy mindazon eljárásoknak, amelyek eddig külön informatikai rendszereken és nyilvántartásokban futottak vagy futnak, a további egyneműsítését és egyszerűsítését, ezeknek is, ha úgy tetszik, egy 2010 utáni hívószót mondok, az egyablakossá tételeát a törvény alapján az eljárások egyszerűsítése mentén meg kell hogy fogalmazzuk és meg kell hogy csináljuk. Hiszen ez rendkívül

gyorsítja, hatékonyra teszi és egyébként mind állami, mind pedig állampolgári oldalról olcsóbbá, takarékosabbá teszi a közigazgatást.

Nem mellékes szempont már Magyarynál sem az egységes szempontrendszernek a kialakítása a szervezetrendszerben. Itt az államtitkár úr expozéjából csak néhány gondolatot idéznék vissza, az építéshatósági eljárásnál a különböző, eddig jobb híján a közigazgatás rendszerében kezelt természetvédelmi utak vagy túrautak nyilvántartását, tehát ami korábban nem volt ágazatilag meghatározható, hogy kinél legyen nyilvántartva, egyébként az eltelt 30 esztendőben, azt valamilyen közigazgatási szervhez időnként testidegen módon beseperték. Nem feltétlenül bűnként mondom ezt, csak meg kellett fogalmazni és 2010 óta megfogalmazódott ez a közigazgatási stratégia, hogy ezeket az ügyeket szépen ki kell bontani, meg kell nézni, hogy mire van egyáltalán szüksége az állampolgárnak és az államnak, hogy még egy plusz n-edik nyilvántartás legyen, és ezzel a nyilvántartással kapcsolatban mind az államnak, mind pedig az állampolgárnak legyen valamiféle intéznie. Vannak olyan dolgok, amelyeknek a rendszerben tartását vagy a rendszeren kívül kezelését - és ettől még nem borul fel a működés - egységes szempontok mentén megfogalmazva meg lehet valósítani, és ez könnyebbséget jelent mind az állampolgároknak, mind az ügyeket intéző vállalkozásoknak, mind pedig annak a közigazgatási szervezetrendszernek, amely ezeket az ügyeket kezeli, nyilvántartja, illetve az ezzel kapcsolatos bejelentési vagy valamilyen hatósági eljárását intézi.

Talán a legnagyobb bosszúság mindig egy állampolgárnak, aki ügyfélként jelenik meg a közigazgatásban, hogy elfárad az egyik hivatalba, most már ebben rendkívül sok egyszerűsítés zajlott az elmúlt időszakban, hiszen a kormányablakoknak a kialakításával, lassan már nem is tudom követni, de közel 3000 ügy az, amit a kormányablakokban indíthatunk, illetve a kormányablakok által kezdeményezhető ügyeknek a száma is már rendkívül nagy. Ha a képviselőtársaim emlékeznek arra, hogy az okmányiroda bázisán, annak az informatikai, szakmai bázisán indultunk ezzel a fejlesztéssel 2011-ben, és majd 2013-ban a járással még több ügycsoportot sikerült beemelni, hogy közelebb vigyük az ügyintézését az állampolgárokhoz, akkor láthatják, hogy a néhány személyes okmány, számszerűen talán pár tucat, de lehet, hogy egy tucat ügy volt az, amit a kormányablakot megelőző okmányirodában lehetett intézni, az a néhány ügy ma már közel 3000, amit egy járási kormányablakban az ügyfél el tud kezdeni, meg tud indítani, tájékoztatást tud kérni, vagy érdemben segítséget kap vagy érdemi döntéssig tudja vinni az ügyét. Tehát látszik az, hogy néhány esztendő alatt is hatalmasakat lehet lépni, látszik az is, hogy az állampolgároknak szükségük van a kiszámíthatóságra, stabilitásra és a biztonságérzetre a közigazgatásban, ezért érdekes talán, hogy 2010-14 között, 2014-18 között is beszélünk közigazgatási reformról, és most a kormány és az államtitkár úr egy újabb reform-, illetve egyszerűsítési tervvel áll a parlament elé.

Én azt gondolom, hogy nincs ebben semmi különleges, hiszen ha nemcsak azt feltételezzük és látjuk szükségesnek, és a biztonságot nemcsak mindig a statikusban, az állandóban látjuk, hanem érezzük azt is, hogy egy közigazgatási rendszer akkor képes, alkalmas betölteni a szerepét és a feladatát a hatékonyság, egyszerűség, gyorsaság, szakszerűség mentén, amelyeket Magyary Zoltántól az elején idéztem, hanem képes arra is, hogy a változó világ körülményeit lekövetve reagál ezekre, reagál a vállalkozók, a vállalkozások, a gazdaság világának a gyors változásaira, be tudja fogadni eként a gazdasági vállalkozásokhoz kapcsolódó ügycsoportok gyors, hatékony ügyintézését, reagál akkor is a közigazgatás és képes a változásra, ha az állampolgárok ügyeinek egyre nagyobb részét tudja még egyszerűbbé, akár egyfokúvá tenni.

Nemcsak a jogorvoslati szakok egyfokúságát értem, hanem bemegyek a hivatalba, és egy adott időben vagy egy adott elektronikus eljárásban, merthogy hovatovább, az előbb említettem, ez nagyon fontos, már meg tudjuk ma csinálni sok ügytípusban, meg tudom oldani az állammal kapcsolatos ügyeim, nem kell sorszámat húznom, hivatalokba járnok, nem kell több nap szabadságot kivennem, tehát minden oldalról képes lekövetni a mindennapoknak a változásait, tehát azt a rugalmasságot mégis kell hogy tartalmazza a közigazgatás, ami viszont az állampolgárokkal kapcsolódó viszonyrendszerének az újraértelmezése okán egy nagyon fontos tulajdonsága kell hogy legyen.

(14.40)

Ha zárásként azt a gondolatot hozom vissza, amit Magyary Zoltántól idéztem, hogy az első és fontos, hogy meghatározzuk, definiáljuk a közigazgatás reformja során az embereknek az államhoz való viszonyrendszerét, és erre építsük a változásokat, a változtatásokat, másrészt pedig jelenti a közigazgatás reformja az állami gépezet belső tökéletesítését, akkor ez a két közigazgatási reformot meghatározó és - most maradjunk Magyarynál - általa megfogalmazott alapelv határozza meg a kormányzati munkát vagy a közigazgatás szervezését, és akkor, azt gondolom, helyes az, hogy időnként a kormány felülvizsgálja a közigazgatás működésével kapcsolatos ügytípusokat, eljárásokat, ügyszámokat, a hivatali szinteket, ahol ezeket az ügyeket az állampolgárok elintézhetik, és igenis rendszeresen javaslatot tesz arra a közigazgatási szervezetrendszer tökéletesítése és precizírozása érdekében, hogy még jobb és még hatékonyabb módon tudja az állam igazgatási feladatait ellátni egyébként az állampolgárok és a nemzet javára.

Hoztam Magyarytól még egy gondolatot, idézetet, talán ezzel zárom; azért nem térnék ki részletesen a törvényjavaslatban foglalt ügytípusokra vagy konkrét változásokra, mert az államtitkár úr bőséggel tájékoztatást adott az expozéjában mindegyikről. Magyary úgy zárja a gondolatait, amikor a közigazgatás reformjáról beszél, és az általam már többször hivat-

kozott két szempont mentén a racionalizálásról gondolkodik és elmélkedik, hogy mindezt úgy kell megtennie az államnak, hogy az állam polgárainak jólétét és a nemzet erejének és értékeinek kifejtését az optimum minél nagyobb megközelítésével biztosítsa. Azt jól tudjuk, hogy az optimumot és a megfelelő szintű működést akkor tudjuk elérni, ha van egy folyamatos külső és belső revízió vagy felülvizsgálat a szervezetrendszerben, ez 2010 óta, az új alapú kormányhivatali járási rendszer kialakítását követően folyamatosan megtörténik a magyar közigazgatás szervezetrendszerében. A reflexiók beépülnek a közigazgatásra vonatkozó törvényekbe és végrehajtási rendeletekbe, és így azok a deregulációs folyamatok, azok az eljárást egyszerűsítő vagy akár eljárástípusokat megszüntető javaslatok lekövetik az mindennapjainkat, ergo azt biztosítják, hogy az állampolgárok minél inkább biztonságot, bizalmat élveznek az állammal kapcsolatos ügyeiknek az intézése során. Ráadásul ha ez az eljárásrend kiszámítható, takarékos, hatékony, szakszerű, akkor az államba vetett bizalom kialakításának egy nagy lépcsőfokán léptünk előre.

Én nagy bizalommal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) és nagy várákozással javasolom elfogadásra a tisztelt Háznak a törvényjavaslatot, és a Fidesz-frakció támogatásáról biztosítom az államtitkár urat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azzal kezdeném, amit Tuzson Benca államtitkár úr elmondott, hogy mi a cél: a modern és a szolgáltató közigazgatás áll a cél középpontjában. Ez, azt gondolom, egy nagyon fontos cél, amit itt megfogalmazott.

2010-ben, amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom bekerült az Országgyűlésbe és megalakult a második Orbán-kormány, akkor a második Orbán-kormány részéről is rendszeresen már 2010-ben elhangzott, hogy teljesen új típusú közigazgatást kívánnak bevezetni, ahol ez a modernizáció, szolgáltatás-közponúság lenne a cél. A legfontosabb az eljárásoknak az egyszerűsítése, hogy minél kevesebbet kelljen benn tölteni az ügyfeleknek a hivatalokban, minél egyszerűbb módon tudják elintézni az ügyeiket. Erre akkor nagyon komoly ígéreteket is kaptunk, aztán ez, mit ne mondjak, elég nehézkesen haladt az elmúlt kilenc évben. Persze folyamatosan voltak részeredmények ezeken a területeken, de amikor hallottuk a Nyugat-Európában dolgozó magyaroktól, akik ott dolgoztak kinn, és ők kerültek hatóságokkal kapcsolatba, vagy amikor ők lettek esetleg ott kinn vállalkozók, vagy elindítottak egy céget, és ott a különböző engedélyeztetési eljárásokat kellett lefolytatni, akkor min-

dig irigykedve hallgattuk őket, hogy milyen egyszerűen működnek ott a dolgok, hogy milyen hamar meg lehet szerezni egyes engedélyeket, hogy milyen jó, hogy csak bejelentik és már lehet azt a tevékenységet végezni, nem kell engedélyeket hozzá beszerezni. És örömmel hallottam egyébként az államtitkár úrtól ezeket a szavakat is, hogy itt is cél a jövőben az sok eljárásnál, hogy engedélyezés helyett bejelentési kötelezettség legyen csak, és a magam részéről is csak üdvözölni tudom azokat a gondolatokat, ha ez valóban megvalósul, és valóban egyszerűsítik ezeket a hatósági eljárásokat.

Nyilván a XXI. század Magyarországnak is követni kell mindenféle tekintetben a kor szellemét, de azt gondolom, hogy itt mi még mindig nagy lemaradásban vagyunk Nyugat-Európához képest, még mindig sokkal nehezkesebb, még mindig sokkal nagyobb a bürokrácia, még mindig sokkal átláthatatlanabbak az engedélyezési eljárások, és még mindig sokkal jobban kell félni a hatóságok erejétől, ha valamilyen bejelentési kötelezettségünknek nem teszünk eleget vagy nem időben teszünk eleget. És ez egy picit talán olyanfajta bíráló a magyar közigazgatási hatóságok felé, hogy számtalanszor halljuk azt, amikor az európai uniós előírásoknak próbálunk megfelelni, hogy talán Magyarország az az ország, ahol a legkövetkezősebben hajtják végre a hatóságok az európai uniós előírásokat, még akkor is, ha az adott esetben a magyarországi társadalmi viszonyokra, hagyományokra, életvitelre és a többire nem nagyon alkalmazhatók, de nálunk akkor is az következetesen végig lesz vive, és egyes államokban, ahol ilyen egyszerűen intézik el a hatóságok, és hagyják, hogy folyjanak a dolgok a maguk menetében, Magyarországon sokszor vállalkozásoknak tesznek keresztbe, amikor akadályozzák őket ezzel. Azt gondolom, a kellő rugalmasságnak ezen a téren is meg kellene lenni. Bízom benne, hogy azért lesz módosulás a jelenlegi helyzethez képest. Tehát a bejelentési kötelezettség sok esetben jó, jobb, mint ha engedélyt kell kérni, mert engedélyköteles egy tevékenység, de azért ennek is vannak veszélyei.

Lapozgattam ezt a törvényjavaslatot, nyilván sok mindent lehetne kiragadni, én most csak egyetlenegy dolgot szeretnék e tekintetben példaként felhozni, ez pedig a magzati élet védelme, ami a 10. §. A magzati élet védelmével kapcsolatos szervezetek, ha itt akarnak tevékenykedni, akkor eddig engedélykötelesek voltak, most pedig bejelentési kötelezettségük van csak, ami lehet akár jó is, csak ha azt nézzük, hogy ma egy kiemelt szempont Magyarországon, sőt én azt gondolom, hogy Magyarországnak ma a legnagyobb problémája a gyermekszületéseknek a száma, akkor nagyon fontos a magzati életnek a védelme. Ha bármi módon fontos a magzati életnek a védelme. Ha bármi módon fontos a magzati életnek a védelme, amelynek nincs meg a kellő tapasztalata, szakmai háttere, nincsenek meg a megfelelő iskolai végzettségű, szakmailag felkészült emberei, akkor nem biztos, hogy egy cég, amely ezen a területen kezd el tevékenykedni, nem pontosan az ellenkező hatást fogja-e elérni, mint ami a kívánt cél lenne. Tehát amikor ennyire kényes

területen járunk, akkor nem biztos, hogy jó, ha könnyítünk ezen, és az engedélyezésről áttérünk a bejelentési kötelezettségre. Nyilván ezt előre nem lehet felmérni, de az emberben vannak ezzel kapcsolatosan anomáliák, amikor ezt végiggondolja, hogy biztos, hogy jó lesz-e.

Nyilván persze vannak pozitívumok is benne, amit az államtitkár úr is kiemelt, például a szociális törvény, a közgyógyellátással kapcsolatos jogosultság, ahol duplájára nő az időtartam, amelyre igényelhetik, amennyi időtartamra megadják a közgyógyellátás időtartamát, két évről négy évre, illetve egy évről két évre nő. Ez természetesen mindenképpen egyszerűsödik, hiszen gyakorlatilag ezen a területen felére fog csökkenni az ügyintézés, ha ezt a két évet, illetve a négy évet nézzük. Ez mindenképpen jó a hivataloknak is, és mindenképpen jó az állampolgároknak is.

A másik ilyen pozitívum, amit kiemelnék, például a természet védelméről szóló törvény, amely szintén álláspontom szerint pozitívumokat tartalmaz, több szempontból is. Például kiemelkedik, amire kitér, a barlangok védelme, ahol még új szakasz is kerül bevezetésre, ami mindenféleképpen fontos. A Jobbik Magyarországért Mozgalom minden területen fontosnak tartja a természetvédelmet, a természeti értékeinknek a megőrzését, ezért is fontosnak tartjuk, ha ezt kiemelten kezeli a kormányzat.

(14.50)

Fontos újítás még itt a természetkárosítással kapcsolatosan, hogy amennyiben a tevékenység végzője nem kideríthető, és ez is új szakaszként kerül be, és nem lehet megtalálni, hogy ki az, aki ezt a természetkárosítást megcselekedte, az esetben az ingatlan tulajdonosát, birtokosát, használgóját egyetemlegesen terheli a felelősség, akinek az érdekében azt a jogsértő cselekményt, magatartást elkövették. Az mindig fontos, hogy ne maradjon felelősségre vonás nélkül egy-egy olyan elkövetés, akár természetkárosító elkövetés, és itt a jogszabállyal szerintem ezzel bezárul a kör, és mindenképpen meg lehet találni a felelőst, aki azt a természetkárosító magatartást végzi.

Ugyanilyen még, amit pozitívként szeretnék kiemelni, a termőföld védelméről szóló törvény, a talajvédelmi hatóság engedélye szükséges. Itt kicsit bővíti a felsorolás, és külön nevesíti a törvény az előzőekhez képest is a szennyvíz, a szennyvíziszap és a szennyvíziszap-komposzt mezőgazdasági felhasználását, amely külön engedélyhez kötött, a talajvédelmi hatóság engedélyéhez. Ez meg volt fogalmazva, de nem ennyire konkrétan a korábbi jogszabályban. Ez is mindenféleképpen előremutató, főleg, ha azt nézzük, hogy igen csak felborzolta a kedélyeket az elmúlt fél évben a Székesfehérvár környékére lerakott külföldi szennyvíziszap. Nem kis állampolgári felháborodást keltett Székesfehérváron és a környékén lakók körében. Én magam is éreztem ennek a bűznek a szagát, amit ott, Székesfehérvárnál áradt egy bizonyos területről. Mondhatom, nemhogy kellemetlen, de elviselhetetlen olyan

környezetben lakni, ahol effajta búzzal kell nap mint nap együtt élni. Nem beszélve arról, hogy mindenféle egyéb veszélye is van annak, ha ilyen szennyvíziszapot engedélyek nélkül elhelyeznek a termőföldekre vagy akár tárolók formájában. Persze, a Jobbik Magyarországért Mozgalom egyáltalán nem ért azzal egyet, és ezt már több képviselőtársam is elmondta, például Nunkovics Tibor is, hogy mennyire ellene vagyunk annak, hogy Magyarországra hozzák be a szennyvíziszapot külföldről.

Aztán példálózó jelleggel, ami kissé nem érthető benne, az az 54. §, a cégnyilvánosságról, cégeljárásról, végelszámolásról szóló törvény módosítása, ahol, ha végelszámolás alá kerül egy cég, akkor eddig be kellett jelenteni az illetékes munkaügyi központnak. Nyilván, ha várható, hogy ott elbocsátások lesznek, legyenek tisztában ezzel. Egy 5 fős cégnél ez nyilván nem lényeges, de ha egy ezer munkavállalót foglalkoztató cégnél lesz végelszámolás, jó, ha az illetékes munkaügyi központ tisztában van azzal, mert akkor abból bármi lehet. Ezt én, mondjuk, feleslegesnek tartom, hogy ez ebben az esetben kivezetésre kerüljön. Tehát néhol csak szövegszerű pontosításról beszélünk, de néhol azért érdemi változás is van.

Amit viszont negatívumként szeretnék kiemelni a törvényből, főleg a jogszabály első fele, az 1. §, amivel azért elég erőteljesen nem tudunk egyetérteni, főleg azzal a módszerrel, ahogy ez történik, ami a települési önkormányzat vagyongáról és vagyoneértékű jogáról rendelkezik, mindamelllett, hogy hatásköröket is von el az önkormányzattól.

Azt is látjuk, hogy 2010 óta következetesen folyik a Fidesz-kormányzat részéről az önkormányzatok kiürítése, hatásköreinek elvonása, a pénzügyi keretek szűkítése. Éppen tegnap tárgyaltunk egy olyan törvényjavaslatot, amelyik szintén a pénzügyi szűkítést hozza előtérbe, illetve azt fogja bevezetni, amennyiben elfogadásra kerül. Tehát itt gyakorlatilag önkormányzati vagyon államosításáról beszélhetünk, bár a tulajdonjog nem száll át, de azt mondja, hogy az állam ingyenes használatába kerülnek bizonyos vagyontárgyak, amelyek lehetnek ingó és ingatlan vagyonok, és az állam jogát a továbbiakban a fővárosi és a megyei kormányhivatal gyakorolja. Mint mondtam, ingó és ingatlan vagyona is vonatkozik.

Mindez azzal van együtt, hogy bizonyos feladatkör átkerül, és a feladatkörhöz a törvény, jogalkotó által meghatározott ingatlanok és ingóságok is át kell kerülnie. A módszer sem a leghuszonegyed századiasabb, hiszen egyoldalú diktátummal kerül át. Meg kell próbálni a megállapodást, amennyiben ez a megállapodás nem lesz meg, mert nem tetszik, mondjuk, az önkormányzatnak, hogy milyen módon, mely terület hogyan kerül elvételre, akkor egyszerűen a kormányhivatal hoz erről egy határozatot, és a határozat alapján ezt át kell adni a hivatal használatába. Ez egy egyoldalú diktátum, amely 2020. február 15-től lép hatályba. Tehát innentől kezdve határozattal létrehozza a megállapodást a kormányhivatal, a megállapodásban nem rendezett kérdésekről vagy egyáltalán

a megállapodásról, ha ez nem jön létre. A határozat ellen ráadásul fellebbezésnek helye nincs, és ez azonnal végrehajtható. Tehát semmiféleképpen sem beszélhetünk egy XXI. századi eljárásról. Ez sajnos egy elég diktatórikus eljárás, ami miatt sajnálom azt, hogy a törvény, egyébként egy nagyon nagy salátatörvény, 99 jogszabályt módosít benne, mindenfajta területről összevont jogszabályokat, vannak benne jó dolgok is, de mint ahogy itt rámutatok, szerintem ez nem jó, szerintünk ez semmiféleképpen nem elfogadható.

Az is a problémánk egy ilyen jogszabállyal, amikor ennyiféle fajta jogszabály van, nyilván nem lehet mindegyik megfelelő. Tehát nehéz támogatni egy ilyen törvényjavaslatot, amelyben olyan pontok is vannak, olyan törvényeket is módosít, vagy olyan módon módosít törvényeket, amikkel nem tudunk egyetérteni. Tehát itt ezzel ez a probléma.

Az egyfokú eljárási rendszer bevezetése kérdőjeles számomra, hogy jól fog-e működni. A törvényjavaslat egyértelműen ezt preferálja. Szerencsére azért az Alaptörvényben meghatározott jogok ezzel nem sérülnek, hiszen az Alaptörvényünk egyértelműen kimondja, hogy jogorvoslathoz mindenkinek joga van. Ebben az esetben is, amikor lesz egy hatósági határozat, akkor a jogorvoslat akként tud működni, hogy bírósághoz lehet fordulni bírósági felülvizsgálattal. Bízunk benne, hogy ez nem fog az állampolgárok kárára elsülni, amikor nem tudják másodfokon, közigazgatási szinten érvényesíteni a jogaikat.

Azt gondolom, ez egy picit nehezkesebbé teszi, mert az emberekben van egy olyanfajta tudat, hogy a bíróságtól jobban félnek, nem szeretnek bíróságra járni. Sőt, úgy érzik, hogy ez már egy kicsit snassz is, ha bíróságra kell menni az igazáért. Nem beszélve arról, hogy úgy is gondolják az emberek, hogy egy bírósági eljárás jóval drágább, mint egy egyszerű hatósági eljárás, ahol adott esetben még ügyvédkényszerről is beszélhetünk, ami újra fogja erősíteni. És talán a kétfokú közigazgatási rendszer talán ebből a szempontból előnyösebb lenne, de bízunk benne, hogy be fog válni ez a fajta rendszer, amit most a kormány itt elénk hozott.

Úgy látom, az időm lejárt, úgyhogy köszönöm szépen a lehetőséget és a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Sasszeme van a képviselő úrnak, és ez nekünk is jó. Így aztán most Hargitai János képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következhet. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szándékaim szerint négy kérdéskörrel beszélnék, a részleteket mellőzve, a szervezeti mozgásokról, eljárási kérdésekről, bizonyos hatáskörök átrendezéséről, és fontosnak gondolom a jogorvoslati kérdések taglalását, még akkor is, ha ezt egy másik kapcsolódó törvény bontja ki érdemben. De nyilvánvalóan egy ilyen eljárásnak a jogorvoslati eljárás is része.

Akkor, amikor a kormányhivatalok átalakításának törvényjavaslatát tárgyaljuk, azt tudjuk, hogy egy olyan intézményről beszélünk, aminek alaptörvényi megalapozása van, legalább két oldalról is. Egyrészt eljárási oldalról. Az Alaptörvény XXIV. cikke azt mondja, hogy minden magyar állampolgárnak az állami eljárásokban részrehajlás nélküli eljárást garantál az állam számukra, tisztességes eljárást garantál az állam számukra, és mindezeket az eljárásokat észszerű határidőkön belül oldja meg. Nyilvánvalóan ehhez kell egy szervezet, amin keresztül ezeket a garanciákat a mindenkori kormány a saját rendszerének működtetése során érvényesíteni tudja.

(15.00)

És maga az Alaptörvény jelöli meg ezt a szervezetet is, amikor egy megyei térben, hiszen megyékre szervezeten élünk, azt mondja, hogy egy ilyen megyei térben a kormány általános hatáskörrel rendelkező államigazgatási intézménye pont ez a kormányhivatal. Nyilvánvalóan mások is, de ez az általános hatáskörrel rendelkező.

Néhányan részt vehettünk, törvényalkotóként meg mindannyian ennek a rendszernek a felállításában. Tudjuk jól, hogy 2010 előtt mennyire szerteszét futó, széttagolt államigazgatási rendszer működött egy-egy megyei térben, úgy, hogy minden minisztériumnak megvoltak a maga intézményei, szervezetei a megyékben. Ezek sokszor egymással nem is kommunikáltak, holott ugyanannak a kormánynak az államigazgatási rendszere működött ezekben a különböző egységekben. Ezért nagyon nagy áttörést jelentett önmagának az egységes kormányhivatali rendszernek a létrehozása és az egyre inkább történő bővítése. Mert az évek során egyre több, akkor szakigazgatási szervnek hívott egység került be a kormányhivatalokba.

Legalább ilyen fontos lépés volt, amire az államtitkár úr az exozéjában ki is tért, magának a járási hivatali rendszernek az egységes kormányhivatalon belüli létrehozása a magyar közigazgatási tradíciókat követve. Azt mondom tehát, hogy létrejött egy olyan észszerű struktúra egy megyei térben, amit kétségtelen, hogy az első körben, 2011-ben nem tudtunk a maga tökéletességével megalkotni, ezért igazítunk most is rajta, de én ezt normálisnak és természetesen tekintem. Azt mondhatom, hogy 2011 óta ami ebben a rendszerben történik, azért egy irányba mutat. Nagyon kevés olyan mozgás van, hogy azt érzékeljük, hogy na, talán valami elhibázott volt, és akkor visszafelé teszünk korrekciót. Egy kicsi most ebben van, erről is nyilvánvalóan beszélek. Nincs az a bölcs jogalkotó, aki azonnal eltalálja, hogy mit hogyan kell tenni. Egy ilyen nagy rendszert célszerű igazítani, ha ehhez megfelelő tapasztalattal már rendelkezünk. Ennyit a korábbi szervezeti mozgásokról.

Ami ebben a törvényben most szervezeti mozgásként meg van jelölve, csak egyetlen dolog. Megszűnnek a megyeszékhelyi járási hivatalok. Ezzel azt

mondtuk, hogy a megyeszékhelyi járássok kvázi különlegeseek voltak, más hatáskörrel rendelkeztek, mint a többi járás. Ezt visszavisszük, ha úgy tetszik, a megyei központba, a kormányhivatali központba, ahol egyébként ott is a helye.

Itt olyan eljárásokról van szó, amelyek speciális szaktudást igényelnek, kevés van belőlük egy évben az adott megyei térben, ezért fölösleges széttelepíteni minden járási hivatalba. Ezeknek ott van a helyük a kormányhivatalban. Az állampolgár nézőpontjából gyakorlatilag édesmindegy, hogy a megyeszékhely településén intézik ezeket az ügyeket vagy magában a kormányhivatalban, mert az ugyanazon a településen van. De szervezeti oldalról megközelítve helyénvaló ez a javaslat, ami előttünk van, hogy a kormányhivatal feladatkörébe kerüljenek ezek a kérdések.

Eljárási kérdések. Anélkül, hogy egy-egy eljárás részleteibe belemennék, azt a szemléleti változást kell értékelni, ami nem ebben a törvényben fogalmazódik meg, hanem már eddig is előkerült, ez csak megerősíti ezeket a folyamatokat. Államtitkár úr szintén beszélt erről. Az engedélyezések helyett egyre inkább menjünk el, ott, ahol az észszerű, olyan eljárások felé, ahol az állampolgárnak, a magánszemélynek, a vállalkozónak csak bejelentési kötelezettsége van. A szavaknak súlya van. A régi államot tükrözi az, amikor mindent hat pecséttel engedélyezek vagy tiltok. Vagy megbízom a jogkövető állampolgárban, és megelégszem azszal, hogy ő a cselekményét azzal is megkezdheti, hogy a hivatalnak bejelenti azt a lépéssort, amit el fog indítani. Persze, az államnak lehetősége van, meg kell is ezeket ellenőrizni, de mégis, egy rugalmasabb, ha úgy tetszik, egy kulturáltabb, egy oldottabb eljárási rendet erősít meg ez a törvénytervezet.

Hatásköri kérdésekről kettő olyanról akarok csak beszélni, amit a sajtó felkapott. Az egyik, amit talán kevésbé értékelték, „a szabálysértési ügyek hol rendeződjenek?” típusú kérdés. Akkor, amikor a kormányhivatalokat létrehoztuk, azzal találkoztunk, hogy ahány jegyző, annyi szabálysértési hatóság, de a kormányhivatal elődszervezeteiben is voltak ilyen ügyek, meg a rendőrségnél is. Tehát az államigazgatás vagy a közigazgatás több szereplője járt el szabálysértési hatóságként. Már amikor a kormányhivatalokat létrehoztuk, akkor a jegyző helyett ezeket a hatásköröket bevittük a kormányhivatalba.

Nagyon kevés helyen tapasztaltuk azt a gondot, amit Gyüre Csaba itt felvet, hogy ha a hatáskör mozog, a hatáskört szolgáló infrastruktúra is mozog, ha nem is tulajdonba, de használatba. Ezer esetből 999-szer gond nélkül az önkormányzatokkal meg lehetett egyezni. Azt gondolom, hogy most sem lesz másként, hiszen a korábbi gyakorlatot eleveníti fel most is ez a törvény. Elviszi a szabálysértési ügyintézését egy helyre, egy másik államigazgatási intézménybe, a rendőrséghez, és ez rendjén van. Én is azt gondolom, hogy önmagában az, hogy a rendőrségnél van ez az ügy, egységesen fogják ezt kezelni, és talán az állampolgár oldaláról egy kicsit komolyabban veszik. Ha

valami jogszerűtlent csinállok, és a rendőrség bajmóldik velem, annak talán nagyobb a hatása, vagy egy kicsit több visszatartó hatása van, mint ha ezt egy civil tisztviselő tenné. Tehát én ebben nem látok gondot.

Nem is ezt kapta fel a sajtó, sőt ezt jónak látta. Az építésigazgatást kapta föl a sajtó, mert itt indulásnál felmás megoldásokat hoztunk. Beszélhetünk erről teljesen nyíltan, a frakciónkban annak idején is ezekről a kérdésekről beszélünk. Amikor az építésigazgatás telepítésének ügye volt kérdéses, akkor is az eredeti koncepció az volt, hogy ez kormányhivatali hatáskör. Az önkormányzat szabályoz, létrehozza a maga rendeletét, ebben a rendeletében lefekteti az alapkérdéseket, megcsinálja a helyi jogszabályt, és a helyi jogszabály gyakorlati alkalmazása már államigazgatási feladat egy-egy építésigazgatási, engedélyezési ügyben.

Eredetileg is azt akartuk, hogy ez a kormányhivatalba kerüljön. Bent voltak még a polgármesterek a parlamentben, és nyilvánvalóan vita vitát követ ilyenkor. Akkor azt a félmegoldást csináltuk meg, hogy a komolyabb, nagyobb településeken, most a nagyobb településeket egyszerűsítsük le a járásszékhely településekre, egyébként a főváros minden kerülete ilyen, plusz a főváros szintjén is ott maradtak ezek a hatáskörök. Magyarán az önkormányzati jegyzők jó részétől ezt a hatáskört elvettük, az erősebb pozícióban lévők esetében meg ott hagytuk. Ez a kompromisszum született meg.

Nyilvánvalóan ez nem különösebben helyeselhető, ezért van, hogy most a törvényalkotó, az államtitkár úr arra tesz itt javaslatot a kormány képviselőjeként, hogy fejezzük be ezt az akkor elkezdett folyamatot, és a szabályozás maradjon az önkormányzatoknál, a szabályozás kapcsán az adott aktusok végrehajtása pedig jöjjön a kormányhivatali rendszerbe. Azt gondolom, ez egy helyeselhető lépés, és semmilyen hatáskört nem von el az önkormányzatoktól. Egységes szemléletű lesz a végrehajtás, és nem ahány önkormányzati egység, annyiféle gondolkodás és végrehajtás.

A következő kérdéskör a jogorvoslat. És itt azt a gondolkodást, amit Gyüre Csaba felvetett, részben osztom, mert amit a képviselő úr mondott, mind-mind mérlegelendő és felvethető. Ugye, eddig az volt a gyakorlat, hogy az államigazgatás alsó szintjén meghozott döntéshez egy felsőbb szintű államigazgatási egységben még mindig egy államigazgatási rendszerben meghozott döntéssel lehetett jogorvoslatot keresni. Most meg azt mondjuk, hogy egyfokúvá tesszük ezt a döntési rendszert, és a járási szinten meghozott döntés ellen már azonnal a bírósági fórumrendszer érvényesül.

Államtitkár úr az exozéjában is mondta, hogy ez nyilvánvalóan mérlegelés kérdése volt. Megnézték, hogy az osztrákoknál ez a rendszer hogyan sült el. Átmeneti nehézségek után az osztrákoknál beállt a rendszer. Én is ezt remélem, de én is azt gondolom, megint az állampolgár nézőpontjából, hogy ha a járási hivatal meghozta a döntését és én protestálni akarok ellene, akkor egyszerűbb dolgom van, ha az államigazgatási rendszeren belül egyszerűen fellebbezek

egy ilyen döntés ellen. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy az államigazgatáson belül marad a döntés.

Tehát ha jogelveket nézek, és nagyon nagy tisztességet akarok belevinni ebbe az eljárásba, akkor azt mondom, hogy a független bíróságon, ha úgy tetszik, garanciát kell hogy kapjon az az állampolgár, aki valamiért nem akarna éppen megbízni az államigazgatási döntési rendszerben. Nehezebb azt a jogorvoslati formát igénybe venni azok miatt az indokok miatt, amit képviselő úr mondott, ugyanakkor azt gondolom, adhat többletgaranciát, hogy az államtól független intézmény bírálja el ezeket a kérdéseket.

(15.10)

Ezért én azt gondolom, hogy ennek hozadéka is van. Még nem a most tárgyalandó törvény kérdése, de én idehozom, mert fontos, hogy ha már többek között az ellenzéki képviselők hatalmas ellenállása miatt, ami európai méretekben is zajlott, az egész közigazgatási bírászkodás elleni fellépésükre utalok, ami teljesen indokolatlan volt, lásd a Velencei Bizottság döntéseit, a kormány mégis félreteszi ezt az ügyet, és azt mondja, hogy rendben van, nemcsak a közigazgatási felsőbíróságot nem hozza létre, hanem még a közigazgatási bíróságok most meglévő rendszerét is beállítja vagy beépíti a rendes bírósági rendszerbe, ha már elmegyünk ezen az úton, én helyeslem ezt a lépést. Itt akkor a jogorvoslat útja, a járási hivatal ellen protestálok ügyfélként a döntés ellen, mindjárt fordulhatok, ahhoz az, azt hiszem, nyolc törvényszékhez, nagyobb városokba koncentrálandó közigazgatási bíróságokhoz, amelyek persze a rendes bíróság részei lesznek, és másodfokon megyek a Kúriához. Azt gondolom, létrehozunk egy olyan rendszert, ami tiszta, ami megkérdőjelezhetetlen, és a szándékunk is ilyen.

Gyüre Csaba azt mondta, hogy sokszor mozgattuk ezt a rendszert. Én nem gondolom, hogy sokszor mozgattuk volna. Én 2011 óta mérem a világot, és még egyszer mondom, a magyar államigazgatási rendszer legfontosabb szereplőinek ügyéről beszélünk. Az ügyfelek ezzel a rendszerrel találkozhatnak. Fontos a minisztériumi világ itt, Budapesten, de az ügyfél nem a minisztériumba jár, hanem ezekbe a kormányhivatalokba, ezekbe a járási hivatalokba, a kormányablakokba, és így tovább, és így tovább. Ha ezeknek a működésével szemben bizalom van, mert egyszerűek és átláthatók az eljárások, mert jogorvoslat garantált ezekben az eljárásokban, akkor jól működik az állam; ezt az állampolgárok meg fogják hálálni. Akkor szolgáltató az az állam, ami tegnap még nem volt szolgáltató. Azt gondolom, hogy ezek a lépések, amelyek ebben a törvényben megfogalmazódtak, mind-mind ebbe az irányba mennek, ezért ez támogatandó, a KDNP-frakció meg támogatni is fogja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, Hiszékeny Dezső és

Szabó Sándor képviselő urak. Elsőként megadom a szót Hiszékeny képviselő úrnak. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő Asszony! Államtitkár Úr! Ha cím szerint nézzük, hogy miről is beszélünk, akkor a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítéséről van szó. Utánanéztem, hogy milyen célkitűzések voltak ezzel kapcsolatban a korábbi időszakban. A cél az elégedett állampolgár, az eszköz pedig a hatékonyan működő, egységes és integrált intézmény, mely egy hatékonyabb és egyszerűbb ügyintézését valósít meg egységes szakmai elvárások mentén. Ezt szóban kiegészítette államtitkár úr és képviselő asszony is. Azt hiszem, hibátlanul elmondták ezt a történetet, és azt gondolom, hogy Magyarból is csillagos ötösré vizsgáznának.

Az én feladatomban viszont az, hogy ennek a történetnek a másik végét nézzem meg. Akiról és amiről eddig szó nem esett, az az ügyfél. A másik végét kell megnézni. Én onnan közelítettem meg, és azt hiszem, ott kicsit másképp látni ezt a történetet. Önök azt ígérték, hogy egyszerűbb, gyorsabb, elérhetőbb és olcsóbb lesz. Ebből semmi nem lett. Az önök rendszere nem gyorsabb, nem elérhetőbb, cserébe viszont drágább. Az állampolgárok megítélése szerint - akikkel én találkoztam, ez döntően a választókerületemre vonatkozik, és van kötődésem Dunakeszihez, ez viszont az ön választókerülete, onnan gyűjtöttem információkat - ennek a közigazgatási rendszernek a működése sz.a.r. minősítést érdemel ki. Gyakorlatilag azt fogalmazták meg, hogy önök nem tudnak szolgáltatni, amihez hozzányúltak, az kudarc. Ugyanakkor emlékeztek arra, hogy addig, amíg ez az önkormányzatoknál működött, addig ez egy lényegesen ügyfélbarátabb rendszer volt. A saját működési területéről tudom mondani, hogy 86 százalékos ügyfél-elégedettséget mértünk abban az időszakban, és az ügyintézők - akkor még voltak - sajátjuknak tekintették a feladatot is és az állampolgárokkal való foglalkozást is. Nyilvánvalóan elkötelezettek voltak a lakosság felé. Ez kulcsmondat. Ma ez nem igaz. Ezt a kialakult rendszert verték önök szét, és helyette van ez a rémálom. A kormányhivatal szinonimájaként nem merem kimondani, hogy miket emlegetnek, de én nem lennék büszke erre a rendszerre, amit kialakítottak. Megfogalmazták azt is, hogy aki ennek a működéséért felel, az alkalmatlan erre a feladatra, és a teljesítménye pedig szégyenletes.

De most nézzük ezt a konkrét jogszabályt, hiszen ezt tárgyaljuk! Egyszerűsítésről ír. Az én megítélesem szerint ez nem simán egy egyszerűsítés, hanem gyakorlatilag számtalan ügycsoport és ügy megszüntetéséről van szó, illetve más szervezetekhez történő telepítéséről. Az ok egyértelműen visszavezethető arra, hogy krónikus, hosszan tartó személyzethiány van. El kéne gondolkodni azon, hogy senki sem akar önöknél dolgozni. Mi ennek az oka? Ez azt eredményezi, hogy je-

lentős túlterheltség van, nő a várakozási idő, és szeretnék csökkenteni a munkaterheket, mert képtelenek az ügyteherrel boldogulni. A baj az, hogy odajutottunk, hogy mára veszélyes javaslatok születnek. Ilyenek fogalmazódnak meg ebben az anyagban is. Például gyermekvédelmi szakszolgáltatást nyújtóknak nem kell nyilvántartásba venni működésüket, ritkábban fogják ellenőrizni az eddigiéknél. Nem ilyen himihumi ellenőrzésről van szó, hanem a jogszerűségüket és a szakmaiságukat ellenőriznék, kétszer ritkábban fogják, mint eddig. A gyermekvédelem mai válságos állapotában ez meggyőződésem szerint, nem túlzás, higgyék el, életveszélyes. Csak bejelentéskötelessé válik az egészségügyi kártevőirtó-tevékenység, élelmiszerlánc-biztonsági, állategészségügyi eljárás, csak bejelentésköteles. Szerintem ez minimum véleményes. Épp itt olvastam tegnap az újságban egyébként, hogy csótányokat irtottak, de gyerekeket öltek meg Temesváron. Hát, lassan mi is idejutunk. Tehát ez minimum véleményes. Ha visszaélés történik az eddig említett ügyekben, a potenciális károk megjavíthatatlanok.

Mivel foglalkozik még ez a tervezet? Ismét a megváltozott munkaképességűekkel. Törlik a rehabilitációs tervre vonatkozó előírásokat. Az jutott eszembe, hogy mi lett a magasztos céljaikkal, a munkába való visszavezetéssel, a komplex rehabilitációval. Egyébként ez jól példázza, hogy mennyire volt átgondolt az eddigi rendszerük. Aztán még arra gondoltam, hogy vajon hányszor rúgnak még bele ezekbe az abszolút kiszolgáltatott emberekbe.

A következő ilyen téma, amivel foglalkozik az anyag: a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről úgy rendelkezik, hogy gyakorlatilag intézkedés nélkül is befejezhetik egy szubjektív döntéssel az ügyet. Abban biztos vagyok egyébként, hogy így lehet csökkenteni az ügyterhet, az ügyiratterhet, de az is biztos, hogy visszaélésekre ad lehetőséget, és ennél súlyosabb az, hogy ez a panaszjog kiüresítését jelenti.

Az eddigi intézkedések gyakorlatilag felfűzhetőek valamilyen elvre és szakmaiságra, de ennek ellentmond az építési hatósági jogkörök elvétele az önkormányzatoktól. Ez abszolút érthetetlen, nem illik ebbe a rendszerbe. Eddig egyszerűsítésről volt szó, munkateher-csökkentésről, és most pedig egy pluszfeladatot odaadunk. Addig nem érti az ember, amíg végig nem gondolja, hogy ennek mi lehet az oka. Ez egy egyértelműen politikai döntés. Az elvesztett önkormányzati választások után egyéni és egyedi érdekek miatt csinálták, csinálják vagy tervezik ezt a teljes felfordulást. Ismét egy működő rendszer szétverésére vállalkoznak, nem is akárhogyan.

Példa nélküli a magyar államigazgatás történetében, hogy szőröstül-bőröstül visznek mindent az önkormányzatoktól, szó szerint, széket, szobát, mérnököt. Azt azért jelzem, hogy az ezen a területen dolgozók számára egyértelműen riasztó jövőkép a kormányhivatal. Mire ezt a márciusi határidőt elérjük, nem lennének meglepődve, ha egy darab munkatárs

lenne, akit át kéne adni önöknek. Rettegnek, hogy ez a feladatelkerülés odakerül a kormányhivatalhoz.

Néhány kérdést feltennék, és aztán utána erről az építési kérdéskörrel a kollégám beszélne a későbbiekben. Ki lesz az, aki megbízható helyismerettel rendelkezik majd, és erős háttérrel biztosít a működéshez? Ki fogja biztosítani a helyi településképi és fejlesztési érdekek érvényesülését? Magyarul, az ott lakók érdekeit ki fogja képviselni? Ezzel az erősen központosított rendszerrel végső soron magukkal az emberekkel és az ott lakókkal fognak önök szembekerülni. Köszönöm szépen az eddigi figyelmüket, a továbbiakban Szabó Sándor kollégám lesz, aki folytatja.

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Egységben nézve a törvénytervezetet, javaslatot, persze az egy nagyon jó törekvés és egy nagyon jó szándék, amit államtitkár úr elmondott a tekintetben, hogy a kormányhivatalokban a feladatok ügyintézése a lakosság számára és a lakosság mindennapi életét befolyásolóan egyszerűsödjön. Ez abszolút értékelendő, hiszen ez egy jó irány lehet, de hogy ez a törekvés valóban meg tud-e valósulni, azt egyébként majd a jövőben látjuk. Mi azt tapasztaljuk, hogy amióta a kormányhivatalok létrejöttek, és egyébként korábban még Lázár miniszter úr ideje alatt is folyamatosan arról volt szó, hogy egy bürokráciacsökkentés és a kormányhivatalok működésének egyszerűsítése valósuljon meg, hát ebből olyan sok mindent olyan nagyon nem érzékelünk.

Most itt van egy nagyobb, átfogóbb javaslat, ami a megyei kormányhivatalok mindennapi működését befolyásolja, és ha egyébként megvalósulnának benne azok, amelyeket egyébként államtitkár úr elmondott, akkor azt mondom, hogy akár jó irány is lehet, csak az eddigi tapasztalataink, illetve az eddigi működés sajnos nem ezt igazolja. Dicséret hangján lehetne mondani akár például, amit Gyüre képviselőtársam is elmondott a közgyógyellátás terén történő módosítás vagy a termőföld kapcsán, csak még egyszer mondom, szeretném látni, hogy egyébként az állampolgár szintjén is javulás legyen érzékelhető.

Én elsősorban valóban az építésügyi eljárásról szeretnék beszélni a tekintetben, hogy most már a héten vagy a második héten foglalkozunk folyamatosan azzal, hogy hogyan és miként történik az önkormányzatok leépítése. Amíg mi egyébként ezekben a padosorokban a képviselőtársainkkal nyilván forrásokat szeretnénk az önkormányzatoknak, és erre vonatkozóan volt ezen a héten egy javaslatunk, addig azt érzékeljük az önök részéről, hogy az önkormányzatok jogai, látva az építésügyi eljárási ügyek teljes elvételével, illetve a vagyoni elvételével is, még akkor is egyébként, ha a tulajdon nem vész el, csak ingyenes

átadásra kerül sor, akkor is jelentős mértékben csorbulnak az önkormányzatok jogai. Valóban, tegnap megtárgyaltuk a helyi közösségi közlekedésre vonatkozó részt, ahol szintén azt tapasztaljuk, hogy további szigorítás látható az önkormányzatok működésében.

Visszatérve az építésügyi eljárásokra, az építéssel összefüggő feladatellátás az államigazgatásnak egy széles spektrumát öleli fel, jellemzően egyébként egy kérelem, egyetlen szakkérdés eldöntése határoz meg egy ügyet, egészen az engedélyeztetési eljárástól a kivitelezésig áll, a kivitelezésig, az építmény rendeltetésszerű használatáig, későbbi használatáig, és ez egy alapvető elvárás is, nincs is ezzel semmi baj.

A feladat az Étv. által is meghatározottan jól elkülöníthető témaköröket ölel fel. Egyrészt aminek biztosan meg kell felelni, az a jogszerűség, míg a másik oldalon a szakszerűség követelménye, ami kritériumként megjelenik. A jelenlegi jogi szabályozás értelmében a jogszerűség elsősorban az építésügyi, míg egyébként a szakszerűség az építésfelügyeleti tevékenységgel hozható párhuzamba. A jelenlegi szabályozás keretein belül azt látjuk, hogy az építésügyi engedélyeztetési jogkörben elsősorban a jogszerűségi szakkérdések tisztázására kerül sor, míg egyébként az építésfelügyeleti jogkörben a gyakorlati, szakszerűségi kérdések kerülnek előtérbe, így tehát az ily módon szűkített elsajátítandó tudásanyag egy hatóság számára lényegesen átláthatóbb, használhatóbb, az azonos jellegű tapasztalatok, eljárási technikák elsajátítása okán pedig gyorsabb, eredményesebb és szakszerűbb feladatellátást biztosít.

A hatósági eljárások szakmai szintű résztvevői is nagymértékben elkülönülnek. Míg az engedélyezések során az építéskamarákkal, illetve az eljárásokban részt vevő szakhatóságokkal kell szoros munkakapcsolatot kialakítani, addig egyébként az építésfelügyeleti eljárások szereplői elsősorban a kivitelezőkkel, a szakmai kamarákkal találkozhatnak, a szakmai érdekvédelmi rétegekkel, tehát tulajdonképpen a két eljárás nagyon jól elkülönül egymástól. Az eltérő szakmai orientáltság okán bizonyos szakterületeken specialitásként megjelenő hatóságok hatékonyabb segítséget tudnak adni egyébként az építésügyhöz kapcsolódó magasabb szintű feladatellátásokhoz is, így például az építésügyi hatóságok a jogszerűség érvényre juttatása terén szerzett tapasztalataikkal segíteni tudják a központi és helyi jogalkotást egyaránt.

Ha egyébként a fentieket kifejezetten az építésügyi eljárásokra nézem, akkor az jól látható, hogy a jól elkülönülő hatósági feladatok az intézményi szinten is történő elkülönítést indokolják fenntartani, mert tulajdonképpen ezzel maximálisan biztosítható lenne az is, hogy a hatóságok esetleges pillanatnyi létszámproblémái se eredményezzenek olyan belső feladatátcsoportosítást vagy feladatkihasználást, amely hosszú távon a hatékonyság vagy a szakszerűség rovására menne. Figyelembe véve egyébként a szakterületen tapasztalható egész magas szintű fluktuációt, egy-egy kisebb szakterületen belül hamarabb lehetne

eredményesen dolgozni képes munkaerőt találni egy-egy kisebb területhez, mint úgy globál egészében.

További problémát jelent számunkra az egyébként is a járasszékhely települési jegyzőkhöz centralizált építésügyi feladatok további központosítása - erről egyébként már volt szó -, mely által megyei szinten is csökken az építésügyi hatóságok száma. Nem elhanyagolható körülmény az sem, hogy a lakosságnak a hatósággal történő személyes kapcsolattartás érdekében lényegesen kisebb távolságot kell megtenni a hatóságokhoz. Ha egyébként a költségeit is megnézzük, akkor az a lakosság számára fontosabb és kedvezőbb volna, ha egyébként nem a megyei kormányhivatalokhoz kellene bemenni, hanem a helyi hatóságoknál elintézhethetnék az ügyeiket. Egyébként meg azt is meg lehet nézni, hogy a 2013. január 1-jével üzembe lépett elektronikus rendszer nem képes pótolni egyébként a hatóság és az ügyfél közötti személyes kommunikációt, nagyon sokan az ügyfelek közül laikusak, szükséges számukra, hogy egyébként a jogszabályokat, a szakzavakat a szakemberek értelmezzék számukra, a kérdéseikre egyértelmű választ tudjanak adni. Tehát e tekintetben semmi okát nem látjuk annak, hogy a kormányhivatalokhoz kerüljenek az építésügyi eljárások, hiszen helyi szinten is ez a feladat teljes egészében megoldható, de ennél súlyosabb problémát érzékelünk abban, hogy továbbra is azt látjuk, hogy az önkormányzatok jogfosztása, az önkormányzatiság csorbítása folyamatosan zajlik.

Bár egyébként, mint mondtam az elején, vannak jó irányú törekvések a megyei kormányhivatalok működése tekintetében, de pontosan azért, miszerint ez egy salátatörvény, és megint az önkormányzatok kerülnek előtérbe, amelyeknél tulajdonképpen jogfosztással jár, nem tudjuk támogatni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Demokratikus Koalíció vezérszónoka, Hajdu László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Előttem már többen ugyanazt elmondták, amit szinte én is megtettem volna, nem szeretnék ismétetni, egy másik oldalról közelítem meg.

Az előterjesztett törvényjavaslatban az szerepel, hogy ez a bizonyos törvény fogja szolgálni az ügyfeleket, közelebb viszi magához az államhoz, és a szolgáltatások fognak javulni. Ez a 103 paragrafus, amely itt szerepel a mellékletekkel és sok mindennel együtt, sok mindent módosít, még az Alaptörvény is módosul ennek kapcsán. Ez az előterjesztés foglalkozik értelmezésem szerint, és ez kérdés államtitkár úrhoz, hogy a mi esetünkben úgy van a kormányhivatal, a kerületi kormányhivatal, hogy annak idején megvásároltuk - polgármester voltam a kerületben - a szemben

lévő nagyvállalat irodaházát, felkészítettük. Nehezen fértünk el, és gondoltuk, hogy oda költözünk át, és a kormányhivatal költözött ebbe az épületbe. Tehát nálunk szerencse, hogy az ügyfelek csak átmennek az úton, és az az anarchia továbbra is tart, hogy odajönnének, mert ez volt az önkormányzat, és akkor kérdezik, hogy hol kell ügyet intézni, és ha mondjuk, a portánál kérdezik, akkor a portás felküldi az emeletre, majd utána visszaküldi. Tehát azt kell mondjam, hogy labdázás folyik az ügyfelekkel pillanatnyilag, mert nem bírják megtanulni, hogy az utca egyik felén kormányhivatal van, a másik felén önkormányzat van. Ez az önkormányzati ügyintézés vagy a kormányhivatali állami ügyintézés vonatkozásában pillanatnyilag semmilyen segítséget az ügyfeleknek eligazítás szempontjából nem ad. Sőt, mivel a kormányhivatalnál nincs olyan vezető, akivel szóba lehet állni, de az önkormányzatnál igen, merthogy mi fogadóórákat tartunk, az önkormányzati képviselők fogadóórákat tartanak, a polgármester fogadóórát tart, a jegyző fogadóórát tart, a kormányhivatalban nem találkozhat az ügyfél ilyen fogadóórákkal.

(15.30)

Tehát lényegében nemhogy közelebb kerül az ügyfél az ügyéhez, különösen lokálisan nem a saját ügyének az intézéséhez, hanem eljön az önkormányzati fogadóórára vagy az országgyűlési képviselői vagy a polgármester fogadóórájára, ott kiönti a lelkét, és akkor elmondjuk, hogy a másik oldalra menjen. Ott pedig kiderül, hogy 2-3 hétre előjegyzés van, mint a háziorvosnál, a járóbeteg-ellátó rendelésben, hogy előjegyzés van. Egészen különleges ez a helyzet, hiszen annak idején, mikor a kormányhivatal létrejött, akkor senki nem gondolta, hogy előjegyzéssel lehet ügyet intézni, ma ott tart, hogy előjegyzéssel.

Most ami idetelepítve van feladat, az önkormányzatoktól részben áttelepítve, ezzel teljes mértékben egyetértek, ezt már nem akarom megismételni. Van olyan egyébként, ami jó, ezt kiemelte az államtitkár úr, ilyenek például a közgyógyügyek, ezt nem lehet eltagadni, hogy kettőről négy évre emelése vagy egyről a kettőre emelése, ez egy jó dolog, mert annál is kevesebbszer kell időpontot kérni a kormányhivatalban. És ott, amit felsorolt az államtitkár úr, azok, mondhatom azt, hogy talán ebben pozitív ügyletek.

Ugyanakkor olyan mértékben alakul már át a '91. évi XX. törvény, tehát a feladat- és hatáskört szabályozó törvény, hogy már tulajdonképpen akár határon kívül lehetne helyezni, mert annyira megváltoztak a viszonyok. És a megosztott közigazgatás ezzel a törvénnyel... A megosztott közigazgatást úgy értem, hogy van egy kormányhivatal, és szemben vele egy önkormányzat, és a kettő közötti ütközésben nemcsak az ügyfélnek van eligazodási problémája, hanem a hivatali dolgozók is sok esetben azzal keresik a saját előljárójukat, osztályvezetőt, főosztályvezetőt vagy alpolgármestert, polgármestert, hogy akkor ezt kik hogyan intézik.

Mindenki jogszabályt értelmez folyamatosan. Most itt a 103 paragrafus mögött nagyon sok kormányrendeletnek, és nem tudom, milyen végrehajtási utasításnak kell megjelenni. Az államtitkár szerint ezeroldalmi ilyen jogszabály tanulmányozására lesz szükség ahhoz, hogy a hivatalok újratanulják ezt a szakmát, és állandó jelleggel a kormányhivatalok létrejötte óta folyamatosan ez zajlik.

Szeretnék néhány veszélyzónára én is figyelmeztetni. Az egyik ilyen veszélyzóna a csődeljárás és jelzálog, csődeljárás és felszámolási eljárással kapcsolatos, a 8. §-ban van egyébként. A felszámoló felé köteles csak bejelenteni. Ennek nagyon nagy veszélyét látom, mert tovább úgy szól, hogy nem kell tájékoztatni a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságot, noha általában hatalmas környezetszennyezés marad az ilyen csődeljárásos és felszámolásos cégek mögött. Korábban a környezetvédelmi hatóságot és a természetvédelmi hatóságot tájékoztatni kellett ilyen esetben, most nem kell, mert ennek az egész módosításnak az a lényege, hogy nincs fellebbezési lehetőség, a bíróság a fellebbezési lehetőség. Ha van ügyvédje, és ugye a bíróság egy vagy két éven belül kitézi a tárgyalást, akkor akár lehet igaza is. De aki nem tudja elfogadni a hozott döntést, és talán még igaza is van, tévedhet még a kormányhivatal is... A 8. §-nál, államtitkár úr, felhívom a figyelmét, ez nagyon nagy veszélyt jelent, és érintettek is vagyunk ilyen ügyekben, és itt akár milliárdos kárt ott hagyhat ez a csődeljárás és felszámolás esetén, ha csak sima bejelentés. Kész, és ezzel megszünt.

A másik ilyen veszélyzónának látom a 13. §-ban a bányászatról szóló törvényt, nem tudom, már vagy hétszer módosítottuk ezt a bányászatról szóló törvényt. Azt mondja, hogy a felszíni előkutatás előzetes bejelentése megszűnik. Tehát meg is szűnik. Ezt majdnem hihetetlennek tartom, ennek olyan veszélyei vannak, csak arra gondoljunk a bányászati törvény módosításánál, amikor jön Horvátországból és Szlovéniából a szennyvíziszap. Tehát ha ilyen bejelentési kötelezettség lesz mindössze, vagy még az sem, mert előzetes bejelentés sem kell, ez megszűnik a felszíni kutatás esetén a bányászati törvényben, azt én veszélyesnek tartom.

Van pár olyan, amin lehetne vitatkozni, de úgy érzem, hogy jó szándékú. Ez a magyar állampolgárságról szóló eset, ezt én azért emelem ki, mert a mi kerületünkben nagyon sok ázsiai van, hiszen csupa kínai kerület vagyunk: Ázsia Center, Pólus Center, China Mart, kínai iskola, szóval nagyon sok ázsiai van, és ha ilyen állampolgársági vita felmerül, annak szintén megszűnik a fellebbezési lehetősége, mehet bírósághoz.

A 17-esre hívnám fel a figyelmet, ez egy kampánylehetőség volt, de ebben nagyon nagy zavarok vannak. Talán ezért is került ide mint egyszerűsítés. Ez a hadigondozásról szóló törvény, ennek a kormányhivatalnál... nem köteles határozatot hozni. Valószínűleg azért nem köteles határozatot hozni, mert-

hogyan volt olyan család, ahol az egyik család egy megyei városban lakott, ott a kormányhivatal jóváhagyta, és megkapták a pénzt, a XV. kerületben elutasította a kormányhivatal, és a harmadik gyereknek szintén megítélték, és három gyereknek az utódoknál háromféle határozat volt indoklásként, kettő megkapta, egy pedig ugyanazokra a papírokra nem kapta meg. Gondolom, hogy ez azért okoz zavart, és ezért a jövőben nem kell határozatot hoznia a kormányhivatalnak, hogy mi történik majd ezekkel a hadigondozottakkal. De ez elől egy menekülést látok.

Ami a 19. §-ban megjelenik, a környezet védelméről szóló törvénynek a módosítása, ez egy időzített akna. Tehát itt sincs fellebbezési jog, sima bejelentés van, a különböző anyagok, termékek, technológiák, környezetvédelmi rendszerek meghatározása és forgalomba hozatala és mindenben alkalmazási engedélyezése volt eddig, ez a jövőben csak egy sima bejelentési kötelezettség. Ezt nem akarom elhinni, hogy ezt így meg lehet csinálni, de hát úgy tűnik, hogy így van előterjesztve.

A 22. §-ban pedig a természet védelméről szóló törvényt módosítják, magyarul ott is egy tevékenységet. A természetvédelmi bírság kiszabásánál azt írja elő, hogy természetvédelmi bírságot a tulajdonosra lehet kiszabni kizárólag. Igen, csak az a helyzet, hogy ha a magyar birtokviszonyt figyelembe vesszük, van kárpótlási, meg van részarány-tulajdonos. A részarány-tulajdonos földek osztatlan közösök. Az osztatlan közösnek lehet akár 600-800 osztatlan közös tulajdonos, ott vesse ki, hogy a parlagfüvet nem vágta le például, meg illegális szemét van a 15 hektáros földön, de annak Ausztráliában, Amerikában, Európa vagy a világ minden részén lehetnek örökösei, azt a tulajdonost, ha valaki ki tudja értesíteni, és órák kiszabni a bírságot... Magyarul a bírságot nem lehet kivetni ezen a helyen, mert egyszerűen a címüket nem ismerik, nem ismeri maga a telekkönyv, a földhivatal. Itt felhívom a figyelmüket, hogy ennek a pontosítása szükséges, mert a magyar birtokviszony ezt így nem teszi lehetővé.

Nem akarok szólni arról, hogy még az atomenergiairól szóló törvényt is módosítja a 27. §-ban.

Van egy érintett, önkormányzatokat erősen érintő módosítás - nem szeretnék mind a százon végigmenni, csak amiben úgy érezzük, hogy van probléma -, ez a mezőéri szolgálat, illetve máshol nem mezőéri szolgálat a neve.

(15.40)

Ez a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarához fog kerülni, de ennek állami normatívája van, ennek a mezőéri szolgálatnak, erre az önkormányzatok társulással kaphatják meg a 100 százalékot. Itt társulások mehetnek tönkre. A mezőéri szolgálat nem játékszer, például Budapesten mi egy ötös, külső kerületi társulásnak vagyunk a tagjai, ahol korábban még azt is megszüntették, hogy nem lehet hozzá agglomerációs te-

lepülést hozzácsatolni, ezért az agglomerációban ismerjük, hogy van egy másik társulás is. A normatívát megkapjuk akkor is, vagy máris ez egyben a mezőöri szolgálat felmondását jelenti és a mezőőrök elbocsátását? Mert akkor ez nekünk jelentős végkielégítésekkel jár és eszközfelszámolással, mert normatíva nélkül ezt nem szabad csinálni a továbbiakban. Nem tudom, hogy erre milyen szinten tetszettek kitérni, de ez nagyon hasznos tevékenység, fontos, de normatíva nélkül nincs olyan önkormányzat, aki másoknak a földjére, mint említettem, milyen birtokviszonyokra úgy fog vigyázni, hogy 100 százalékban mi működtetjük az ő tulajdonuknak a védelmét.

Még szeretnék egyet kiemelni, ez pedig a 77. §, amikor azt írja a paragrafus, hogy a 100 százalékos önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság adósságot keletkeztető, elsődleges kormányzati engedélyeztetése, magyarul a hitelfelvétele, ha nem 100 százalékos tulajdonról van szó, hanem mondjuk, van egy 20 százalékos idegen tulajdon is benne, ebben az esetben nem tudom, hogy hogy lesz az, hogy eddig kormányhozjárulással lehetett hitelhez jutni, arra nem tér ki, hogy ez hogyan fog akkor működni a jövőt illetően. Ez elsősorban budapesti probléma, Budapesten vannak milliárdos vagyonnal és milliárdos árbevétellel rendelkező önkormányzati tulajdonú cégek, mondjuk, a Fővárosi Csatornázási Művek, hogy konkrét legyenek, amiben van 20 vagy 25 százalékos európai, nem is tudom, német vagy francia tulajdon, akkor ebben az esetben hogyan néz ki. *(Az elnök csenget.)* Bocsanat, közben az időm letelt.

Ezekkel az anomáliákkal és a bizonytalanságokkal annyira időzített aknának tekintjük ezt a törvényt, hogy a Demokratikus Koalíció nem tudja támogatni. *(Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselő úr, az LMP vezérszónoka, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy mint oly sokszor, ha behoznak egy, főleg ekkora méretű salátatörvényt, akkor a következőkkel szoktunk szembesülni. Az a borzalmas mennyiségű törvény, amit egy salátatörvényben módosítanak, annak egy része, sokszor nem is apró része rendkívül előremutató és helyes változtatásokat tartalmaz, de mire végigmegyünk az összes módosításon, azért mindig előkerülnek - hogy is fogalmazott képviselőtársam? - időzített aknák. Mindig előkerülnek. És valóban, én azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak a legnagyobb problémája az önkormányzatiság leépítésének az egyértelmű, tudatos szándéka. És szerintem ez nincs jól. Az egy nagy kérdés, hogy ha október 13-án nem ez az eredmény születik, akkor vajon itt lenne-e előttünk vagy ebben a formában lenne-e itt előttünk ez a törvényjavaslat.

Szolgáltató állam, rövid határidő, ügyfélbarát közigazgatás, megyei, járási kormányhivatalok - olyan szépen hangzik. Csak az a baj, hogy közben államtitkár

úrnak a felvezetésében a lényeg nem hangzott el kellő markáns hangsúllyal. Ez az én személyes véleményem.

Az államigazgatás területén fokozatosan terjeszkedik a kormányzati igazgatás, és az önkormányzati igazgatással szemben egyre kisebb az a terület, amit helyben, demokratikusan választott testület felügyel, az igazgatás fölött folyamatosan csökken az önkormányzati kontroll. Erről beszéltem, amikor arról beszéltem, hogy az önkormányzat leépítése. Egyre kevesebb dologba szólhatnak bele az önkormányzatok, minél inkább megpróbálják központosítani, az önkormányzatok feje felett eldönteni egyébként a településeknek a dolgát. És ahelyett, hogy ehhez a feladathoz - és nem tudom, itt volt-e államtitkár úr tegnap, rendkívül hosszasan értekeztünk a feladatfinanszírozás csodálatos rejtelméről -, tehát ahelyett, hogy ehhez a feladathoz nyújtana segítséget vagy ebben váltana sebességet a kormányzat, gyakorlatilag egy ilyen, nem is tudom, salátatörvényt hoz elénk.

A ma tapasztalható helyzet az, hogy az emberek az ügyeik intézését egyre nehezebben tudják gyakorolni. Bürokráciacsökkentés jelszava alatt a ténylegesen munkát végző tisztségviselők számának a csökkenése történt meg. A korábban lerövidített határidők vagy fizikai teljesíthetlenség miatt nem valósulnak meg, vagy már újra felemelték ezeket a határidőket, és erre van egy konkrét példám is. Például a földhivatalok ügye, ahol a korábban, eredetileg 15 napos határidőt tudta tartani a földhivatal. Ma 60 nap ugyanez a határidő, de sajnos ezt a 60 napot sem tudja tartani a földhivatal. Ha ebbe gondolok bele, akkor nagyon nagy kérdés, hogy vajon helyes irány-e, és az én személyes véleményem, és az LMP álláspontja az, hogy nem helyes irány a folyamatos, nem kellően átgondolt centralizáció.

De hát érdemes továbbmenni, mert amikor az önkormányzatiság kiüresítéséről beszélünk, akkor itt van a következő tétel. Nem állítom, hogy ez olyan örülten nagy pénz, de a szabálysértési feladatok ellátásának az áttétele a rendőrséghez, azért az, lássuk be, megint csak forrást von el az önkormányzatoktól. Nem állítom, hogy össze fognak dőlni az önkormányzatok, csődbe mennek, szó nincs róla, de lassan - ugyan alulfinanszírozott önkormányzatok - az apránként elszívott bevételeket jelentősen megérik ezek az önkormányzatok. Teszem hozzá, úgy, hogy ez nem csak a most már baloldali önkormányzatokra igaz, igaz ez például a Fővárosi Önkormányzatra is. Nem a mostanira, hanem a Tarlós István által vezetettre. Érdemes megnézni, hogy 2014-ben az Orbán-kormány a Fővárosi Önkormányzattól átvállalt 214 milliárd forintot. Ez egy rendkívül helyes lépés volt, szerintem az Orbán-kormány eddig legjobb döntéseinek az egyike.

De nézzük meg, hogy az eltelt öt évben mára ott tartunk, és jelzem, hogy Karácsony Gergely egy hónapja ül a főpolgármesteri székben, de öt évvel később ott tartunk, hogy év végére a Fővárosi Önkormányzat adósságállománya el fogja érni a 120 milliárd forintot,

és ha még hozzáveszem a Főgáz 40 milliárdos értékesítését is, akkor az azt jelenti, hogy gyakorlatilag a Fővárosi Önkormányzat működése fejlesztésekkel együtt gyakorlatilag mínusz 160 milliárd forinton áll. Öt év alatt! Gyakorlatilag öt év alatt sikerült a 75 százalékát visszatermelni annak az adósságállománynak, amit az Orbán-kormány átvállalt. Csak öt év, egy darab ciklus alatt! Én azt gondolom, hogy ezek a számok kellően és plasztikusan mutatják be azt, hogy ma az önkormányzatok rendkívül kétségbeejtő helyzetben vannak. És akkor itt jön a harmadik része, amiről beszélni akarok, ennek a törvényjavaslatnak, ugye, ez az építésügyi hatóság, gyakorlatilag az elsőfokú építésügyi hatóságnak a lenyúlása, nem tudok erre szebb szót használni, mindezt vagyonnal együtt.

(15.50)

Értem én, hogy az önkormányzati vagyon meg az állami vagyon végül is ugyanaz, ezt hallgattam négy éven keresztül Tarlós Istvántól is, amikor elvesztettük az iskoláinkat és az egészségügyi intézményeink egy jelentős részét. Én értem azt, hogy attól még ez az állam kezelésében, tulajdonában, s a többi, s a többi marad, de azért azt lássuk be, azért az egyre inkább kiderül, rendkívüli módon láthatóvá válik, hogy a feladatok elvonásán keresztül gyakorlatilag egy bábönkormányzati rendszert képzel el a kormány.

Mit is jelent az, ha elveszíti az önkormányzat, például az én választókerületemben a budavári önkormányzat előbb a másod-, aztán az elsőfokú építési hatósági jogköreit? A Pénzügyminisztérium kitalálta, hogy a Várba szeretne költözni. Megirigvelték a miniszterelnök úr csodálatos rezidenciáját, és szeretnének beköltözni a Fellner Sándor által tervezett ingatlanba - az ott van a Mátyás-templom mellett -, amit annak idején, a második világháború után, 1962-ben helyreállítottak oly módon, hogy az egyébként nagyon túldíszített tornyokat lehagyták, leegyszerűsítették. A szakma egyébként rendkívül pozitívan fogadta ezt a változtatást, mert a városképnek nagyon jót tett. Hagyta, hogy a helyszínen a Mátyás-templom látványa, sziluettje dominálja a városképet.

Ehhez képest ezt a rendkívül díszes, második világháború előtti állapotot próbálja meg visszaállítani a Pénzügyminisztérium, és a budavári önkormányzatnak semmi beleszólása nincs. Reménykedünk, reménykedhetünk, de igazából nincsenek hatósági jogköreink. Mert mit is jelent, ha elveszíti a budavári önkormányzat az elsőfokú építési hatósági jogkörét? Elsőfokú építési engedélyt csak városképi eljárást követően lehet szerezni, és amennyiben a városképbe nem illeszhető be az önkormányzat szerint az adott ingatlan, a tervezett ingatlan, akkor nem kap elsőfokú építési engedélyt. Ha ez átkerül a kormányhivatalhoz, akkor ez a lehetősége megszűnik a kerületi vagy települési önkormányzatoknak.

Ne keverjük össze, államtitkár úr, a városképi eljárást a KSZT-szabályozással, a rendezési tervvel! Ér-

tem én, hogy a rendezési terv, a kerületi rendezési szabályzat az önkormányzatnál marad, de a városképi eljárás más. Ezt, gondolom, államtitkár úr is tudja. Azt gondolom, hogy ez alapvetően tudja meghatározni egy város képét. S egy olyan településen, mint Budavár, az I. kerület, vagy az V. kerület Belváros, ahol a legnagyobb kincseinket találjuk meg, ami nem véletlenül kiemelt turisztikai célpont, azt gondolom, hogy ezt nem engedhetjük meg magunknak.

Ebben a kérdésben egyébként Nagy Gábor Tamás fideszes polgármester úr is rendkívül körültekintően járt el azokban az ügyekben, amiket én követni tudtam. Mindig odafigyelt arra, hogy ez a városképi eljárás figyelemmel legyen a városképre, a Vár kinézetére, és figyelemmel legyen az ott élők igényeire és céljaira. Amennyiben ez a városképi eljárás kikerül mint feltétel az elsőfokú építési engedély megszerzésének a feltételei közül, akkor gyakorlatilag nem marad más az ott élőknek, mint hogy megfellebbezzenek egy építési engedélyt.

Államtitkár úr, vizsgáljuk meg ezt egy kicsit gyakorlatias szemmel! A helyzet az, hogy a társadalom nem feltétlenül rendelkezik azzal a jogi tudással, tapasztalattal, kapcsolatrendszerrel, aki hatékonyan tud szembeszállni például milliárdokkal rendelkező építési beruházókkal. Azt gondolom, ha magukra hagyjuk az ott élőket, akkor az egy olyan veszteség számunkra, amit nem fogunk tudni pótolni. A városképi eljárás az önkormányzaton keresztül egyfajta automatikus, természetes védelmet tudott nyújtani az ott élőknek.

Teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy ezt a rendszert gyakorlatilag szétverik. Nekem szent meggyőződésem, hogy a cél az önkormányzatok tartalmi kiüresítése, ezért a Lehet Más a Politika biztos, hogy nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, előre bejelentett és normál felszólalásra sem kért lehetőséget senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, de nem is kell megkérdezni, mert máris felállt és mondja a véleményét. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban egy olyan jelentős jogszabályról beszélünk, amely folytatja azt az utat - és ezt általánosságban mondom a felvetett kérdésekre -, hogy a közigazgatás átalakításának rendje valóban elkezdődött 2010-től kezdődően, és az irány teljesen világos. Egy szolgáltató állam kialakításáról van szó, amelyik egy-

ablakos ügyintézés, átlátható szervezeti struktúrában kell hogy megvalósuljon, és csak olyan ügyekbe avatkozzon be az állam, amelyekbe feltétlenül szükséges, hogy beavatkozzon.

Felvetődött kérdésként a várakozási idők kérdése Gyüre Csaba részéről, aki külföldi példákat hozott ide. Én magam körülnéztem e tekintetben, hogy mi itt a valós helyzet, és nem is kell messze menni, csak a szomszédos Ausztriába. Az a kormányablakrendszer, ami Magyarországon van és kialakult, az teljesen egyedi. Ilyen jellegű rendszer Európában szinte sehol sincs, ilyen minőségű szolgáltatás kormányzati szinten, ilyen egységes arculattal, ilyen kiszolgálási móddal nem létezik. Ausztriában az osztrák rendszer, amely egy kicsit bonyolultabb, mint a mi rendszerünk, olyan szinten, hogy a szövetségi államoknak is vannak külön eljárásai, de ha ott valaki egy útlevelet szeretne csináltatni, akkor az átlagos várakozási idő Ausztriában, Bécsben egy óra. Egy órát kell várakozni azért, hogyha valaki egy útlevelet akar csináltatni. Nálunk, Magyarországon ez az átlagos várakozási idő nem éri el a 15 percet. Ez a különbség a rendszerünkben. Pontosan a bécsi főjegyző jött el Budapestre megnézni a kormányablakrendszert, hogy valamilyen hasonló rendszert ők maguk is kialakítsanak Ausztriában. E tekintetben egyébként fordított volt a helyzet, mi kialakítottunk egy olyan rendszert, amelyik egy jól működő rendszer ma Magyarországon.

Felvetődtek olyan ügyek, amelyek ebben a jogszabályban egyenként is benne vannak. Elárulom azt a titkot, hogy amikor készítettük ezt a jogszabályt, én magam minden egyes ügyön végigmentem, tehát mind a hétszáz ügyön végigmentem, és végigbeszéltem azt, hogy ezek az ügyek milyen hatással vannak a polgárokra, és miért érdemes ezeket az ügyeket átalakítani vagy kivezetni annak érdekében, hogy tényleg egy egyszerűbb és jobb közigazgatásunk legyen.

Itt szeretnék utalni a bejelentéssel kapcsolatos eljárásra, ami egy több helyen felvetődő eljárás. Az expozícióban ugyan utaltam rá - de lehet, hogy nem voltam elég világos -, hogy ha egy bejelentési eljárást alakítunk, ez a bejelentési eljárás nem azt jelenti, hogy valaki bejelent egy tevékenységet és rögtön másnap megkezdheti tevékenységének a folytatását, hanem van egy 30 napos időszak, és csak a 30 nap végén kezdheti meg tevékenységének a folytatását, pont azért, hogy ha az államnak határozatot kell hozni az a tevékenységgel kapcsolatban, akkor 30 nap álljon rendelkezésre a határozat meghozatalára. Tehát a védelmi szint semmilyen szempontból ne csökkenjen, viszont aktuálisan feltétlenül ne kelljen ellátni, a polgár pedig pontosan lássa azt, hogy ha én tudom azt, hogy 30 nap múlva valamit el fogok kezdeni, akkor ha most bejelentem, akkor 30 nap múlva, ha nem olyat akarok csinálni, ami a jogszabálynak nem felel meg, azt biztosan elkezdhetem.

Erről beszélek akkor is, amikor azt mondom, hogy a bizalmat kell e tekintetben erősíteni, tehát bízunk meg a polgárokkal, hogy a tevékenységüket jogszerűen akarják folytatni, de a védelmi szint soha ne

csökkenjen. Tehát olyan eljárásokat alakítsunk ki, amikor az állami kontroll azért még benne van, és működhet.

(16.00)

Az 54. §-t említette a jogszabállyal kapcsolatban. Itt egy másfajta dologról van szó, a munkaerőpiaci szervezetek végelszámolásának a bejelentéséről. Ezzel kapcsolatban létezik egy nyilvántartás, amely nyilvántartást nem használunk ma már semmire, tehát nem egy létező nyilvántartásról van szó. Ez egy adminisztratív aktus, ennek a kihúzására kerül csak sor a jogszabályban.

Az építésügy többször szóba került. Itt azért egy-két fontos dolgot szeretnék megjegyezni. Az építésügy mint hatósági ügy soha nem tartozott önkormányzati hatáskörbe. Tehát ez nem egy önkormányzati hatósági ügy volt. Egyébként MSZP-s képviselőtársunk, aki már nincs a teremben ugyan, de ő helyesen használta a fogalmat - noha nem arról beszélt -, amikor egy államigazgatási hatósági ügyről beszélt, mert ez mindig is államigazgatási hatósági ügy volt. Ezért beszéltem arról, hogy ez egy furcsa és kettős helyzetet idézett elő korábban, hiszen volt olyan hivatalunk, amely hivatal állami döntéseket hozott, állami hatósági ügyekben döntött, és egyébként ezek másodfoka tényleg az államhoz tartozó szerv is volt, de nem az államhoz tartozott. Ezért helyes az, hogy ha az önkormányzati hatósági ügyeket az önkormányzatok intézik, az állami jellegű ügyeket pedig az állam intézi.

Csárdi Antal képviselőtársam arra utalt, hogy az önkormányzatoknak már nem lesz lehetőségük beleszólni. Nos, a településképi véleményezési eljárás megmarad, tehát e tekintetben nincs különbség, az továbbra is fennmarad, csupán arról van szó, hogy a hatósági eljárás hova kerül át. Az önkormányzatnak korábban sem volt beleszólása abba, hogy a hatósági eljárás hogyan zajlik. Ha így volt, akkor baj volt, ha a polgármester beleszólta a hatósági ügybe, akkor megvalósította a büntető törvénykönyv 305. §-ában meghatározott tényállást, és ez az enyhébb eset, mert bizonyos esetekben még a hivatali visszaélés mellett - a 305. § ezt tartalmazza - még a befolyással üzérkedés is megvalósulhat. Tehát egy hatósági eljárásba nem lehet beleszólni.

A hatósági eljárás szabályait részben megalkotja az állam. Ez egy törvényi szabályozás, Étv., OTÉK, helyi szabályozás, hatósági eljárás. A hatósági eljárás mindentől elkülönül, és így zajlik az eljárás mint állami feladat. Állami feladat volt korábban is, és e tekintetben a szakmai főnöke, irányítója a jegyzőnek nem a polgármester volt, hanem a kormányhivatal adta meg neki a jogegységgel kapcsolatos állásfoglalását, ha ilyenekről volt szó. A jogegységet azért emelem ki, mert a másodfok megszüntetésével nem az a probléma áll fenn, amit önök említettek, hogy esetleg az időt elhúzza valamilyen oknál fogva, hogy bírósághoz kell fordulni, vagy hogy kevesebb garanciát jelentene. A garanciális hatás éppen akkor erősebb, ha a

bíróság kétfokú, míg a közigazgatási döntés egyfokú, végrehajtható. A bíróságnak persze megvan az a joga, hogy a végrehajtást felfüggeszse és a bírósági eljárást lefolytassa, de egy gyors döntés az állampolgárnak mindig érdeke. A számokat azért mondtam - a 28 millió ügy, 50 ezer fellebbezés -, hogy a számokból világos legyen, hogy az ügyek nagy részében a fellebbezési határidő kivárása felesleges, hiszen olyan kis arányban került sor fellebbezésre - 28 millióból 50 ezer -, ami azt indokolja, hogy ezt a rendszert egy egyfokú rendszerre alakítsuk át.

Ami problémaként vetődik fel, és ez elvi problémaként vetődhet fel, az a másodfok jogegységesítő szerepe. Erre kellett gondolni, amikor ezt a jogszabályt megalkottuk, hiszen minden másodfokú eljárásban van egy úgynevezett jogegységesítő szerep. Amikor a másodfok legalább megyei szinten dönt, akkor a megyei szintű döntés általában kihat a helyi szervekre, tehát e tekintetben a járási szervekre, és a járások egységes joggyakorlatot fognak alkalmazni.

Hogyan lehet ezt megoldani akkor, ha egyfokú eljárás van? Nyilván létre kell hozni ezt a fórumot. A szervezetünkben most egy változást szeretnénk létrehozni pont ennek okán, hogy a főigazgatói értekezletet, a megyei hivatalok szakmai irányítóinak értekezletét egy olyan joggal szeretnénk felruházni, hogy ajánlásokat adhasson ki szakmai kérdésekben, ami az országos jogegységesítést a közigazgatás rendszerében fogja erősíteni. Tehát én a problémakört inkább ezen az oldalon látom, és nem ott, hogy ez az állampolgároknak rossz lenne. Ez az állampolgároknak összességében jó lesz, és segíteni fogja a tevékenységüket.

Az önkormányzatoknál működő polgármesteri hivatalnál a korábbi esetekben, de jelenleg is van még helyenként - hangsúlyozom, helyenként - építhetőség. Az egyszerűbb ügyekben építhetőségként a jegyzői építhetőség jár el, az összetettebb, bonyolultabb ügyekben pedig a kormányhivatalok járnak el. Ez ma is így néz ki.

Ez hogyan fog működni a későbbiekben? Most sem az a helyzet, hogy minden önkormányzatnál működne. Összesen 198 olyan hely van Magyarországon, ahol jegyzői építhetőség van, tehát nincs minden jegyzőnél építhetőségi feladat. Az tulajdonképpen egy technikai kérdés, meg jogelméleti, jogdogmatikai kérdés is, hogy ezt a feladatot az állam hol látja el: tiszta rendszert hoz létre, az állami feladatokat, ha már van egy intézményrendszere, ott végzi el, vagy pedig elvégzi ezt egy másik szervnél.

Az exozémban utaltam arra, hogy bizonyos esetekben indokolt lehet, hogy az állam egyes tevékenységeket a maga rendszeréből kiszervezzon. De ez csak akkor indokolt, ha ez valamilyen szűk szakmacsoportot vagy szűk társadalmi csoportot érintő ügyet jelent, mert ott megvan az a tudás, meglehet az a tudás, amelyre át lehet ruházni ezeket a feladatokat. Például a szakmai kamarákra. Én a magam részéről jónak tartom azt, ha a kamarák és a különböző ilyen típusú vagy ehhez hasonló szervezetek minél több hatáskört

és feladatot kapnak, hiszen a szakmacsoport saját ügyeiben való döntés jó, ha abban a szakmacsoportban zajlik le, amennyiben annak nincs szélesebb társadalmi hatása, tehát a szakmacsoporton túli társadalmi hatása. Akkor érdemes az államnak magához vonni ezt a tevékenységet, hiszen ott a szakmai csoport és a társadalom többi része között érdekellentét lehet. Ez a logikája annak, hogy gondolkodtunk abban, hogy egyes tevékenységeket próbáltunk átrakni különböző kamarákhoz, vagy például a Természetjárók Szövetségéhez a turistautak vonatkozásában.

A jogorvoslatról beszéltem. Hiszékeny Dezső képviselőtársunk nem túl jókat mondott a kormányhivatali rendszerünkről. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy ránézzek arra, hogy miként néz ki ez most a kormányablakrendszerben. Ha most a környékben valamelyik kormányablaknál személyi igazolványt szeretnénk csináltatni - a legutóbbi adatokat látom, 4 óra van, most már nincsenek nyitva a környékbeli kormányhivatalok -, 15-17 perc között volt a várakozási idő a környékbeli 12 kormányhivatalban. Ezt az előbb megnéztem, amikor a felszólalását mondta. Tehát a várakozási idő ma ezen a helyen 10 és 20 perc között volt, ezt biztosan tudom önöknek mondani, sok helyen pedig kevesebb mint 10 perc. Tehát az az állítás, amely azt mondja, hogy a kormányablakrendszer rosszul működik, az egyszerűen nem igaz. Ne is sértegezzük, képviselőtársam, azt a 36 ezer embert, aki ebben a rendszerben dolgozik, és ne mondjunk olyat, hogy ezek az emberek rosszul végzik a munkájukat! Ezek az emberek lelkiismeretesen és jól végzik a munkájukat. S nem véletlen, hogy rájuk támaszkodtunk akkor, amikor ezt a javaslatcsomagot kidolgoztuk. Őket kerestük meg, kormány megbízottakkal ültünk össze, olyan szakmai embereket hoztunk be, akik konkrétan foglalkoznak az ügyekkel, és végigmentünk ügykörönként, hogy hol lehet egyszerűsíteni és jobbá tenni az emberek életét.

(16.10)

És ezt látják önök visszaköszönni most, és ez egy folyamatnak a része. Egy folyamatnak a része, annak a folyamatnak, ami az egységesítést megteremtette a különböző hivatalerdőben, ami egyébként korábban volt. Van egy általános hatáskörű kormányzati szerv, ami a hatósági ügyeket viszi, az a kormányhivatali rendszer. *(Hiszékeny Dezső közbeszól.)* És valóban, ez egy szolgáltató rendszer, kétirányú szolgáltatást kell nyújtania. Egy ország, egy állam hatósági szolgáltatásait egy helyre érdemes csoportosítani. Ezeket a hatósági szolgáltatásokat két irányban nyújtja. Nyújtja a polgároknak, a vállalkozásoknak az egyik oldalról, másrészt pedig a szakmai irányítóknak nyújtja, hiszen az ő tevékenységük, szakmai irányításuk mellett valósítja meg a hatósági tevékenységet. Tehát ez a logikája egy ilyen rendszernek, és pont az, hogy az átjárhatóság ezek között a hivatalok között meglegyen, azaz egy hivatal legyen, egyablakos ügyintézés legyen, és ne kelljen hivatalról hivatalra rohagálni.

Ez ma már a kormányhivatali rendszerben megvalósul, hiszen egységesült a hivatali rendszer. Én azt gondolom, ez egy óriási nagy jelentőségű lépés volt a múltban, és a következő időszakban ezzel a lépéssel még nagyobbat vagy még egyet léptünk előre annak érdekében, hogy erősítsük a szolgáltató államot.

És valóban, az ön hozzászólása kapcsán is szerettem volna utalni arra, hogy az önkormányzatoknak nem volt soha építéshatósági jogköre, nem volt ilyen. Ez egy állami feladatkör volt, és nem igaz az az állítás, hogy az önkormányzat az építéshatósági ügyekbe beleszólhatott volna. (*Hiszékeny Dezső jobbra mutatva: A kolléga szólt róla...*) Ez nem igaz egyszerűen! Tehát az építéshatósági ügyekbe nem szabad beleszólni. A hatósági ügybe nem szabad beleszólnia a politikának, tehát nincs olyan, hogy egy hatósági ügy tekintetében, mondjuk, valaki besétál és fogadóórát kér, utalva az előbbi megszólalásra, mert ez egy hatósági ügy. Megvannak a szabályok, megvan az eljárásrend e tekintetben, és azt egyébként a hatóságnak véghez kell vinnie, és a jogszabályoknak megfelelően meg kell hoznia a döntését. Ebbe nem szabad kívülről beleszólni. Az az állam szervezési kérdése, hogy egyébként a saját feladatát és a saját tevékenységét hova csoportosítja.

Utalt arra, hogy az önkormányzati választások eredménye sarkallhatta a kormányt ilyen lépésekre. Néhány adatra azért szeretném az ön figyelmét felhívni, méghozzá csak tekintsük át azért a megyei önkormányzatok választási eredményeit. Ha a megyei önkormányzatokat tekintjük, akkor 414 megyei önkormányzati képviselőt választottak Magyarországon, és az ön pártja összesen 22 mandátumot szerzett. Tehát a 414-ből 22-t, 5,31 százalékot, míg egyébként a Fidesz-KDNP 62,31-et, és ebben a fővárosi adatok is benne vannak egyébként. (*Hiszékeny Dezső közbeszól.*)

Tehát szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy minden olyan állítás, amelyik azt mondja, hogy itt valami megváltozott volna... - nem! A Fidesz-KDNP ezt a választást megyei szinteken is megnyerte. (*Hiszékeny Dezső folyamatosan közbeszól.*) Budapesten is a legerősebb párt, persze, vitathatatlan, a Fidesz-KDNP. Tehát amikor ilyen állításokat felhozunk, amikor az önkormányzatok többsége egyébként a Fidesz-KDNP-hez tartozik, csak nem gondolja azt, hogy van olyan politikai akarat, amelyik azt jelentené, hogy a saját politikai táborunkat gyengíteni szeretnénk?

Az önkormányzatiság egy erős fogalom. Az önkormányzatok jogai erősek, ezt a jogot fenn is kell tartani. Az önkormányzatok hatósági szempontból az önkormányzati hatósági ügyeket irányítsák, ne szóljanak bele, csak irányítsák, alkossanak e tekintetben jogot, és ennek megfelelő legyen a működtetése és a működése is. Fontos tehát, hogy e tekintetben az állam és az önkormányzat egymástól elhatárolt legyen, és a feladatok tekintetében, a hatósági ügyek tekintetében is ilyen elhatárolás valósulhasson meg.

Az építéshatóságot e tekintetben már kielemeztük, egy-két konkrét felvetés is volt Hajdu képviselőtársam részéről, csak példaként egyet-kettőt elővéve,

ami a felszámolóknak való bejelentési kötelezettséget jelenti. Itt pontosan a felelősségi kör egyértelműsítéséről van szó, hogy kinek kell mit csinálnia, tehát ne-hogy olyan helyzet álljon elő, hogy valamit senki nem jelent be, mert kettő embernek kell megcsinálni. A felszámolóknak ilyen kötelezettsége egyébként van, és a felszámoló kötelezettségét kell megtartani annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy ilyen típusú bejelentési kötelezettséget kinek kell megtennie.

Az úgynevezett előkutatással kapcsolatos eljárás gyakorlatilag ma Magyarországon nem létezik. Azért szűnik meg ez az eljárástípus egyébként, mert az engedélyezés során az ilyen típusú tevékenységet a rendes engedélyezési eljárásba szokták beiktatni, és a gyakorlat az, hogy a rendes engedélyezési eljárásban van az előkutatással kapcsolatos engedély is, és ilyen előkutatási engedélyt a gyakorlatban nem kérnek. Tehát ez egy olyan eljárástípusnak a megszüntetése, ami tulajdonképpen alkalmazásban sincsen, tehát nem alkalmazzák, mert nincs ilyen engedélykérelem.

A mezőöri rendszer egyébként megmarad, ott a finanszírozása átszervezéséről van szó, hogy a normatíva egyébként kin keresztül érkezen meg, és ott az agrárkamarának lesz e tekintetben szerepe.

Amikor a bejelentés és engedélyezés közötti különbséget kérdezte, akkor egyrészt utaltam rá, hogy a bejelentés milyen típusú tevékenységet jelent, tehát nem jelenti a teljes kontroll kiengedését. Másrészt az ön által említett paragrafusban, amikor a bejelentés-engedélyezés szerepel, ott szerepel az a lehetőség is, hogy az engedélyezés megmaradjon, és ez egy általános felhatalmazást jelent, amiből aztán még jogszabályok következhetnek, de nem ez ad önmagában lehetőséget arra, hogy bejelentési eljárásban valósítsanak meg olyan tevékenységet, ami a környezetet veszélyeztető tevékenység lenne.

Ezt fontosnak tartom megjegyezni, mert a védelmi szint fenntartása pont a környezettel kapcsolatban a legfontosabb. Ez alkotmányos kötelezettségünk is, hogy abban az esetben, ha a védelmi szintet e tekintetben megemeltük, magasra emeltük, azt tartjuk is fenn. Ehhez egyébként tartjuk is magunkat, sőt a védelmi szintet még ebben a jogszabályban is sok esetben, erre Gyüre Csaba képviselőtársam utalt is, szeretnénk megemelni, mert fontosnak tartjuk e tekintetben a természeti környezetünk védelmét, meg azt, hogy ezek a védelmi feladatok a helyükre kerüljenek.

Csárdi Antal képviselőtársamnak utaltam már válaszként arra, hogy mit jelent az építéshatósággal kapcsolatos kérdéskör. Egy dologra szeretnék csak utalni, mert a földhivatallal kapcsolatos megjegyzése volt, hogy a földhivatali rendszer egy olyan rendszer, ami Mária Terézia korában jött létre, tehát az alapjai akkor készültek. Az 1700-as évektől kezdve van Magyarországon ilyen típusú földhivatali rendszer, ami egyébként azonos más országok rendszerével, tehát Ausztriában, Csehországban, Szlovákiában, az Osztrák-Magyar Monarchia egykori országaiban hasonló rendszer működik.

Itt azt szeretném kiemelni, hogy itt egy jelentős változásban vagyunk most benne. Hamarosan látni is fogják, meg is fog jelenni a földhivatali rendszer új koncepciója, ami egy jelentős megújítását fogja jelenteni a földhivatali rendszernek. Ennek értelmében egy olyan, elektronikus nyilvántartáson és elektronikus bejegyzési eljárásokon és már a mesterséges intelligencia alkalmazásán is alapuló rendszert szeretnénk két éven belül létrehozni, aminek az eredménye az lesz, hogy ha két év múlva besétálnak egy ügyvédi irodába és egy lakást szeretnének vásárolni, megkötik az adásvételi szerződést, és mire onnan kisétálnak az ügyvédi irodából, addigra az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre fog kerülni a tulajdonjog. (Dr. Lukács László György közbeszólása.) Egy ilyen rendszer kiépítése van most folyamatban. Ezt meg lehet oldani, majd egyszer erről fogunk egy vitát folytatni (Dr. Lukács László György: *Érdemes lesz!*), mert az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény is egy új törvény lesz e tekintetben. Az automatikus döntéshozatali eljárások is, amire most is van lehetőség, bekerülhetnek ebbe a körbe.

Én azt gondolom, hogy annak a rendszernek a megújítása valóban egy nagyon fontos feladat, és egy olyan feladat, amit ha el tudunk érni, akkor nincs Európában olyan szintű ingatlan-nyilvántartási rendszer, amit ez alapján szeretnénk létrehozni, tehát egy magas szintű ingatlan-nyilvántartási rendszer, ami gyors lesz, hatékony lesz. A hatékonyságot azért is szeretném kiemelni, mert ha ma valaki ránéz az államigazgatás rendszerére, akkor azt kell látnunk, hogy ha összességében a teljes államigazgatást vagy a területi államigazgatást tekintenénk, és leosztanánk a teljes költségét az államigazgatásnak, akkor egy munkaóra az államigazgatásban egyébként ma 40 ezer forintjába kerül az adófizetőknek. Nyilván érdemes az automatikus rendszereket felgyorsítani, hogy ezeket a költségeket is optimálisabbá tegyük.

Összességében, azt gondolom, hogy a kérdések többségére nagyjából sikerült választ adni, tekintettel arra, hogy mondjuk, ugyanaz a téma többször is felvetődött, nyilván nem szeretném még egyszer megismételni saját magamat. Összességében tehát azt gondolom, hogy egy olyan rendszer felé haladunk mint kormányhivatali rendszer, ami valóban képes arra, hogy a lehető legszélesebb körben kiszolgálja a magyar embereket. A most megalkotott rendszer már sok tekintetben képes erre, de ezen az úton soha nem szabad megállni, mindig monitorozni kell a teljes államigazgatási rendszerünket, és ha képesek vagyunk arra, hogy jobbá tegyük, akkor kötelességünk is azt jobbá tenni. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

(16.20)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség, minthogy 16 óra 20 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8019. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Jó napot kívánok! Sok szeretettel köszöntök mindenkit.

ELNÖK: Kinek reggel, kinek nap...

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Lassan feláll a rendszerünk, köszönöm szépen a türelmet mindenkinek. Idefelé jövet azt mondták nekem, hogy ha népszerű szeretnék lenni, akkor rövid leszek. Akkor nem értettem persze, hogy pontosan ki mire gondol, de ha megengedik, akkor lehet, hogy mégiscsak ennek a kérdésnek eleget fogok tenni, mert a hangom nem kifejezetten alkalmas a vitaszituációra, úgyhogy ezért bocsánatot szeretnék kérni.

ELNÖK: Ez teljesen összevág a mi állapotunkkal. (Derütség.) Tehát semmi különbség nincsen, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Aelnök úr, ha összepasszolunk, akkor köszönöm szépen.

Tehát azért gyűltünk ma itt össze, hogy a kormányzati igazgatásról szóló törvényről és a kapcsolódó törvények módosításáról beszéljünk. A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény egységes keretek között szabályozta a kormányzati igazgatási szervekre és az azoknál létrehozható foglalkoztatási jogviszonyokra vonatkozó szabályokat.

2019. január 1-jén lépett hatályba az új szabályozás, ami bevezette az úgynevezett álláshelyalapú létszámgazdálkodást; mindez paradigmaváltást eredményezett a kormányzati humán erőforrás-gazdálkodásban, és az alapját jelenti annak, amivel összefüggésben az Orbán-kormány 2010 óta el van kötelezve, nevezetesen a bürokrácia leépítése iránt. Azt gondoljuk, hogy egy mérföldkő az álláshely-gazdálkodás a bürokráciacsökkentés irányába tett lépések között.

2019. március közepéig tartott az átmeneti időszak. Ennek során a kormány megállapította a kormányzati igazgatási szervek alaplétszámába tartozó álláshelyek számát, besorolását és az egyéb speciális európai uniós és más feladatokat ellátó kormányzati igazgatási szervek által betölthető álláshelyek számát és besorolását.

Az ezen megállapítási eljárások során szerzett tapasztalatok teszik azt indokolttá, hogy a Kit. létszám-gazdálkodásról szóló részének módosítására tegyünk javaslatot annak érdekében, hogy a gyakorlati kihívásokra jobban reagáló létszám-gazdálkodást tudjunk folytatni, és tovább tudjunk lépni azon az úton, amely a felesleges bürokrácia leépítését jelenti.

A most benyújtott törvényjavaslat által lehetővé válik, hogy a kormány mellőzze a 6 hónapon át nem betöltött álláshelyeknek a központosított álláshelyállományba történő helyezését, ha a feladatellátáshoz egyébként ez szükséges. Új lehetőségként bevezetnénk a kormányzati igazgatási szervek között történő, úgynevezett álláshelycsere lehetőségét.

Szökkenteni szeretnénk a kormányzati igazgatási szervek adminisztrációs terheit azért, hogy az úgynevezett szakdiplomáták esetében nem kell a kiküldetés előtt kinevezni őket valamely kormányzati igazgatási szervhez, hanem közvetlenül a Külgazdasági és Külügyminisztérium állományába kerülnek.

A törvényjavaslat pontosítást tartalmaz a kinevezési okirat kötelező tartalmi elemei, személyügyi iratok kézbesítése, ösztöndíjasok foglalkoztatása, továbbképzés, közszolgálati jogvita, illetmény, szabadság, elismerések, juttatások és a jogviszony-megszüntetés eseteire is.

A felmentéssel kapcsolatosan, aláhúznám kétszer, hogy a munkavállalókra kedvező módosításokat tapasztalunk, a kormánytisztviselő a felmentési idő egészére jogosult illetményre akkor is, ha a munkavégzési kötelezettség alól fizetés nélküli szabadság miatt mentesül. Ezen túlmenően a végkielégítések köre is két új esettel bővül.

A javaslat garanciális, családcentrikus szemlélete értelmében a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetése miatt ez a törvényjavaslat teremti meg annak a lehetőségét, hogy a kormánytisztviselő az unokája személyes gondozása érdekében is fizetés nélküli szabadságot vehessen igénybe a gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt.

Továbbá egyszerűsíteni kívánjuk a tartósan távol levő kormánytisztviselők által betöltött álláshelyeken történő foglalkoztatást is, ezenkívül hatályon kívül helyoznánk azt a szabályozást, amelynek értelmében korábban a szolgálati elismerésre kormánytisztviselők nem minden esetben voltak jogosultak.

A törvényjavaslatnak van egy második része is, amely nem a Kit.-et módosítja, hanem kapcsolódó törvénymódosításokat jelent, ez 76 darab törvény módosítását jelenti. Elsődlegesen a Kit. jogrendszerbeli koherenciájának biztosítását és az új fogalmak, jogintézmények, eljárások átvezetését jelenti.

Természetesen az sosem jó, amikor ilyen sok törvényjavaslat kerül módosításra egy javaslatban. E tekintetben én mindig egyetértek az ellenzéki képviselők hasonló felvetéseivel, de ez esetben szükséges, ugyanis az állami tisztviselőkről szóló törvény korábban elfogadott, de végül hatályba nem lépett és ezáltal kivezetett törvény fogalmi rendszereinek a jogrendszerből történő kivezetése is szükséges.

A Kit. hatálybalépésére figyelemmel a mostani javaslat módosítaná az úgynevezett különleges jogállású szervek közjogi tisztségviselőire vonatkozó, illetményt megállapító szabályokat is, ilyen értelemben a kapcsolódás nemcsak a mostani törvényjavaslattal van meg, hanem az ezt követően tárgyalt különleges jogállású szervekre vonatkozó törvényjavaslattal kapcsolatban is. Tehát ez ügyben lesz időnk beszélni az Alkotmánybíróság, a Köztársasági Elnöki Hivatal, MTA, GVH, állambiztonsági szolgálatok és egyéb más, úgynevezett különleges jogállású szervek közjogi tisztségviselőire vonatkozó szabályokról is.

A racionalizálás és a bürokráciacsökkentés szellemében a törvényjavaslat szervezetgazdaságossági és hatékonysági szempontok miatt lehetővé teszi, hogy a Miniszterelnöki Kormányiroda, valamint a minisztériumok esetében közös hivatali szervezet legyen létrehozható, abból a felismerésből kiindulva, hogy a funkcionális feladatok ellátása egyes tárcák esetében egymáshoz nagyon hasonló munkamegosztási és szervezeti keretek között történik, így egyébként az önkormányzatok mintájára racionális lépésnek tűnik a közös hivatali szervezetet legalább a törvény szintjén megengedni.

A törvényjavaslat értelmében a Független Rendészeti Panasztestület feladatköreit a rendőrségi panaszok vizsgálatával összefüggésben az alapvető jogok biztosa veszi át, akinek egyébként is az Alaptörvény értelmében feladata az alapjogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszaesések kivizsgálása és az ezzel összefüggő intézkedések megtétele. Így ez egyáltalán nem tekinthető rendszeridegen megoldásnak. Azt gondoljuk, hogy ez az alapjogok védelmi szintjét kifejezetten növeli.

A törvényjavaslat ezen túlmenően megszünteti a központi kormányzati igazgatás és a területi kormányzati igazgatás tisztviselőinek kormányzati szolgálati jogviszonya közötti szabályozási különbségeket, és ezzel teljes egészében egységes jogviszonyt hoz létre. A dolog lényege tehát az, hogy a központi közigazgatásban és a területi közigazgatásban innentől kezdve ez hosszú évek óta most már így van, hogy a jogviszonyban ugyan voltak hasonlóságok, de mégis eltérő jogviszonyokkal találkoztunk. Egy teljesen egységes államigazgatási, tehát központi és területi szintű szolgálati jogviszonyt hoz létre a mostani törvényjavaslat.

Mi úgy gondoljuk, hogy megfelelő és kellő átmeneti időszakot javasoltunk a jogviszony-módosítások fenntartására. 2020. április 1-jére tettünk javaslatot a hatálybalépésre.

Mindezek alapján kérem az Országgyűlést, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót. (*Taps.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ezek közül elsőként Czunyné dr. Bertalan Juditnak, a Fidesz vezérszónokának adom meg a lehetőséget, párancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban - mivel államtitkár úr hangja ellenére részletesen ismertette az előttünk fekvő javaslatot - néhány dolgot emelnék ki és ismételném mégis meg. Azt gondolom, hogy ismét egy olyan, a közigazgatást, igaz, hogy a központi közigazgatást érintő javaslat fekszik előttünk, amely megfelel egyébként a közigazgatás-szervezés előző napirendnél tárgyalt észszerűsítésének.

Ez a javaslat kifejezetten a kormányzati igazgatásról szóló törvény és a kormányzati igazgatásról szóló egyes törvényekkel kapcsolatos módosítását jelenti, mégpedig leginkább és legerősebben az egyes kormányzati szerveknél foglalkoztatottak jogviszonyára kiterjedően és az ezzel kapcsolódó szabályokra.

(16.30)

Ezek olyan praktikus szabályok, amelyek a kormányzati igazgatást segítik - így az álláshelyekkel kapcsolatos gazdálkodás, azok a nehezítő körülmények, amelyek a minisztériumok közötti átjárhatóságot és foglalkoztatási szabályok könnyítését jelentik -, új lehetőségeket teremtenek a kormányzati igazgatási szerveknél dolgozók számára.

A kormányzati igazgatási szervek közötti álláshelycseré szintén csökkenti, illetve kedvezőbbé teszi a központi igazgatási szerveknek, kormányzati igazgatási szerveknek az adminisztrációs terheit azzal, hogy bizonyos esetekben nem kell külön kinevezési vagy személyügyi aktát kiállítani a tisztviselőnek az álláshelyhez való rendeléséhez; illetve a nyilvántartásokat szintén egyszerűsítő, egységesítő szabályokat vezet be az előttünk fekvő törvényjavaslat, illetve módosítási javaslat.

Azt gondolom, hogy talán azok is, bár részletszabályoknak tűnnek, de a kormányzati igazgatás mindennapjaiban és abban a személyügyi rendszerben, amely a központi kormányzati igazgatásban működik, nem mellékesek azok az adminisztrációt támogató és adminisztrációt, iratokat, kinevezési iratokat jelentő változások, amelyek szintén segítik, gyorsítják az ügyintézkedést, és a személyügyi szabályok megtartása mellett az alkalmazottak, foglalkoztatottak számára egy kedvezőbb feltételt, illetve kedvezőbb körülményeket jelentenek.

A másik fontos dolog, amit szeretnék kiemelni: államtitkár úr is szólt róla, de mégis azt gondolom, hogy az is fontos, hogy a kormányzati tisztviselői jogviszonnyal rendelkezők számára fontos az is, hogy mint kormányzati szerv a családbarát intézkedések és a család támogató intézkedések mellett mint családbarát munkahely is meg tudjon jelenni. Ezért ilyen, foglalkoztatást könnyítő szabályként megjelenik a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetése miatti lehetőség vagy ennek okán az a lehetőség, hogy ebben az esetben is ki lehet venni a nagyszülői gyermekgondozási díj folyósításának időtartama alatt a fizetés nélküli szabadságot.

Több egyszerűsítő szabály van a törvényjavaslatban. Kedvezőbbé teszi a különböző szolgálati elismerésekre való jogosultságot, és ahogy államtitkár úr is említette, a 76 vonatkozó és kapcsolódó jogszabálynak a módosítása most már az összes, központi igazgatási szerveknél foglalkoztatottakra nézve egy koherens és komplex rendszert ezekkel a korrekciókkal el tud érni, és valóban az is kellő időt - és a hatályba lépést 2020. április 1-jével megadva kellő felkészülési időt - ad mind a központi igazgatási szerveknek, mind pedig a személyügyi feladatokkal foglalkozó igazgatási szerveknek, hogy ezeket a szabályokat megfelelő módon, a foglalkoztatási viszonyok alanyai számára bevezetni tudják.

Így a Fidesz-frakció és jómagam nevében kérem a tisztelt Házat az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Illeszkedem Orbán Balázs úr hangjához, nekem sincs már nagyon, de nekem a légkondicionáló berendezés a porral keverve okozza ezeket a problémákat. Így, azt hiszem, a 40. órában vagyok az elmúlt napokban itt a teremben.

Szóval, a T/8019. számú kormányzati igazgatásról szóló törvényjavaslat áll előttünk. Meg kell mondanom, hogy szokásomtól eltérően nagyon nem leszek bő a kérdéssel. Megmondom, hogy miért nem leszek bő. Minden kormánynak joga van ahhoz, hogy saját kormányzati rendszert hozzon létre, szíve joga. Ő tudja, hogy a kormányzati feladatait miként tudja leghatékonyabban ellátni. Nekünk mint ellenzéknek két irányból kell ezt szerintem megközelíteni. Az egyik a költséghatékonyság, a másik maga a munkának az a fajta hatékonysága, amely érinti a polgárok mindennapi életét. Ez a két dolog érdekel minket.

Maga a költséghatékonyság eddigi tapasztalataim szerint annyira nem sikerül jól, mert a Miniszterelnökség és társult intézményei, ez a három csapat csak elvisz 1200 milliárdot minden évben a költségvetésből, ami nekem túlzó, és még nem tudtuk azt a fajta eredményességet vagy hatékonyságot benne meglátni, amiért érdemes ennyit költeni rá, de hangsúlyozom, most ez a törvényjavaslat nem erről szól, csak szeretném megjegyezni.

Ez a javaslat 76 pontban módosít törvényt, 248 paragrafusban. Ez az elmúlt héten benyújtott 34 törvény közül dobogós a terjedelmét illetően, és ami ennél még fajsúlyosabb, maga a rendelkezéstömeg, tehát ez a rendkívül bonyolult, hosszas jogszabályi fogalmazás nem tette könnyűvé, hogy fel lehessen dolgozni, különösen úgy, hogy ha nagyon mélyen belemegyünk ebbe, akkor látjuk, hogy tulajdonképpen talán túlzó azt mondani, hogy próbálkozás, de mindenképpen inkább egy

modellépítés volt vagy egy modellépítés. Meg kell mondjam, hogy 2018. december 12-én szavazta meg a parlament magát a kódexet erről a kormányzati igazgatásról, és aztán eltelt most ez a 11 hónap, lassan 12, és ideér a működés modellje élénk. Én - különösen azt ismerve vagy arra emlékezve, hogy ezt a típusú kormányzati igazgatást már az első Orbán-kormány létre akarta hozni, ha megnézzük az akkori cikkeket, nyilatkozatokat, párbeszédet, ehhez képest most 2019 van, és most még mindig a modellépítés szakaszában vagyunk - egy kicsit úgy érzem, hosszú munka volt. 2010-ben, amikor ez a kormányzat felállt, akkor újra hangsúlyosan azt jelezte, hogy egy ilyen típusú kormányzati rendszert képzeli el. Ha lassú munka volt, én azt remélem, hogy a puding próbája az evés, kiválóan fog sikerülni. Ennek két visszaigazolós módszere van. Az egyik az abban dolgozók közérzete és a csekély fluktuáció, a másik pedig az abból kijövő hatékony munkafeladat vagy a munkafeladatok hatékony megjelenése és az a hasznosság, amit mi ettől elvárunk.

A személyügyi igazgatás vonatkozásában azt írja a javaslat, hogy rengeteg tapasztalat halmozódott fel az elmúlt időszakban, és úgy érezte, hogy akkor ennek a törvénynek a felülvizsgálata szükségessé vált, és ez képeződik le ebben a javaslatban. Azt látom, hogy igyekszik valamelyest egy koherens, átlátható rendszert építeni mind a vezetőknek, mind a beosztottaknak, aztán majd meglátjuk, hogy a gyakorlatban ez hogy fog működni. De az biztos, amit én nagyon szeretnék és nagyon is elvárok, az a foglalkoztatási minőség színvonala. Tegyük érdekeltté a kormányzati igazgatásban dolgozóknak a minőségi munkát, bérezéssel, világos utasításokkal, pontos feladatrendszerrel, a szervezetben az utasítási, visszajelentési és ellenőrzési és minősítési rendszer teljes átláthatóságával. Ne az határozza meg egy kormányzati rendszerben dolgozóknak az előmenetelét, hogy megfelelően simogattja-e a főnöke vállát és kedvesen mosolyog-e, hanem az, hogy az a munka, amit rábíztak, tényleg szakmailag kiválóan kerüljön megvalósításra.

Ez a kormányzati rendszer egyébként, azt gondolom, hogy a magyar társadalomszemlélettől nem idegen. Úgy érzem, hogy rendkívül hasonlít, bár természetesen a történelmi korokat nem lehet egymással összehasonlítani, de a két világháború közötti kormányzati rendszernek azért elég sok eleme, alap-eleme található meg ebben, persze némileg modernebb formában, de én azt gondolom, hogy a hatékony munkavégzéshez mindenképpen erős központosítás és a feladatok kiosztását és számonkérését illetően szigorúság kell. Egyébként meg kell hogy mondjam, hogy Magyarországon számomra a közéletben a legnagyobb kritikára okot adó jelenség - inkább jelenésnek mondom - az a nagyon sokszor szabadjára engedett, rendkívül sok állami, önkormányzati tisztviselőnek a tevékenysége vagy nem tevékenysége, miközben egyébként nagyon kis létszámú, de nagyon kötött munkarendben és kötött munkafeladatban - például ügyfélszolgálatokon - dolgozóktól pedig iszonyatosan erős elvárások vannak.

(16.40)

Tehát nagyon a végletekről beszélünk, az egyik végletben ott van a körmét reszelő, kávé ivó, csevegő, és a másik végen pedig ott van a szinte rabszolgamunkát végző, mert annyira szoros, kötött munkafeladattal és munkarendben dolgozik. Ha már a kormányzat egy ilyen nagy fába vágta a fejszét, és azt mondja, hogy felelősséget vállal azért, hogy ennek a hatékonysága jó lesz, és majd a számonkérhetőség során elégedettek leszünk mi is, a polgárok is, az abban dolgozók és a vezetők is, és nem kerül sokkal többre, mint amennyire szükséges, akkor majd örömmel fogom azt mondani, hogy ez jól sikerült.

Én egyet kérek önöktől, és hangsúlyozottan nem keckeckedni szeretnék, de azért csak az elmúlt másfél évben, mióta itt vagyok, nem tudom elmondani, hány ezer oldalas jogszabálytömeget kellett végignézni, végiglátni, végigmenedzselni - persze a legnagyobb munkát azok végezték, akik ezeket összeállították, de feldolgozni sem könnyű -, hogy érjük azért el lassan már azt, és ne 2022. ápriliséig, hogy most már ne a pár éve meghozott jogszabályok módosításának a módosításának a módosítása legyen. Tehát tegyék meg például meg azt, hogy mielőtt majd még ez szavazásra kerül, hiszen van idő - áprilisi hatálybalépésről beszélünk, bár persze jó lenne, ha a felkészülés már decemberben elkezdődne -, nézzék át újra, modellezzék le, hogy esetleg mi nem olyan jó, meg mi lehet, hogy közben derül ki, hogy módosítani kell, és akkor esetleg kímélik a parlamentet attól, hogy mindig ugyanazokat a viszonyokat, ugyanazokat a problémákat, rendszerépítő feladatokat kelljen újra áttárgyalnunk, újra belelátnunk. És ami a legfontosabb, hogy mindazoknak, akiknek ezt végre kell hajtani, azoknak ne a bizonytalanságát generáljuk, hanem végre majd legyen egy nyugvópont ebben a témakörben is, hogy azt lehet mondani, na, most egy olyan rendszer működik, amihez talán egy ideig nem kell hozzájárulni, mert arra a célra, amelyre rendeltetett, megfelelő lesz, és sikeres lesz a működés. Én azt kívánom a kormányzatnak, hogy sikeres legyen; azt kívánom a kormányzatnak, hogy azt mondhassa mindenki számára, hogy jó gondolat volt, jó gondolkodás volt, jó modell volt, mert hiszen az az országunk polgárainak is a javát szolgálja, de amikor viszont saját maga észleli, vagy jelzéseket kap arra, hogy valami mégsem úgy működik, akkor semmiképpen ne az öntörvényű arrogancia működjön, hogy én márpedig csak jót tudok csinálni, hanem azokat a korrekciókat, amit viszont el kell majd végezni, azt viszont végezzék el, és hozzák ide nyugodtan, mert nem azt fogjuk mondani, hogy na, már megint valami silány dolgot csináltak, hanem azt fogjuk mondani, hogy na, meghallották a hozzáértők és az abban dolgozók jelzését, és a korrekcióra is képesek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Aradszki András képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk levő törvényjavaslat a 2018. évi CXXV. törvény módosítása mellett 76 darab más törvényt módosít, amelynek az az alapvető indoka, hogy a kormányzati igazgatásról szóló, előbb említett 2018. évi CXXV. törvény tapasztalatait kellett most értékelnie a kormánynak, és a kormány a tapasztalatok értékelését követően úgy döntött, hogy megfelelő finomításokat, megfelelő, célszerű változtatásokat hajt végre abban a jogszabálysomagban, amely a kormányzati igazgatás működését szabályozza.

Mielőtt részletekbe mennék, amit azért igyekszem kerülni, el kell mondanom, hogy a kormányzati igazgatásról szóló törvény megalkotása 2018-ban egy nagyon fontos és előremutató jogalkotási tevékenysége volt a parlamentnek a kormány előterjesztése alapján, amely megcélozta, hogy megteremti azt a fajta egységes kormányzati igazgatást, amely működésén keresztül képes garantálni, biztosítani a törvényesség betartását, képes az ügyfélközpontúság szempontjainak is megfelelni, és amellet hatékonyan képes működni.

Úgy gondolom, hogy ez a fajta egységes kormányzati igazgatási koncepció helyes, a jövőbe mutató, és annak a javítása mindenféleképpen, azt kell mondanom, hogy szerintem a következő évek, évtizedek jogalkotási témája lesz rendszeresen, mert maga a kormányzati igazgatás sem lehet egy merev struktúra, hanem egy reagálóképes és az adott ügytípusokhoz, az adott kormányzati politikához igazodó szervezeti struktúrában, létszámban kell neki működnie. Ennek előrebocsátása mellett nagyon fontosnak tartom, hogy az a kormányzati hatékonyság és dinamizmus, ami megnyilvánult az eredeti alaptörvénynek az elfogadásakor, az nyilvánvalóan az elmúlt évek tapasztalatai alapján javításokra vagy a később más kormányzati politikai intézkedések miatt kiegészítésre szorult.

Az előttünk lévő törvényjavaslatnak fontos eleme, hogy az álláshellyel kapcsolatos tevékenységet pontosítja, illetve dinamizálja, rugalmasabbá teszi, és a kormányzati szervek közötti együttműködést is erősítő módon, ha képes arra, például megcserélhetik egymással az álláshelyeket az adott kormányzati szervek. Ez arra az esetre is megoldást jelenthet, ha esetleg az adott kormányzati szervtől elkerül egy hatáskör egy másik kormányzati szervhez, akkor az álláshelycserével dinamikusabban és gyorsabban meg lehet oldani a feladat ellátását, csökkentve ezáltal az esetleges szakismeret hiányából előálló nehézségeket.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a családpolitikai intézkedéseinkkel összhangban a törvényjavaslat intézkedik a nagyszülői gyermekgondozási díj bevezetése miatti változásokról, megteremti annak a lehetőségét, hogy a kormánytisztviselő az unokája személyes gondozása érdekében fizetés nélküli szabadságot vegyen ki a gyermekgondozási díj időtartama alatt.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy egyszerűsíti a jogszabály a munkakörrel kapcsolatos kérdéseket, már olyan értelemben, hogy a kinevezési okirat kötelező tartalmi elemeit pontosítja, és pontosítja az illetményekre, a szabadságra, az elismerésekre és a juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket is, az eddig eltelt időszak tapasztalatait figyelembe véve.

Nagyon előremutató az az elképzelése a törvényjavaslatnak, hogy a szervezeti és gazdasági hatékonyság növelése érdekében lehetőséget biztosít a Kormányiroda, valamint a minisztériumok számára, hogy a funkcionális feladatok ellátása érdekében közös szervezeteket hozzanak létre, különösen a költségvetési, pénzügyi és jogi feladatok ellátása érdekében. Ez nem idegen egyébként, a magyar gyakorlatban találunk ilyen, például a különböző intézmények, szakintézmények esetében erre már korábban is lehetőség volt, és ezáltal sikerült a létszámot, valamint az ilyen jellegű feladatok ellátásának a hatékonyságát egyszerűen növelni.

Fontosnak tartom aláhúzni azt is, hogy az a fajta gyakorlat és az a fajta cél, amely egységes központi kormányzati igazgatást teremtett meg azzal, hogy kormányzati szolgálati jogviszony jön létre a munkavállalók és a kormány között, ellenben a munkáltatói jogokat az adott kormányzati igazgatási szerv vezetője látja el, ez biztosítja azt, hogy egy egységes és jól dinamizálható és a magyar nemzet, a magyar társadalom érdekében hatékonyan dolgozó kormányzati igazgatás jöjjön létre. A benyújtott törvényjavaslat ennek a lehetőségét tovább erősíti, és reméljük, hogy egy korszerű kormányzati központi igazgatás tudja majd szolgálni a magyar nemzet érdekét. Ennek figyelembevételével a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Előre bejelentett felszólaló nincsen.

Normál szót kérő képviselő Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány észrevételt tegyek a törvényjavaslatra vonatkozóan. Nyilvánvalón nem fogok mindenre kitérni, ez egy nagyon komoly anyag. Azzal nagyjából egyetértek Varga-Damm képviselő asszonnyal, hogy egyébként a kormány meg döntse el, hogy mit és hogyan akar tenni, de azért néhány dologra hívjuk fel a figyelmet.

(16.50)

Legelőször is például arra, hogy a törvényjavaslat nem szerepel az Országgyűlés ez évi őszi ülészakáján. De ez annyira nem meglepő, hiszen ha megnézzük,

számos más, jelenleg a parlament elé került törvényjavaslat sem szerepel. Meg-megszoktuk már, hogy hirtelen előkerülnek vastkos méretű anyagok.

Az már elhangzott, hogy egyébként maga a törvénymódosító 76 darab törvényt érint. Az önmagában persze fölvetethet egy kérdést, hogy kevesebb mint egy éve, hogy az alkalmazásban álló kormányzati igazgatásról szóló törvény megszületett, miért kell ezt ilyen gyorsan módosítani. Persze én tudom, hogy ezt rugalmasan kell kezelni, de azért 76 törvényről van szó, egy évvel ezelőtt született meg a törvény, nem tartjuk indokoltnak, hogy ez ilyen gyorsan ilyen formában módosuljon.

A salátatörvény természetesen lehetőséget ad arra is, hogy bizonyos szempontból a kormány által eltitkolni kívánt tények is belekerüljenek egy-egy ilyen anyagba. Többek között olyanok, hogy az állami szervek munkavállalóinak a jövedelme jelentős mértékben megemelkedik. Csak néhányat megemlítve, nem fogom az egészet felsorolni: például itt van a közbeszerzésekről szóló törvény módosítása szerint, hogy a Közbeszerzési Tanács elnökének a jelenlegi bére 2 millió 639 ezer forintról 4 millióra emelkedik, vagy például a Nemzeti Emlékezet Bizottsága főigazgatójának a bére 660 ezer forintról 1 millió 900 ezer forintra emelkedik, vagy éppen a Nemzeti Választási Iroda elnökének a bére a jelenlegi államtitkári illetménynek megfelelő 997 ezer forintról 1 millió 900 ezerre, helyettesének pedig 1 millió 650 ezer forintra emelkedik a bére. És még tudnánk sorolni ezeket az emelkedéseket, ami annak fényében érdekes, hogy egyébként a napokban a sajtóban azt lehetett olvasni, hogy egyébként november 6-ától kormányhatározatban a teljes közigazgatásra kiterjedő létszámstopról döntött a kormány. Egyébként a területen működő szakszervezet elnökének tájékoztatása szerint ez már idén a harmadik létszámstop, az elsőt áprilisban oldották fel, aztán volt egy augusztustól októberig, és a mostani létszámstop.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az a lehetőség, hogy a törvény megteremtje a minisztériumok esetében a közös hivatali szervezet létrehozását, egyrésztől létszámleépítést valósít meg, másrésztől pedig csökkenti a központi közigazgatási szervek önállóságát - hogy egy újabb kritikai elemet megjelenítsen.

A kormánytisztviselőknek a közszolgálati jogviszonyát a jövőben már akkor is meg lehet szüntetni, ha az általa ellátandó feladat megszűnik. Ezzel a lépéssel tovább növeli a saját dolgozóinak a kiszolgáltatottságát a kormány, és csökkenti a munkavállalókat védő törvényi garanciákat.

A kormányhivatalok dolgozóira is kiterjesztésre kerül a Kit. által bevezetett illetmény- és elismerési rendszer. Ez az intézkedés egyébként a bérezést illetően kedvező lépés az alkalmazottak tekintetében. Ugyanakkor negatív hatású része is van, a Kit. azon

részeit illetően, amelyek a munkavállalók szolgálati jogviszonyára vonatkoznak, ott ugyanis csökken a munkajogi védelmük, nő a vezetők felé való kiszolgáltatottságuk. Ez az intézkedés egyébként alkalmas lenne már az állandósult létszámhiány csökkentésére a kormányhivatalokban, ha egyébként ott sem lenne létszámstop.

És még lehetne kritikai észrevételeket megfogalmazni, de nagyjából egyetértek Varga-Damm képviselő asszonnal, hogy a kormány maga intézze a saját munkavállalóit, saját rendszerét, de jelenlegi formában a Magyar Szocialista Párt ezt a javaslatot nem tudja támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. Szeretettel köszöntöm ismételt képviselőtársaimat, és megkérdem, kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakkal kapcsolatban felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden, nem megismételve azt, amiről volt szó.

Természetesen köszönöm a kormánypárti frakció felszólalói által jelzett támogatást, és megértve azt, hogy ez nem tipikusan az a törvényjavaslat, amit ellenzéki frakció támogatni szokott, pontosan abból kifolyólag, hogy a kormányzat belső működésére vonatkozó szabályozás és ilyen módon a felelősséget nekünk kell vállalnunk, de a jó, konstruktív hozzászólásokat ezúton is köszönöm.

Arra a felvetésre szerettem volna reagálni, amely a szabályozási szint kérdésére vonatkozik, hogy miért kell ezzel újra és újra a parlamenthez jönni. Egyetértek azzal, hogy talán olyan részletes szabályokat is a parlament elé kell hozni, amely nem feltétlenül szükséges, hogy az Országgyűlés jóváhagyását bírja, ugyanakkor, ha emlékeim nem csalnak meg, én voltam az a szerencsés, aki a Kit. eredeti elfogadásakor is volt a parlamentben és a kormányzati véleményt képviselte, és akkor viszont az ellenzéki képviselők kevésbé konstruktívan fogalmaztak, és több esetben azt kifogásolták - akár a részletekbe is belemenő módon -, hogy a kormányzati igazgatási szervek és az ott dolgozó kormánytisztviselők jogállása, jogai és kötelezettségei hogyan alakulnak. Tehát a két állítás egyszerre nem lehet igaz. Tehát vagy a parlament szeretne minden részletkérdésben véleményt nyilvánítani, vagy nem szeretne, és akkor tudjuk alacsonyabb jogforrási szintekre deregulálni ezeket a szabályokat, és akkor egy kodifikációs értelemben jobban áttekinthető kódexet tudunk a parlament elé hozni, viszont akkor a részletszabályok nem kerülnek a parlament elé, hanem arról a kormány saját hatáskörben dönt. Mi azt gondoltuk, hogy a parlament iránti tiszteletből

az előbbi megoldást, nem pedig az utóbbi megoldást választjuk, még ha ez valóban egy ilyen összetett kodifikációs megoldást is jelent.

Illetve röviden szeretnék még pár mondatot arról mondani, hogy nekünk 2008 májusától kezdve a kormányzati igazgatással és az abban dolgozókkal kapcsolatban milyen célrendszerünk volt. Hármass célrendszerben gondolkodtunk, egyrészt abban gondolkodtunk, hogy minden felesleges bürokrácia és minden feleslegesen foglalkoztatott állami alkalmazott merénylet az adófizetőkkel szemben, tehát feleslegesen ne foglalkoztassunk állami alkalmazottakat. Azokkal szemben viszont, akit foglalkoztatunk, egy komoly minőségi elvárást fogalmazzunk meg, amiért cserébe komoly juttatások is járnak. Ugye, hála istennek, olyan a helyzet, hogy a magángazdaságban a reálbéremelkedés immár pár éve a 10 százalékos környékén jár, ami azt jelenti, hogy a közszférának egy bérversenyenben kell részt vennie. Nyilván, ha minőségi közszolgákkal szeretnénk dolgozni, akkor az ennek megfelelő bérezést mellé kell tenni. És az a családbarát szemlélet, ami a mi megítélésünk szerint egész Magyarországot át kellene hogy hassa, annak természetesen a közszolgáltatásban is meg kell jelennie. Ennek a hármass rendszernek a Kit. ezzel a mostani módosítással tesz eleget: egyrészt végrehajtottunk egy átlagosan 30 százalékos béremelést, a családbarát intézkedéseket átvezetjük a mostani kormányzati igazgatásról szóló törvény módosításával a rendszeren, és 2600 státuszt tudtunk megszüntetni, ezek egy része betöltetlen volt, de a nagy része valódi létszámcsökkentést eredményezett. Úgyhogy azt tudom mondani önöknek, hogy egy áramvonalas, hatékonyabb, viszont minőség- és teljesítményorientáltabb, emellett pedig a lehetőségekhez mérten családbarát központi közigazgatási rendszert szeretnénk létrehozni, amihez ezzel a törvénymódosítással kapcsolódnak véglegesen a területi államigazgatásban dolgozók is. Úgyhogy ez volt a motivációnk.

Nagyon szépen köszönöm még egyszer a felszólalásokat, a támogató felszólalásokat is, illetőleg a nem támogató, de konstruktívnak minősíthető felszólalásokat is. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik a **különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásiig. A kormány-előterjesztés T/8020. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ahogyan már az előző napirendi pontnál említettem, a kapcsolódás teljesen egyértelmű és elég látványos a két napirendi pont között, sőt, ha kiterjesztően értelmezzük, a Tuzson államtitkár úr által képviselt és elővezetett bürokráciacsökkentéssel és a területi államigazgatási rendszer átalakításával kapcsolatos előterjesztés és ezen előterjesztés között is egyértelmű az összefüggés.

Valójában, amikor a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényt 2011-ben a Ház elfogadta, akkor három egymástól elkülönülő, közszolgálatban dolgozó csoport jogállás keletkezett. Voltak egyrészt a kormányzati igazgatásban dolgozók, az önkormányzati igazgatásban dolgozók és az úgynevezett autonóm szervek, illetve az Alaptörvény által nevesítve, az önálló szabályozó szervek foglalkoztatottjai. A központi és területi kormányzati igazgatási szervek vonatkozásában az előző napirendi pontban tárgyalt Kit. volt az, amely az egységesítést első körben, pontosabban a közelítést első körben megvalósította, a jogviszony-egységesítésekre pedig most, ennek a módosításnak az elfogadásával kerülne sor.

Jelen törvényjavaslat, amely a különleges jogállású szervekről szól, ennek az a célja, hogy ezt a megkezdett egységesítési és szabályozási folyamatot folytassa, az egymással hasonlóságot mutató szervek létszámgazdálkodására és foglalkoztatottaik jogviszonyára egy olyan új törvényt alkosson, amelyik egy egységes keretet teremt, de tekintettel van a szabályozással érintett szervek sajátosságaira is. A mi koncepciónk az volt, és ez a törvényjavaslat is ezt tükrözi, hogy egy keretszabályozást állapítunk meg, és megpróbáljuk a lehető legracionálisabb és legészszerűbb módon biztosítani az úgynevezett különleges jogállású szerveknek - ami már önmagában egy új elnevezés - az önállóságát.

Az alkotmányos szervek közül ez a törvényjavaslat érinti: a Köztársasági Elnöki Hivatalt, az Alkotmánybíróság Hivatalát, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalát, a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatalt, az NMHH-t, a Gazdasági Versenyhivatalt, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságát, a Művészeti Akadémia Titkárságát, az Állambiztonsági Szolgálatok Levéltárát, az Egyenlő Bánásmód Hatóságot, a Közbeszerzési Hatóságot, a Nemzeti Választási Irodát, az Országgyűlési Órséget és a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatalát. Ezeket innentől kezdve, az elfogadás esetén, egységesen különleges jogállású szerveként nevezzük.

Ezen szervek esetében is a Kit.-ben foglaltakhoz hasonlóan szabályozott létszámgazdálkodást vezetnénk be, ahol az önállóság úgy maradna fenn, hogy ugyan ez a szabályozás is álláshelyre épülne, de azzal az eltéréssel, hogy a különleges jogállású szervek a rendelkezésükre álló költségvetési keretek figyelembevételével maguk határozzák meg az alaplétszámot.

A kormánynak nincs hatásköre az álláshelyekkel kapcsolatban, tekintettel arra, hogy itt valóban sok esetben az alkotmány szintjén is nevesített szervekről van szó, ezért az alkotmányos összefüggések is szükségessé teszik ezt a szervezeti felelősséget és egyben mozgásteret. Ebből következően a javaslatnál nem ismert az alaplétszám fölötti központosított álláshelyállományba tartozó álláshely fogalma, amit el lehet vonni, a szervezet tudja besorolni az álláshelyeket.

A törvényjavaslat a hatálya alá tartozó szervek két csoportját különíti el: az első csoportba négy darab ügyintézői álláshellyel szerepelnek szervek, a második csoportban pedig öt darab ügyintézői álláshely besorolási kategóriát lehet létrehozni, a vezetői besorolási kategóriák mindkét csoportnál egyformán alakulnak. Nagyobb szabadságot és önállóságot kíván a javaslat biztosítani a szakmai felső vezetők esetén, ugyanis a besorolási kategóriát nem határozza meg a törvényjavaslat. Vannak olyan különleges jogállású szervek, amelyeknél nem kerül besorolásra az álláshely, mivel ezen szerveknél az illetmény nem a törvényjavaslat mellékletében foglalt illetménytábla alapján kerül megállapításra, és a pótszabadság mértékét sem a törvényjavaslat rögzíti, hanem a felek megállapodása alapján közszolgálati munkaszerződésről van szó, amely ilyen értelemben még nagyobb rugalmassági fokot tesz lehetővé.

Nézem itt a szabályokat (*Lapoz a kezében tartott papírokból*), a részletszabályokat. Ha megengedik, ha erre vonatkozó kérdés van, akkor természetesen ezt szívesen ismertetem önökkel.

Még egy pár részletet emelnék ki önöknek. Az egyik, hogy a törvényjavaslat megszünteti a munkakör fogalmát, és az álláshelyen ellátandó feladat fogalma kerül a középpontba, amit a különleges jogállású szerv vezetője határoz meg. Ez is rugalmasságot és a XXI. századi körülményekhez való jobb alkalmazkodási lehetőséget biztosít a különleges szervek vezetőinek.

A törvényjavaslat a jogviszony megszüntetésének jogcímeit kiegészíti az érdemtelenséggel, ami a méltatlanság címén való felmentést váltja fel.

A törvényjavaslat a korábbi szabályozástól eltérő tartalommal állapítja meg a teljesítményértékelés szabályait. Megszűnik annak kötelező jellege, azaz a köztisztviselő munkateljesítményét a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelés alapján tudja értékelni. A korábbi szabályozással ellentétben nem rögzítjük, nem rögzítenénk ebben a törvényben - ha az Országgyűlés támogatását megkapjuk - a napi munkarendet, ez is a munkáltatóra van bízva, és a Kit.-hez hasonlóan itt is megjelenik a távmunka lehetősége, valamint az otthoni munkavégzés intézménye.

Emellett a családbarát fordulat a különleges jogállású szerveknél is megjelenik, duplájára emelkedik a gyerekek után járó pótszabadság, megemelésre kerülnek az apanapok is, az úgynevezett apanapok, és új kategóriák jelennek meg a pótszabadság körében, amelyek mind valamilyen módon a gyermekneveléshez, illetőleg a családban éléshez kapcsolódnak. De a

szabadságok felhalmozódásának - szerintünk a rendszerváltoztatás óta töretlen, ámde káros - gyakorlatának, aminek a központi közigazgatás és a területi államigazgatás tekintetében véget tudtunk vetni ebben az évben, annak a különleges jogállású szervek esetében is véget szeretnénk vetni.

Új elismerési rendszerrel is találkozhatnak ezek a különleges jogállású szervek és azok vezetői, amelyek, azt gondoljuk, hogy kellő rugalmasságot biztosítanak, illetve általános jelleggel kellő nyitottság van a különleges jogállású szervek kormánytisztviselőinek egyéb típusú jutalmazására is.

Ennyi lett volna. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet, és ha valamelyik részletszabállyal kapcsolatban további kérdés merül fel, akkor a végén természetesen állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Becsó Károly képviselőtársunk. Parancsoljon, öné a szó.

(17.10)

DR. BECSÓ KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő javaslat célja a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvényi rendelkezések megalkotása. A javaslat a közszolgálati tisztviselők munkajogi körülményeit kívánja szabályozni, ami a kormányzati igazgatásról szóló törvény megszületéséig magában foglalta a kormányzati igazgatásban dolgozók, az önkormányzati igazgatásban dolgozók és az úgynevezett autonóm szervek, illetve önálló szabályozó szervek munkavállalóit. 2018 végén ez a sor a kormányzati igazgatásban dolgozó alkalmazottakkal rövidült meg, a benyújtott javaslat pedig e szabályozási folyamat közvetlen folytatásaként egy új törvény megalkotását tűzte ki célul, melynek rendező elve az egymással hasonlóságot mutató szervek létszámgazdálkodásának és munkavállalói jogviszonyainak egységesítése. A javaslat jó pár szervet érint, államtitkár úr ezt részletesen ismertette.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat az autonóm államigazgatási szervek és az önálló szabályozó szervek közös elnevezéseként bevezeti a különleges jogállású szerv kategóriát, megteremtve ezzel a kormányzati igazgatási szervek és az önkormányzati igazgatási szervek mellett a közigazgatási szervek harmadik típusát.

Kiemelném, hogy a különleges jogállású szervek működését külön törvények szabályozzák, ezért a javaslat csak a legfontosabb keretszabályokat állapítja meg, biztosítva ezáltal is a különleges jogállású szervek önállóságát. A létszámgazdálkodás az álláshelyekre épül, azzal az eltéréssel, hogy a különleges jogállású

szervek a rendelkezésükre álló költségvetési keret figyelembevételével maguk határozzák meg az alaplét-számukat, és a kormánynak nincs hatásköre az álláshelyekkel kapcsolatban.

Szeretném még megjegyezni, hogy a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatottak közszolgálati jogviszonyára vonatkozó szabályok alapvetően a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény alapján kerültek meghatározásra, azonban az álláshelyalapú személyügyi igazgatás sajátosságaira tekintettel a kormányzati igazgatásról szóló törvény egyes részei is figyelembevételre kerültek a törvényjavaslat előkészítése során.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat olyan megoldásokat tartalmaz, amelyek folytatják a 2018-ban megkezdett, közszolgálati tisztviselő munkajogi körülményeit szabályozó jogszabályok reformációját, és hozzájárulnak a magyar jogrendszer egységességéhez. Az előterjesztő által elmondottak alapulvételével, valamint a fentiekre tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslat elfogadását, kérem valamennyi képviselőtársamat, tegyen így.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezér-szónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amely egy hármastörvénycsomag része. A kormány elkötelezett híve volt annak, hogy a korábbi közszolgálati törvényt részekre osztja, és ahogy tagozódnak a közszolgálati tisztségviselők, úgy különböző törvényt hoz róluk, és ezek a csomagok a kormányzati igazgatási, az önkormányzati igazgatási és a különleges jogállású szervekkel kapcsolatos jogszabályok.

A kormányzati igazgatási törvény már elkészült, hatályba is lépett, és most egy következő csomag került elének, ez pedig a különleges jogállású szervekkel foglalkozik. Vannak benne pozitív dolgok, és vannak benne negatív dolgok is, tehát kettős a jogszabály megítélése. Nyilván az, hogy itt különleges jogállású szervekről beszélünk, az együtt jár azzal, hogy valóban olyanok tartoznak bele, akiket nem lehet egységesen egy kalap alá húzni, és meg kell adni azt a rugalmasságot, amit a törvény valóban igyekszik megadni. Így például a költségvetéssel kapcsolatban egy költségvetés van megadva, azon belül a szervezeti vezető dönti el, hogy belül milyen szervezeti részek vannak, hogyan osztozik el a munkabér, illetve az illetmény adott esetben. Tehát itt elég nagy a szabadság, elég nagy az átjárhatóság, és ez mindenféleképpen pozitív elmozdulás.

Ha pozitív dolgokról beszélek, hadd említsem meg a távmunka lehetőségét és az otthoni munka lehetőségét, amelyik szintén egy pozitív dolog, ami a törvényben szerepel. Nagyon sokáig probléma volt Magyarországon a távmunka és az otthoni munka, hiszen erre vagy egyáltalán nem volt semmilyen formában lehetőség, vagy pedig nagyon-nagyon korlátozottan, és itt sok embertársunknak, akik valamiféle, bármiféle testi fogyatékossgal rendelkeztek, például nem tudtak rendszeresen munkát végezni, tehát itt nyilván azzal, hogy ma már Magyarországon és mindenütt az egész világon nagyon fejlett a technika, és olyan rendszerek vannak, amelyekkel a távmunka is könnyebbé válik, illetve elérhetővé válik, ezek a lehetőségek megnyíltak, és ez mindenféleképpen pozitív.

A jogszabály ugyanúgy, mint korábban akár a köztisztviselői törvény is, alapvetően a kinevezést tartja mint a jogviszonyt keletkeztető szerződés, amely kinevezéssel és annak az elfogadásával jön létre, illetve szűk körben lehet munkaszerződést is kötni, tehát ebben olyan nagy újdonság sincsen. Azonban vannak bizonyos részek, ahol van még pozitív dolog, például, hogy előnyben kell részesíteni azt a személyt, aki több gyermeket nevel, amikor kiválasztják, hogy kit fognak oda fölvenni, illetve előnyben kell részesíteni az önkéntes tartalékos szolgálati viszonyban állókat, ezt ki kell emeljem. Bár azzal, hogy a több gyermek nevelésénél csak lehet részesíteni, a másodiknál kell, nyilván óriási a különbség, hiszen az egyik csak egy lehetőség, amit senkinek sem kell alkalmazni, a másik viszont már egy kötelezettség. Tehát jó lenne, ha a másik esetben is inkább a „kell” kifejezést alkalmaznánk.

Aztán amit szeretnék még szóvá tenni, ami viszont már negatívum, az az érdemtelenység megállapítása. Itt van egy olyanfajta szóhasználat, amelyet a kormány az effajta előterjesztésekben most már évek óta rendszeresen használ az érdemtelenység megállapítása esetén: a köztisztviselőnek lehetőséget kell adni a döntés alapjául szolgáló körülmények megismerésére és 15 napon belül arra is, hogy védekezését előadhassa, bizonyítékait előterjeszthesse. Ezzel nincs is semmi baj, ez az a része, amivel teljesen egyetértek, de a fordulat ez után az, hogy „kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően az a különleges jogállású szervtől nem várható el”. Nehezen tudok olyan helyzetet elképzelni, hogy ez nem várható el, hiszen bármilyen olyan extrém eset előfordulhat, amikor teljesen félreértik adott esetben a munkavállalót, a kinevezett köztisztviselőt, és ha nem tudja előadni semmilyen formában, lehetőséget sem adnak neki arra, hogy előterjessze a védekezését vagy reagáljon munkáltatójának a döntésére, akkor bizony nem biztos, hogy a legigazságosabb döntés fog születni. Ez a szöveg, ez a fordulat már a korábbi jogszabályokban is mindig szerepelt, nem tudom, mi ellenzéki képviselők mindig felhívtuk a figyelmet, hogy talán ezt a részt ki kellene belőle venni, és mindig lehetőséget kellene adni arra, hogy a védekezését bárki előterjessze. Nyil-

ván, ha olyan eset van, amikor teljesen evidens a dolog, akkor ő sem tud mivel védekezni, tehát nem hiszem, hogy ez elhúzná a jogviszony megszüntetését, tehát ebből olyanfajta probléma nem származna.

Aztán nézzük a negatívumokat! Amikor a kormányzati tisztségviselőkről szóló törvény életbe lépett, hatályba lépett, azt már akkor nagyon nagy támadás érte a szakszervezetek részéről. Hogy miért is? Azért, mert tulajdonképpen ennek lett egy érdekes neve, mégpedig a közszolgálati rabszolgotörvény, ez volt a neve, a szakszervezetek így nevezték el ezt a törvényt. Hogy miért? Azért, mert számos nehézséget hoz, ami hátrányos a korábbi törvénnyel szemben a köztisztviselőkre, és ez elsősorban a munkaidőt, pihenőidőt érinti. Egyrészt kifogásolták a szakszervezetek azt, hogy korábban a nyolc óra munkaidőbe beszámított az ebédidő, ez ezután már nem számít be. És ez mit is hoz magával? Ha ezt felszorzuk az évi munkanapok számával, akkor körülbelül 15 nappal kell összesen, ez a fél óra azt fogja jelenteni, hogy 15 nappal többet fog dolgozni ugyanazért a bérért a köztisztviselő.

Ezenfelül, államtitkár úr kihangsúlyozta, hogy a szabadságok is módosulnak, de államtitkár úr csak azt mondta el, milyen jó, hogy a pótszabadságok, a gyermek utáni pótszabadság a duplájára emelkedik, viszont a korábbi szabályozáshoz képest, az eredeti szabályozáshoz képest az alapszabadság csökken, mégpedig 25 nap volt régebben, itt pedig már csak 20 nap alapszabadság van, és ha pótszabadságok vannak, akkor a gyermekteleneknek vagy a felnőtt gyermekekkel rendelkezőknek vagy az egygyermekeseknek itt gyakorlatilag csökken mindenféle szempontból az alapszabadsága. És gyakorlatilag mint egy 13. havi munkaidő - tehát nem munkabérről beszélünk, 13. havi munkaidőről -, ennyivel növekszik meg ezáltal a köztisztviselők munkavégzési kötelezettsége, és még ráadásul az ebédidőre, ami fél óra, és nem tartozik bele a munkavégzési időbe, ezen időtartamban neki rendelkezésre kell állni, elérhetőnek kell lenni a munkáltató számára, tehát bármikor ez akár megszakítható, és munkára rendelhető ezen időtartam alatt is. Ez egy készenléteket jelent, egy rendelkezésre állást jelent, ami megint sehol nem jelenik meg a munkavállaló kedvezményei között, és ezért is nevezték el, hogy a 13. havi munkaidő is bevezetésre került, ezért lett ennek a neve a közszolgálati rabszolgotörvény.

(17.20)

A munkaviszony megszüntetésével kapcsolatosan különleges dolgok nincsenek benne. Amit még én itt szóvá tennék, és egyetlenegy dolog, az az, hogy a közszolgálati viszony megszüntetését a 70. életév betöltéséhez kötik hozzá. Ez ugyanígy van más közszolgálati dolgozók esetében is. Csak akkor azt nem értem, bár nem ide tartozik, nem ehhez a törvényhez, hanem korábbi, a bírák nyugdíjazásával kapcsolatos, kényszernyugdíjazással kapcsolatos törvényben 65 év volt

meghatározva, és ott gyakorlatilag azt mondta a kormányzat, hogy 65 év után itt már nem várható el olyanfajta érdemi munka, amit a bírák el tudnának látni. Akkor nem tudom, hogy mennyire mások a közszolgálati dolgozók, hogy különbséget kell tenni. Az egyik helyen 65 éves koráig dolgozhat... És természetesen nem arról beszélek, hogy joga ne lenne elmenni, hiszen a bírának is joguk volt elmenni 65 éves korukban, ha úgy döntöttek, de jogukban állt az is, hogy maradjanak. Itt a közszolgálati dolgozónak is jogában áll 65 éves korában, ha eléri az öregségi nyugdíjkorhatárt, jogában áll elmenni, de ha úgy dönt, hogy ő még szeretne tovább maradni, akkor ő még maradhat, és a 70. életév betöltésével fog csak megszűnni a jogviszonya, kivéve, hogyha meg nem szüntetik, mert nyilván a munkáltatói jogkör gyakorlójának joga van arra, hogy a 65 év, a nyugdíjkorhatár betöltésével elküldje a dolgozót, és mint látjuk a jogszabályból, ráadásul ilyenkor, amikor az öregségi nyugdíjat betöltötte, ebben az esetben még indokolni sem kell a közszolgálati jogviszony megszüntetését.

Mindezek alapján elmondtam a pozitívumait és a fontosabb negatívumait is ennek a jogszabálynak. Én azt gondolom, hogy lehetett volna egy olyan jogszabályt is létrehozni, amely az ellenzéki képviselők által is támogatható. Azt gondolom, hogy ebben sokkal nagyobb egyeztetésre lett volna szükség, egyeztetésre a szakszervezetekkel, egyeztetésre az ellenzéki pártokkal, és akkor talán létrejöhetett volna egy olyan konszenzusos törvény, hogy összességében a közszolgálati dolgozóknak is a megaláztatásukra szülessenek a jogszabály-módosítások.

Még egyetlenegy dologról szeretnék egy gondolatot ejteni, ez pedig az önkormányzati köztisztviselők helyzete, ahol folyamatosan a megaláztatás, megaláztatás éri őket a bérezéssel kapcsolatban, hiszen bizonyos csoportoknak már megtörtént a béremelése, ott viszont semmilyen formában nem nyúltak hozzá a bérükhöz, és még mindig az a megalázó beralap van érvényben, amely tizenegynéhány évvel ezelőtt került bevezetésre. Ezen is jó lenne mielőbb változtatni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látszik, egy ilyen közszolgálati munkavállalókról szóló törvényjavaslat-sorozatban vagyunk. Ez az utóbbi előtünk levő törvényjavaslat annyiban eltér, hogy folytatja tovább azt a jogi szabályozást, ami 2011-ben kezdődött és 2018-ban a kormányzati igazgatásról szóló törvény elfogadásával folytatódott. Jelen esetben azoknak az intézményeknek a munkavállalóit, foglalkoztatottjait veszi

elő, és azoknak a foglalkoztatási jogi szabályait taglalja, amelyeket az úgynevezett autonóm szervek és egyéb önálló szabályozó szervek címszó alatt használtunk eddig.

A törvényjavaslat megalkot egy új kategóriát, az úgynevezett különleges jogállású szerv kategóriáját. Hogy miért indokolt a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról önálló törvényt alakítani, ez elsősorban azért szükséges, mert ezek a szervek, amelyek itt a törvényjavaslatban fel vannak sorolva, alapvetően az alkotmányos rendszerünkben fontos, önálló, kormánytól független feladatokat ellátó szervezetek, és ennek következtében számukra az úgymond saját döntési jogkört és a saját törvényi feltételeiket betartva kell biztosítani azt a foglalkoztatási egyensúlyt, amit az előttünk levő törvényjavaslat szerintünk helyesen és kellő aránnyal, jól szabályoz.

Hozzá kell tennünk azt is ehhez a dologhoz, hogy ez az önállóság azért is fontos, ennek a fajta jogi megoldásnak a megfelelő színvonalú teljesítése és elfogadása azért is fontos, mert ezeknek a szerveknek a jó részét, döntő részét, sőt mindegyiküknek a belső életét, feladatát, hatáskörét szabályozó önálló törvények vannak. Tehát ez a jogszabálytervezet, a törvényjavaslat, ami előttünk van, tulajdonképpen egy keretjellegű intézkedése a foglalkoztatási szabályoknak, mert nem érinti, nem érintheti az önálló külön törvényeket, amelyek szabályozzák a most már vagy a jövőre nézve különleges jogállású szervek alapvető szabályait. Én úgy látom, hogy ez a törvényjavaslat ezt a kettősséget, ezt az arányt, ezt az egyensúlyt jól szolgálja. Nem látok olyan akadályt, amely alkotmányossági aggályokat vetne fel a törvényjavaslat elfogadása tekintetében.

Fontosnak tartom annak a garanciális szabálynak a megerősítését ebben a javaslatban, hogy az alaplétszám tekintetében a szervek vezetői határozzák meg a saját költségvetésük keretei között az alaplétszámot, és az álláshelyállományba nem emelhetők be azok az álláshelyek, amelyek esetleg tartósan megürülnek ezeknél a szervezeteknél. Tehát ebben is a különállóságát, a kormánytól való függetlenségét tudjuk hangsúlyozni, tudjuk elérni és biztosítani a különleges jogállású szerveknek.

Hangsúlyosan szerepelnek a törvényjavaslatban mindazok a fontos elemek, amely a családpolitikával kapcsolatosak, a foglalkoztatásnak az egyéb kedvező dolgai. E közül ki kell emelnem a munkaviszony alkalmazhatóságát, de ennek is van egy korlátja, hogy a létszám 10 százalékát nem haladhatják meg, és általában a felügyeleti, ellenőrzési és irányítási hatáskörhöz kapcsolódó ügyviteli feladatok ellátásánál lehet ezt alkalmazni.

Nagy szabadságot biztosít a törvényjavaslat a különleges jogállású szervek vezetőinek, összhangban az alkotmányos elveinkkel, összhangban annak a biztosításával, hogy ezeknek a szerveknek a működése az állam, az állampolgárok számára garanciális elemeket tartalmaz, olyan garanciális elemeket, amelyek nem

függnek a kormányzati akarattól, ellenben sok esetben a kormányzattal szemben, a kormányzatot kontrolláló szerepet teljesítő szervek vannak. Amellett természetesen olyan társadalmi igényeket meghatározó és alkotmányos feladatokat ellátó szervezetek is vannak ezek között, amelyek nélkül a magyar alkotmányosság nehezen vagy tán nem is lenne működtethető.

Így összességében, anélkül, hogy a részletekbe mennék, a törvényjavaslat elfogadását a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Orbán Balázs jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg csak nagyon röviden. Egyetlenegy kiegészítést tennék ehhez a dologhoz.

Azok a szervek, amelyeket jelen törvényjavaslat érint, mostantól különleges jogállású szerveknek nevezzük őket, azért itt magunk között valljuk be, hogy ezek voltak az egyetlenek, amelyek a 2010 utáni átalakításból kimaradtak. És ezt lehet, hogy Gyüre képviselő úr pozitívumként határozza meg, arra utal, hogy milyen jó dolguk volt ezeknek a szerveknek, mert hogy például a szabadság tekintetében eltérő szabályozás vonatkozott rájuk, és hogy akkor most milyen rossz nekik. A helyzet az, hogy ezek az alkotmányos szervek ezt eddig nem pozitívumként élték meg. Tehát ezek az alkotmányos szervek azt, hogy rájuk az a jogalkotás, amit 2010 óta a kormányzati igazgatás meg a területi államigazgatás kapcsán a parlament elvégzett, hogy ez nem terjedt ki rájuk, hanem lényegében ugyanazok a szabályok változatlanul vonatkoztak rájuk is, ezzel ők nem voltak elégedetlenek.

(17.30)

Nyilván vannak olyan dimenziók, amikkel jobban egyetértenek, és vannak olyan dimenziók, amikkel kevésbé. Gondolom, egyikünk előtt sem titok az, hogy ezek az alkotmányos szervek és az ott dolgozó, még egyszer aláhúzom, nem közjogi tisztségviselők, tehát nem olyanok, akik a politikai arénában vesznek részt, nyilván nem politikusok, de ezeknek a szerveknek a vezetői közjogi pozíciót töltenek be, tehát valamilyen módon a politikai arénában részt vesznek. Tehát nem róluk van szó, hanem a hivatalukban dolgozó, alapvetően semleges, most jó értelemben mondva bürokratákról vagy szakemberekről van szó,

tehát hogy ez a javaslat az ő béremelésüket és a bérük rendezését is megteremti.

Úgyhogy tekintettel arra, hogy ezeknek az alkotmányos szerveknek a vezetői, illetőleg azok, akik ezzel a szabályozással érintettek, azért örülnek ennek a törvényjavaslatnak, ezért az, amit ön említett, hogy itt egy kormányzati erőből történő, konzultáció nélküli jogalkotásról lenne szó, ráadásul itt valamilyen módon az érintett köztisztviselők rosszabb helyzetbe kerülhetnek, mint amilyen helyzetben most vannak, ez így, ilyen formában biztos nem felel meg a valóságnak.

Úgyhogy mi örülünk annak, hogy rájuk is kiterjed az az új szabályrendszer, koncepció és filozófia, ami a többi kormánytisztviselőre kiterjed. Természetesen itt is megjelenik a családbarátság és a versenyképes bérezés mellett a teljesítményalapú működés feltételeinek megteremtése. Tehát ilyen értelemben a felelősségre vonási rendszer, az elszámolási rendszer, a számonkérési rendszer is szigorúbb, de úgy gondoljuk, és ezzel egyébként az alkotmányos szervek vezetői is egyetértenek, hogy ha ezt így csomagban kezeljük, akkor ez egy olyan fair ajánlat, amivel ők a XXI. század körülményei között dolgozni tudnak, és az ő alkotmányos jogállásuk, illetőleg függetlenségük semmilyen mértékben nem csorbul.

Ezekből következően szeretném megköszönni a kormánypárti frakcióknak a támogatást, és arra szeretnék biztatni minél több képviselőt, hogy bátran szavazzon a törvényjavaslat mellett, hogyha a szavazásra sor kerül. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik a **közbeszerzésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8039. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A közbeszerzésekről szóló 2015. évi törvény hatálybalépése óta eltelt négy év, és az elektronikus közbeszerzés bevezetése óta eltelt bő másfél év visszajelzései alapján a jogalkotónak, azt gondoljuk, hogy most lehetősége lesz felmérni azt, hogy az elektronikus közbeszerzési rendszer, az úgynevezett EKR jelentős adminisztratív terheket csökkentő és átláthatóságot növelő hatása mellett melyek azok a tényezők, amelyek miatt továbbra sem tudunk tökéletesen megfelelni a XXI. századi kihívásoknak. Ezen kérdések vizsgálatának eredményeképpen jutottunk el ehhez a

törvénymódosításhoz, amelynek keretében az átláthatóság érdekében egyszerűsítésre és a versenyképesség növelése érdekében gyorsításra teszünk javaslatot.

A most benyújtott törvénymódosításnak célja tehát egyrészt az adminisztratív terhek csökkentése, az átláthatóság érdekében az egyszerűsítés és az eljárás elhúzódásának a megakadályozása. Fontos számunkra a szabályosság növelése az uniós források pénzügyi korrekcióinak megelőzését jelentő szabályok révén, valamint természetesen a felelős közpénzfelhasználás garanciáit is erősíteni kívánjuk.

A jogalkalmazók munkáját segítő számos egyszerűsítő szabályt tartalmaz az asztalon fekvő javaslat. Például csökken a hirdetmények kötelező adattartalma. Ez is egy jó példa az adminisztratívteher-csökkentésre.

Mi úgy gondoljuk, hogy csökkennek az adminisztratív terhek a Kbt. 5. § (3) bekezdésében meghatározott közbeszerzési kötelezettség megszüntetésével is. Ez a szabály az uniós jogi kötelezettségnél szélesebb körben felhasznált uniós vagy hazai támogatás mértékétől függően határozott meg a forrást felhasználó számára közbeszerzési kötelezettséget. Mivel ez a kötelezettség nem uniós jogon alapul, ezért a szabály az uniós jog bármilyen sérelme nélkül elhagyható.

A hazai forrásból megvalósuló közbeszerzések és a közbeszerzési értékhatár alatti beszerzések Miniszterelnökség általi ellenőrzésének megszűnése a párhuzamoságok kiküszöbölését szolgálja. Már most szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy ha jól követem az ezzel kapcsolatban megjelent sajtóhíreket, akkor egyes ellenzéki szereplők ezt azzal próbálják támadni, hogy akkor így majd az ellenőrzések gyakorisága, mélysége, minősége csökkenni fog, miközben az elmúlt egy-másfél évben folyamatosan azt hallottuk, hogy milyen értelmetlen dolog az, hogy a Miniszterelnökség ellenőrizz bizonyos közbeszerzéseket. Tehát a két állítás közül az egyik bizonyosan nem állja ki a valóság próbáját.

Fontos azt ugyanakkor hangsúlyozni, hogy egyrészt ez a módosítás nem érinti az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzések Miniszterelnökség általi ellenőrzését, ez uniós kötelezettség. Másrészt természetesen minden hazai forrásból megvalósuló közbeszerzés esetén is van lehetőség ellenőrzésre, az ellenőrzések meg tudnak történni, ugyanis a Miniszterelnökség mellett eddig is párhuzamosan működtek ellenőrző szervezetek, különösen az Állami Számvevőszék, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal és a Közbeszerzési Hatóság, amelyek továbbra is ellátják az ebből eredő hatásköröket és feladatokat. Pontosan a párhuzamoságok miatt az eddigi eljárások lassúnak bizonyultak, és a közbeszerzési eljárások tekintetében a lassúság költséges eljárásokat és bizonytalanságokat eredményez. Ezért ezeket szeretnénk ebben a törvényjavaslatban kiküszöbölni.

Az uniós források pénzügyi korrekciójával kapcsolatos kérdések rendezése miatt pontosításra kerül továbbá a versenyjogi jogsértésekre vonatkozó kizáró

ok, vagyis az a szabály, amely alapján kizárhatók közbeszerzési eljárásból azok a gazdasági szereplők, amelyek az eljárásban történő ajánlattétel során kartelleztek. A módosítás felhívja a figyelmet arra az ajánlatkérői kötelezettségre, hogy az eljárásból azokat az ajánlattevőket is ki kell zárni, amelyek ugyan nem független vállalkozásként indultak az eljárásban, de a versenyjogot sértő tevékenységük révén kívánták az eljárás eredményességét befolyásolni.

A törvényjavaslat tovább egyszerűsíti a joganyagot azzal, hogy az uniós értékhatárok alatti közbeszerzések esetében hatályon kívül helyezi az úgynevezett összefoglaló tájékoztató közzétételét igénylő eljárásfajtát. Ezzel tehát ezekben az eljárásokban is fő szabállyá válik a hirdetések alkalmazása az eljárás megindítása során, amely hozzájárul az átláthatósághoz és a verseny növeléséhez, amely ilyen értelemben a közbeszerzések szabályozottságát és a közpénzkel való felelős gazdálkodás követelményét is jelenti.

A gyakorlati kihívásokra illeszkedő egyszerűsítésnek tekinthető továbbá az is, hogy kizárólag, még egyszer hangsúlyozom, kizárólag az építési beruházások, tervezési és mérnöki szolgáltatások körében a minőségértékelési szempontok alkalmazása kötelezővé tétele eltörlésre kerül. Ennek oka, hogy a Kbt. alkalmazásának eddigi tapasztalatait alapul véve nem minden esetben indokolt kizárólag ilyen értékelési szempontoknak a kötelező előírása továbbra is. Ennek ellenére marad az a fő szabály, hogy csak indokolt esetben értékelhetik az ajánlatkérők kizárólag az árat, de ezekben az esetekben is arról van szó, hogy az olcsóbb ajánlatot tevők kerülnek kiválasztásra mint a közbeszerzés győztesei. Tehát ez is végső soron a költségvetési pénzzel való felelős gazdálkodás követelményét növeli.

(17.40)

S ha ezzel és a törvényjavaslattal kapcsolatban komoly vita alakulna ki, akkor pár tényadatot, statisztikai adatot hadd osszak meg önökkel, ami azt mutatja, hogy az új közbeszerzési törvény természetesen, mint egyetlen, ember által alkotott dolog sem tökéletes, de beváltotta a hozzá fűzött reményeket, és az elektronikus közbeszerzés is növelte a versenyt és az átláthatóságot.

Az aktuális, 2018. évi beszámoló alapján - közbeszerzési hatósági beszámolókra gondolok - a kis- és közepes vállalkozások elnyert közbeszerzéseinek száma Magyarországon nőtt, 7700 ilyen közbeszerzésről beszélünk, miközben 2008-ban még csak 2700 ilyen közbeszerzés volt. Ezeknek az értéke is exponenciálisan nőtt, és nemcsak a száma, hanem az értéke. Összvolumenét tekintve 58 százalékban a közbeszerzésekben kis- és közepes vállalkozások a győztesek, ez az elmúlt tíz évben rekord, és 2008-ban csak 39 százalék volt. Az egyajánlatos közbeszerzések csökkenési tendenciája folyamatosan folytatódik mind a nemzeti, mind az uniós eljárások tekintetében. A hirdetés nélküli eljárások aránya is jelentősen csökkent, az

uniós eljárásrendben 10 százalékról 5 százalékra, a nemzeti eljárásrendben 2 százalékról 1 százalékra. Nyilván ezzel összefüggésben, tehát ettől nem függetlenül módon a jogorvoslatok számában is folytatódik a csökkenő tendencia, tehát a közbeszerzési döntések vitathatósága ugyan erősödött, de a vitatása a konkrét döntéseknek pedig csökkent. Nyilván ez is azt mutatja, hogy e tekintetben nem lejtmenetben, hanem hegymenetben vagyunk.

Ezekből következően szeretném kérni az Országgyűlést, hogy a közbeszerzési törvényben a 2015-ben meghatározott irányvonalat tartva támogassa azokat az egyszerűsítési, gyorsítási és garanciális rendelkezéseket, amelyekre jelen törvényjavaslat tenne javaslatot, és szeretném kérni még egyszer ez ügyben az Országgyűlés valamennyi képviselőjének a támogatását. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Tilki Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TILKI ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló T/8039. irományszámú törvényjavaslat fő célja a 2015. évi CXLIII. közbeszerzési törvény tekintetében az egyszerűsítés, a gyorsítás és az adminisztratív terhek csökkentése, a szabályosság növelése az uniós pénzügyi források korrekcióinak megelőzését és a kockázatok csökkentését szolgáló szabályok útján, valamint a felelős közpénzfelhasználás garanciáinak az erősítése.

A mostani törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy a jövőben a problémákat még inkább az elektronikus közbeszerzés útján lehessen kezelni. A következő évek tervei között szerepel ennek megfelelően a közbeszerzési eljárások folyamatának aktív támogatását jelentő EKR-funkciók megvalósítása, melyek valós és érdemi adminisztratívteher-csökkentést jelentenek, mivel részben leveszik az ajánlatkérők válláról az adminisztratív terheket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat egyik meghatározó eleme az egyszerűsítés, a gyorsítás, valamint az adminisztratív terhek csökkentése. Erre azért is szükség van, mert az Európai Unió 28 tagállamából az ötödik legrosszabb eredményt Magyarország érte el az Európai Bizottság által készített éves kimutatásban, ahol az egyes EU-s országok az eljárások átlagos hosszát vizsgálták.

A statisztikai adatokból kiderül, hogy Magyarországon napokra lebontva évről évre növekszik az eljárások átlagos időtartama. 2015-ben 80 napot, 2016-ban 109 napot, 2017-ben 123 napot, a tavalyi évben pedig már 141 napot vett igénybe átlagosan egy közbeszerzési eljárás bírálatainak az időtartama, tehát

mindezek indokolják azt, hogy tényleg igyekezzünk olyan jogszabályt alkotni, amelyik az eljárásokat egyszerűsíti.

A felelős közpénzfelhasználás garanciáinak erősítése érdekében a törvényjavaslattal a nemzeti eljárásrendben eddig főként alkalmazott összefoglaló tájékoztató közzétételét igénylő eljárásfajta törlésre kerül. A módosítás eredményeként fő szabállyá válik a nemzeti eljárásrendben a hirdetésmények alkalmazása az eljárások megindítása során. A változás hozzájárul a verseny és átláthatóság növeléséhez, valamint megpróbálja egyszerűsíteni a közbeszerzési joganyagot.

Az államtitkár úr is több paragrafust részletesen említett, amelyek azt a célt szolgálják, hogy egyszerűbb és talán átláthatóbb legyen a mindennapi életben is az előttünk lévő törvényjavaslat. Én a 76. § (5) bekezdésére szeretném felhívni a figyelmet, amelyiknek a módosítása lehetővé teszi, hogy az ajánlatkérők építési beruházások esetén is alkalmazzák a „legacsonyabb ár” értékelési szempontot, amennyiben gazdaságilag a legelőnyösebb ajánlat kiválasztását adott esetben további minőségi jellemzők nem, csak a legacsonyabb ár értékelése szolgálhatja. Ez kifejezetten egy olyan módosítás, ami ténylegesen is gyorsíthatja a közbeszerzési eljárásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel nagyon sok rendelkezése a gyakorlati élethez igazított az előttünk fekvő törvényjavaslatnak, ezért én ajánlom önöknek, hogy ne csak a Fidesz-frakció támogassa a benyújtott törvényjavaslatot, hanem az ellenzéki pártok részéről is kapjuk meg a szükséges támogatást. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem csoda, hogy ez a közbeszerzési törvény most ideérkezett a tisztelt Ház elé, ez a módosítás, ugyanis a héten, a hétfői napon azonnali kérdésként Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz is érkezett számos ellenzéki képviselőtársamtól az a felvetés, hogy vajon mi okozhatta, hogy a kormányzat úgy döntött, hogy az európai uniós pénzek szabálytalan közbeszerzési felhasználása miatt több száz milliárd forint úgynevezett korrekcióra - a miniszterelnök úr használta ezt a szót - kötelezik hazánkat. Én úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, ami itt előttünk fekszik, nagyrészt ennek a folyamatnak.

Van benne nagyon sok pozitív változás, és ezeket is ki kell emelni, mert úgy tisztességes, ha belátjuk, hogy valóban egyszerűsítésről, gyorsításról, az adminisztrációs terheknek a csökkentéséről is szól ez a jogszabálytervezet. Nagyon fontos és én abszolút támo-

gatom az elektronikus közbeszerzésnek a minél szélesebb kiterjesztését, hiszen nagyon fontos nemcsak környezetvédelmi szempontokból, hanem az adminisztratív terhek csökkentése szempontjából is, és természetesen a követhetőség miatt is fontos, hogy ez az EKR rendszer minél szélesebb körben kiterjedjen.

Van a jogszabályban erre vonatkozóan egy érdekes felvetés, és ezt szeretném is mint kérdést megfogalmazni, hogy abban az esetben, ha a közbeszerzési dokumentációnak egy része üzleti titkot vagy olyan titkokat tartalmaz, akkor az EKR rendszerben nem kötelesek a dokumentumokat felhasználni, egy ilyen paragrafus van ebben a jogszabálytervezetben. Én azt szeretném kérdezni, hogy melyik jogszabály szerinti titok fogalma alapján fogják meghatározni, hogy mikor nem kell elektronikusan ezeket az eljárásokat lefolytatni, mert úgy gondolom, hogy csak akkor lehet ezt elfogadni, ha taxatív meg határozza, hogy milyen titkok azok, és nem arra használják fel ezt a rendelkezést majd a későbbiekben, mert gyakorlatilag a közbeszerzések nagy része üzleti titokra is, mondhatnánk, hogy tartozik, hiszen a gazdasági életben számos üzleti titok van, tehát ez lenne egy kérdésem, hogy melyik törvény szerinti titok fogalmát fogják itt használni.

Kivezetésre kerül a jogszabályból az ár-érték arány meghatározásából az értéken kívüli egyéb értékelési szempont. Én ezt szintén egy pozitív dolognak értékelem abból a vonatkozásból, hogy végre megint nyerhet a legolcsóbb ajánlat.

(17.50)

Ugyanis számos újsághír, sajtóhír és én magam is tapasztaltam még Siófok alpolgármestereként, hogy ki lettek zárva a nagyon alacsony ajánlatok, mert túl alacsonyak, és az értékelési szempontrendszerben valamikor egy kétszeres drágaságú közbeszerzési ajánlattevőt hirdettek ki nyertesnek. Tehát én ezt pozitívnak értékelem, hogy igenis az érték, a piaci ár határoz meg egyes beruházásokat. Nyilvánvalóan fontosnak tartom, hogy ahol egyéb más minőségi szempontok is figyelemre méltóak, ott továbbra is legyen lehetőség arra, hogy a felolvasólapon többféle értékelési szempont alapján dönthessenek a döntéshozók. Szintén rögzíti a tervezet, hogy ha eltér az ajánlattételi dokumentációban szereplő érték vagy bármilyen minőségi értékelési szempont és a felolvasólap, akkor a felolvasólap lesz mostantól az, ami az elsődlegességet élvez, tehát az alapján kell meghozni a döntést.

Én kissé aggályosnak tartom azt, hogy megszüntetik a hazai forrásból megvalósuló közbeszerzések esetén a közbeszerzésekért felelős miniszter központi ellenőrzésre vonatkozó hatáskörét. Én tudom, hogy enneteg közbeszerzési eljárás van a rendszerben, és nagyon sok olyan szempont lehet, amely alapján ezt a jogszabályból ki kellett venni, és én azt szeretném megkérdezni, hogy ez - mert látom, Tilki képviselőtársam mondja, hogy ez nincs benne a rendszerben,

és nem volt benne, akkor elnézést kérek ezért, én így értelmeztem az egyik paragrafust.

Kritikai észrevételként szeretném megfogalmazni, hogy nem ez az első olyan jogszabály, ahol az ellenzéki észrevételek elmondását, tehát a lehetőségét annak, hogy bármiben véleményt alkossunk, kiiktatnak egy-egy jogszabályból, és ebben egy ilyen észrevétel van, hogy az informatikai rendszerek tekintetében a kormány részére biztosítják, hogy önálló szabályozást alkosson. Az lenne a kérdésem, hogy ennek mi a célja, mert nyilván az informatikai beruházások nagyon fontos beruházások, arra törekszünk a XXI. században, hogy minél több cég legyen az, amely ebben teret nyer, és nyilván ez egy innovatív és tényleg előremutató ágazat, de ha ismételtlen a kormány önálló szabályozásokat alakít ki, az már nem fog ide a parlament elé kerülni, így annak véleményezési jogköréből minket kizárnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Látszólag egy jól bejártatott törvényt módosító javaslat van előttünk, amit az is mutat, hogy a 2015. évi CXLI. törvény az akkor kitűzött célokat a teljesülése, hatályosulása során elérte.

Ön említette azokat az imponáló adatokat, hogy mennyiben változott az új törvény alkalmazásával a közbeszerzések struktúrája, mennyiben volt sikeres annak a célnak az elérése, hogy átláthatóság, ellenőrizhetőség, és hogy az adminisztratív terhek csökkenjenek a korábbi szabályozáshoz képest. Ezt örömmel lehetett hallani, és azért ne felejtjük el, hogy a kkv-k dinamikus részesedése a közbeszerzési eljárásokban, amiről említette, hogy 58 százalékot jelentett az értéket tekintve, azért uniós szinten is egy kimagasló eredmény.

De hogy mégis miért kell ezen jó eredmények és pozitív hatások mellett hozzájárulni a törvényhez, és a benyújtott törvényjavaslattal talán még jobba, még hatékonyabbá és még gyorsabbá tenni a közbeszerzési eljárásokat, ahhoz elég azt mondani, hogy a magyarországi statisztikák szerint az új Kbt. hatálybalépése óta emelkedő tendenciát mutatott az, hogy mennyi napot vett igénybe egy eljárás kivitelezése, végrehajtása, tehát magyarul az ajánlati felhívástól a döntésig, a szerződéskötésig mennyi idő telt el. Ez jelenleg 120 nap, ami egy elég magas átlagos időtartam, és Magyarország ezzel nem a legjobb eredményt érte el az európai uniós országok között. Tehát ha ennek a csökkentésére vonatkozó megoldásokat tartalmaz a javaslat, akkor azt támogatni kell, már csak azért is, mert nem feltételes módon kell ezt mondani, hanem ténylegesen konkrét intézkedések szerepelnek a törvényjavaslatban a tekintetben, hogy milyen módon kell

csökkenteni a közbeszerzések elbírálásának, lefolytatásának az időtartamát. Ki kell emelnem, hogy tíz munkanap helyett három munkanap áll majd az ajánlatkérők rendelkezésére, hogy az eljárások lezárását jelentő hirdetmény közzétételre kerüljön, és fontosnak tartom azt is, hogy ez a dinamizmus azért megmarad a szerződésmódosításokkal kapcsolatos hirdetmény közzétételére vonatkozó kötelezettségek között is.

Fontosnak tartom azt is hangsúlyozni, hogy számkra vagy legalábbis az önkormányzatoknál dolgozók számára nagyon üdvözlendő intézkedés szerepel a javaslatban, nevezetesen a hazai forrásból megvalósuló közbeszerzések tekintetében megszűnik a Miniszterelnökség által folytatott központi ellenőrzés, mert ez egy komoly párhuzamosságot eredményezett egyrészt, másrészt komoly akadály volt a hatékony önkormányzati közbeszerzéseknek a lefolytatása tekintetében. Itt azokról a közbeszerzésekről beszélek, amelyekhez központi költségvetésből biztosítottak forrást, de az önkormányzat folytatta le az adott közbeszerzést, és ilyen esetekben azért jó párszor kockázatos pénzügyi kockázatokat is termelő vagy okozó késedelmessége volt a Miniszterelnökségnek, ami érthető volt a közbeszerzések magas száma és szerteágazó volta miatt, ezért egy-egy központi, egy helyen történő ilyen típusú ellenőrzés, amit a Miniszterelnökség folytatott eddig, nem biztos, hogy segítette a gyors közbeszerzési eljárásokat.

Fontosnak tartom aláhúzni, hogy nemzeti érdek az, hogy az uniós forrásból megvalósuló beruházások esetében a Miniszterelnökség általi ellenőrzés megmarad, mert ez egyfajta biztosíték arra, hogy forrásvesztés vagy bírság vagy korrekció ne következzen be az eljárások eredményeként.

Fontosnak tartom azt is kiemelni, hogy törvényi szintre emeli a tervezet azt a köteleességet, hogy a nem független vállalkozások tekintetében az ajánlatkérőnek vizsgálnia kell a kartellezéssel kapcsolatos tevékenységet, a kizáró okokat fel kell tárni, és lehetősége van arra, hogy ezeket az ajánlatkérőket kizárják az eljárásból, mert ez egy alapvető sérelme a közbeszerzési törvénynek. Hozzá kell tennem, hogy szerény véleményem szerint ez a fajta vizsgálati köteleesség nem csak a nem független vállalkozásokra vonatkozik, mert a jogilag és talán pénzügyileg is független vállalkozások is képesek egymás között az ajánlatok befolyásolását tartalmazó összejátszást folytatni és gyakorolni a közbeszerzési eljárás során. Tehát itt jelentős felelőssége van az ajánlatkérőknek, hogy ők az ő érdekeiknek is megfelelő módon védjék a verseny tisztaságát.

Hozzá kell tennem, hogy a verseny tisztasága szempontjából előremutatónak érzékelem azt a szabályozást is, ami a tervezetben szerepel, hogy megszűnik a minőségi értékelési szempontok alkalmazásának a kötelezővé tétele. Hangsúlyoznom kell, hogy a kötelezővé tétel szűnik meg. Előrelátó és a beszerzés tárgyát jelentő ajánlatok, kérések kidolgozásakor az ajánlatkérőnek, azaz a megrendelőnek megvan az a súlyos felelőssége, hogy ha ezeket a minősítési

szempontokat, minőségi értékelési szempontokat nem akarja alkalmazni - mondom: alkalmazhatja -, akkor egy nagyon kidolgozott, nagyon precíz ajánlati felhívást kell neki közzétenni, amelyben a feltételek között egyértelműen szerepel az áron túl azoknak az egyéb minősítő feltételeknek a számonkérhetősége, amely az ajánlatok bejövetelekor az ajánlatok egyenszilárdságát, egyforma alapon történő elbírálásának a lehetőségét biztosítja.

(18.00)

Azt gondolom, hogy ez a fajta megoldás, amit a javaslat tartalmaz, egyrészt biztosítja az elbírálás dinamizmusát, növeli az átláthatóságot, és növeli, szerintem helyesen, az ajánlatkérő felelősségét is. Reméljük, hogy pár év múlva, amikor értékeljük a közbeszerzési törvény hatályosulását, mindezeknek az összehatása alkalmas lesz arra, hogy továbbra is dinamizálja a közbeszerzéseket, továbbra is biztosítsa az átláthatóságot, továbbra is biztosítsa és erősítse a közpénzek felhasználásának célszerűségét és okszerűségét, mint ahogy a 2015. évi CXLIII. törvény már ezt megtette.

Ezért nagyon tudjuk támogatni, a Kereszténydemokrata Néppárt nevében tudom támogatni azt, hogy ezt az egyszerűsítést, gyorsítást és az adminisztráció további csökkenését tartalmazó törvényjavaslatot az Országgyűlés fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért a javaslat egyértelműen bevallott célja nem más, mint amit a napokban a sajtóból és minden más hírből meghallhattunk, az a gigabüntetés, amit egyébként az Unió kiszabni kíván ránk. Ezért nyilvánvaló, hogy a főbb változások a közbeszerzések lebonyolításához és elsősorban az ellenőrzéséhez kötődnek. Többen elmondták már, hogy más és egyéb fontosabb dolgokról is szól egyébként a jelenlegi módosítás. Többek között például arról, hogy valóban szétváljak a hazai és uniós forrásból megvalósított közbeszerzések ellenőrzése. A hazai beszerzéseknél megszűnik a miniszter folyamatba épített ellenőrzési lehetősége, ami egyébként a szabályozás javításaként is értelmezhető, míg az uniós beszerzéseknél ez nem lesz így, ott megmarad a szigorú ellenőrzés, részben azért is, hogy az esetleges pénzügyi büntetéseket időben el lehessen kerülni.

A nyáron egyébként ezzel kapcsolatban már a Miniszterelnökség, észlelve ezt a problémát, mégiscsak adott ki egy dörgedelmes hangvételi közleményt, ami nyilvánvalóan arra vonatkozott, hogy az uniós forrásból megvalósítani kívánt közbeszerzéseknél lehetőség

szerint a trükközéseket, összejátszásokat el kellene kerülni, és a takarékos forrásfelhasználást kellene megvalósítani. Utóbbin egyébként a mostani törvénymódosítás azzal is igyekszik segíteni, hogy a jelenlegi helyzetben megteremti annak lehetőségét, hogy kizárólag az árajánlat alapján dönthessen az ajánlatkérő a nyertesről. Ez korábban így volt, de egyszer csak, 2015-ben ez módosult, és ott már nemcsak az ár volt a fő szempont a közbeszerzési eljárásoknál, hanem egyéb más minőségi paramétereket is figyelembe lehetett venni a közbeszerzési tenderek győztesének kihirdetésénél. Ez azonban azért, valljuk be, sokszor nem segítette a takarékos közpénzfelhasználást. Most, a 2014-20-as uniós fejlesztési ciklus forrásainál talán újra és olcsóbb ajánlat helyzetbe hozása felé mozdulhat el, ami azért, azt gondolom, üdvözlendő.

2010 óta a kormány számtalan alkalommal formálta, módosította, átszervezte vagy felfüggesztette a közbeszerzési szabályokat. Azért azt el kell mondanunk, hogy mindvégig az volt a tapasztalat, vagy legalábbis nagyon sok esetben ezt tapasztalhattuk, hogy azért a közbeszerzéseknél elég erős szempont volt, hogy minél több közpénzt minél gyorsabban lehessen zavarosan vagy nehezen átlátható módon bizonyos érdekeltségi körökbe eljuttatni. Nem véletlen egyébként, hogy ezt a bizonyos zavarosan való halászást elégezte meg az Európai Unió. Ezért van kilátásba helyezve az a 700 milliárd forintos büntetés, vagy ahogy a miniszterelnök úr fogalmaz, korrekció, mert büntetésről nem beszélhetünk. De valahol ezt a 700 milliárd forintot valakinek ki kell fizetni.

Mondom ezt azért, mert a hét operatív program teljes összege 7480 milliárd forint, amelynek eddig 75 százalékát, 5600 milliárd forintot ítélt már oda és szerződött le a magyar kormány. Ennek büntetéseként 560 milliárd forintot kellene kifizetni. De ha mégsem kell kifizetni, akkor mégiscsak ennyi pénzről le kell mondanunk. Van itt egy extraköltség is, a 420 milliárd forint értékű, Mészáros Lőrinc által elnyert víziközmű-pályázat esetében 25 százalékos visszafizetési arányt írtak elő a már leszerződött 260 milliárd forint után, ami további 65 milliárd forintot jelent. Ezenkívül még itt van település- és területfejlesztési operatív program esetében alkalmazott kiegészítő 10 százalékos átalánybüntetések leszerződött összege, ami körülbelül 68 milliárd forintot tesz ki. Így jön össze a 700 milliárd forint.

Vannak előremutató jelek a közbeszerzési törvény módosításában, de mindezek miatt, amit elmondtam, az MSZP nem tudja támogatni a törvény módosítását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az előttem szólokhoz képest újat nem fogok tudni mondani, néhány

észrevételelem lenne csupán. Az egyik az, hogy hús pontban módosítja a '15. évi törvényt az előterjesztett javaslat, és ez mutatja, hogy azért azzal a bizonyos négy évvel ezelőtti törvénnyel kapcsolatban sok gond volt.

Én inkább arra szeretnék utalni, amit, remélem, hogy ez a törvény szabályozni fog, de ebben az eltelt időszakban nem volt az önkormányzati piac egy része, a beszerzés egy része érintett európai uniós pénzekkel, mert az európai uniós forrásokat nem normatív módon vagy nem nyilvános pályázaton meghirdetett módon lehetett megszerezni, vagy ha meg is volt hirdelve, annak előre lehetett tudni, hogy ki a győztese. Azt gondolom, hogy a közbeszerzés már ott kezdődik, hogy ki jut hozzá ahhoz a közpénzhez. Aztán utána, ha sikerül is, akkor jönnek a hangyák és környékezik az önkormányzat esetében a polgármestert, a hivatal külső vezetőit mindenféle csatornán.

Emberek hajtják végre ezeket a törvényeket, a gyarlóság és minden egyéb, az átláthatóság ellenére a hiba ott követődik el, a végrehajtásban. Azt gondolom, hogy talán a végrehajtáson valamit ez a módosítás segít. Az, hogy most idekerült, nyilván összefügg az európai uniós pénzekkel vagy azzal a korrekcióval, amire már utaltak is itt, és amit a miniszterelnök úr az azonnali kérdések órájában így minősített.

Fontosnak tartom azt, hogy ezen a piacon a szakemberhez való hozzájutás hihetetlenül nehéz kérdés. Úgynevezett közbeszerzési szakjogász, ha saját maga akarja megoldani valaki, mondjuk, egy önkormányzat, szinte hozzáférhetetlen. A mi esetünkben van közbeszerzési szakjogásunk, kettő is, de ezt úgy lehet megtenni, hogy egyrészt majdnem alpolgármesteri szintű javadalmazást kell biztosítani, a szakjogászvizsgát az önkormányzatnak kell fizetni, és próbálni olyan szerződést kötni, hogy meg tudjuk tartani ezeket a szakembereket. Abban a pillanatban probléma van, amikor egy szakjogász alvállalkozó, és kívülről kell megfizetni, akkor már követhetetlen.

(18.10)

Ez igaz nemcsak az európai uniós pénzekre, ilyenekkel például az én praxisomban nemigen rendelkezünk. De például taopénzt valamit kaptunk, keveset. Annál már szinte előre lehetett tudni, hogy ki fogja azt a sportpályát építeni, ki fogja a világítást, ki fogja a műfüvet, minden megvolt, csak egy-két cég értett az egész országban hozzá.

De úgy hiszem, hogy egy ilyen törvény módosítása fontos, hogy külső független ellenőrzést kapjon, különösen akkor, ha közpénzből, de nem az önkormányzati kasszából van fizetve. Az önkormányzati kasszában, úgy gondolom, hogy az hihetetlenül függ attól a személytől, aki vezeti azt az önkormányzatot, és nagyon-nagyon függ attól, hogy milyen típusú képviselő-testület van, mennyire tart kontrollt ezek fölött.

Az előttem szólókkal teljesen egyetértek. A beszerzés különböző más területe is, tehát nem az építkezés, hanem az akármilyen nagy értékű műszerek vagy bárminek a vásárlása, mindegyiknél a kísértés, a

megkörtövényezés ott van, hihetetlenül nehéz egyenesben tartani, emberi gerinccel végigmenni ezen az úton, olyan nehéz a közbeszerzést alkalmazni a közbeszerzési jogszabályokat betartani. Talán sikerült az öt ciklusom alatt az önkormányzatban ezt végigcsinálni, de nagyon sekélyes piacról van szó, ezért megértem azokat, akik indulatból, sajtóban, sok mindenben sok dolgot hallanak, és kicsit föl is háborít. De tudom, hogy milyen nehéz ezekben a kérdésekben embernek maradni.

Ennek a törvénynek a támogatását még a frakcióval nem beszéltem meg, hogy tudjuk-e támogatni. Gondolom, amikor szavazásra kerül a sor, addigra el tudjuk dönteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Tilki Attila képviselő úr kétperces felszólalásra kért szót. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak ahhoz szeretnék hozzászólni, hogy itt elhangzott az ellenzéki pártok részéről, hogy nyilván a hétfői esemény miatt kerül ez benyújtásra. Hát, itt többen vagyunk olyanok, a Jobbik részéről két jogvégzett polgármester, volt polgármester úr, nyilván Szabó Sándor nem mozgott ilyen területen, de alpolgármester asszony is ért hozzá, nyilván tudjuk, hogy a jogalkotás nem megy egyik napról a másikra. Úgyhogy ez azért hülyeség, hogy ez indokolta, hogy idekerült. Nyilván az élet indokolta, hogy bizonyos paragrafusokat meg kellett változtatni és az élethez kellett igazítani.

Egyébként meglepő módon ma már másodszor értek egyet a DK volt polgármesterével, tényleg nehéz, folyamatosan módosítani kell a jogszabályokat. És ne gondoljunk mindig mögé rosszat! A 76. § 5. pontja, ahol a legalacsonyabb árról van szó, ott azért csak abban az esetben, ha egyéb minőségi dologról nem beszélünk. De vannak olyan speciális közbeszerzések, ahol igenis ki kell kötni egyéb minőségi dolgot, és az egyéb minőségi dolog esetenként fontosabb tényező, mint a legalacsonyabb ár. Ez csak abban az esetben igaz, ha egyéb minőségi tényezőről nincs kikötés vagy nincs szó, akkor a „legalacsonyabb ár” kategória elfogadása sokkal könnyebben fog menni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm. Csak nagyon röviden. Én is megerősíteném azt, amit Tilki képviselő úr mondott.

A dolognak semmi köze nincsen az Európai Unióval összefüggő és az uniós pénzek felhasználásával kapcsolatos kérdésekhez. Illetőleg semmi köze az esetleges pénzügyi korrekciókhoz sem.

Még egyszer, csak hogy ez minden fórumon elhangozzék, ennyivel tartozunk a tényeknek, hogy azért beszélünk pénzügyi korrekcióról, mert ez a helyes kifejezés. Ez azt jelenti, hogy ezek a projektek megvalósulnak, megvalósultak vagy a megvalósulás fázisában vannak. Egyébként magyar költségvetési forrásból előfinanszírozottak, és ezeknek az elszámolása zajlik jelen pillanatban az Európai Unióval, Brüsszellel. Ezen elszámolás során bizonyos könyvelési, illetőleg közbeszerzési eljárási egyet nem értés alakult ki a magyar hatóságok és az Európai Unió között. Ebben az esetben a magyar hatóságok és a magyar kormány azt mondja, hogy ha az Európai Unió ezeket a számlákat nem fogadja be, akkor ezeket, ahogyan előfinanszírozta, úgy a végfinanszírozás is magyar költségvetési forrásból történik. És az így felszabaduló uniós költségvetési tételekre újabb pályázatok kiírására kerül sor.

Tehát forrásvesztésre ezekkel a korrekciós ügyekkel összefüggésben egyszer sem kerülhet sor. Ezt szolgálta az a megközelítési mód vagy stratégia, hogy túlterveztük az uniós forrásokat, pontosan azért, mert tudjuk, hogy ilyen elszámolási viták mindig előfordulnak, minden tagállam esetében kerül ilyen elszámolási vitára sor. Nekünk az volt az első és legfontosabb célunk, hogy forrásvesztésre semmilyen módon ne kerüljön sor. Jelen pillanatban úgy látjuk, hogy ezt el fogjuk tudni kerülni.

Felmerült az informatikai beszerzések kapcsán is egy komment. Mi ezt úgy látjuk, hogy a szóban forgó módosítás, amelyik felhatalmazást ad a kormánynak az informatikai tárgyú közbeszerzések informatikai szempontú ellenőrzésére, ez egy technikai kiegészítése a törvénynek, ami azt a célt szolgálja, hogy egyébként, mivel a Miniszterelnökség ellenőrzési joga megszűnik, de az informatikai tárgyú beszerzések esetén ez a hatáskör fennmaradjon azért, mert az állami hardveres és szoftveres infrastruktúra összhangja és az egyes elemek együttműködésének biztosítása az olyan kérdések, ami esetében, annak ellenére, hogy a törvény egy másik szabályozási logika irányába indul el, de ez esetben az ellenőrzések fenntartása szükséges.

Képviselő asszony kérdezett a törvényjavaslat 1. §-ával kapcsolatban. Ugye, ott az szerepel, hogy az ajánlatkérő abban az esetben rendelkezhet úgy, hogy nem kötelező az elektronikus úton történő kommunikáció és az EKR alkalmazása, ha a közbeszerzési dokumentum üzleti titkot, minősített adatot tartalmaznak. És aziránt tudakozódott, hogy ennek mi az oka, hogy ez a szabályozás itt megjelenik. Arról tudom tájékoztatni, hogy ez egyrészt egy irányelvi rendelkezésnek a magyar jogban történő megjelenése, tehát ennek európai uniós szabályozási alapja van. Illetőleg arról tudom tájékoztatni, hogy ez a szabály pontosan ugyanígy jelen pillanatban is szerepel rendeleti szinten, és az történik,

hogy rendeleti szintről törvényi szintre emeljük. De ez érdemi változtatást nem jelent.

Egyébként pedig, hogy mi minősül üzleti titoknak, azt a 2018. évi LIV. törvény az üzleti titok védelméről, illetve a minősített adatok tekintetében a 2009. évi CLV. törvény minősített adatok védelméről tartalmazza. Tehát ez a két törvény az, ami eligazítást ad nekünk arra, hogy mely esetekben tudjuk ezeket a speciális szabályokat alkalmazni. Mondom még egyszer, amelyek eddig is rendelkezésre álltak, csak alacsonyabb jogforrási szinten.

Köszönöm szépen mindenkinek az elhangzott észrevételeket és kiegészítéseket, és köszönöm a majdani támogatásukat. Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8038. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a napirend pont előterjesztőjének, a Miniszterelnökség államtitkárának - ha van még hangja. Parancsoljon, államtitkár úr!

(18.20)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, küzdök és kítartok, jelentem! Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény immár közel harminc éve egységes keretek között szabályozza az illetékekre és az igazgatási bírósági szolgáltatások díjának megállapítására vonatkozó alapvető szabályokat annak érdekében, hogy az állami és a társadalmi feladatokhoz való arányos hozzájárulás meg tudjon valósulni. A törvényjavaslat ezen rendszer módosítására és egy újabb speciális vagyonszerzési illeték bevezetésére tesz javaslatot, azon belül is itt visszatérhet vagyonszerzési illeték szabályozásáról van szó. Az ingatlanok belterületbe vonása és az értékesítés miatti ingatlanügyletek fokozottabb teherviselése érdekében egy új elemmel, a külterületből belterületbe vont ingatlanok eladóit terhelő fizetési kötelezettséggel egészülne ki az illetékekről szóló törvény illetéki rendszere.

Ugyanis ennek oka, hogy egy ingatlan forgalmi értéke a külterületből belterületbe vonást követően jelentős mértékben megnő. Ezen tranzakciók mögött az a kizárólagos cél is állhat, hogy a külterületi ingatlant annak megvásárlása után belterületbe vonják, majd pedig jelentős haszonnal továbbértékesítsék. A törvénymódosítás pedig azt szolgálja, hogy visszaszorítsa az ilyen spekulációs visszaéléseket, amelyek - még

egyszer mondom - kifejezetten a külterületi ingatlanok belterületbe vonásával kívánnak jelentős vagyonszerzést realizálni. Tehát az illeték kirovásának semmilyen bevétel-növelő, bevétel-növelésre, adóbevétel-vagy illetékbevétel-növelésre irányuló szándéka nincsen, hanem egy büntető jellegű, egy spekulációs tevékenységet büntető jellegű illetékről van szó, amelynek reményeink szerint az lesz a hatása, hogy ezt a spekulációs módszert visszaszorítja és a visszaéléseket megfékezze.

Raadásul azt gondoljuk, hogy önmagában a külterületi területek belterületbe vonása és ezáltal a belterületek számának és arányának növelése több más szempontból sem kívánatos. Itt természetvédelmi, környezetvédelmi, fenntarthatósági, településképi és egyéb szempontokat is idehozhatunk. Minden ilyen szempont abba az irányba mutat, hogy a külterületekből belterületbe vonás eseteit limitáljuk, és ha ezekre az esetekre egyébként észszerű módon sor kell hogy kerüljön, akkor ezt az átminősítést az érintettek ne tudják spekulációs céllal kihasználni. Hogy ez milyen jelentőségű kérdés, itt egy egész hosszú időszak adatait tudom önöknek ismertetni a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján. Tizenhét év, közel két évtized alatt, tehát 2002 és 2019 között a belterületek nagysága az egész ország területén 3169 hektárral nőtt. Ez gyakorlatilag az összes belterület félszázalékos növelését jelenti. Azt is látni kell, hogy ha például a 2018-as építési- és eladási árakat nézzük, akkor ez a szántóföldek árához viszonyítva ötvenszeres. Tehát az átminősítéssel, azaz a külterületből belterületbe minősítésével adott esetben akár ötvenszeresével is nőhetnek a földterületi árak. Ez nyilvánvalóan tág teret enged a spekulációnak. Ha 2018-as átlagárakkal számolunk, és ezeket a területeket nem szántóföldként tekintenénk, akkor itt azt láthatjuk, hogy egy 235 milliárdos profit potenciálisan az, ami felmerül, pusztán csak az átminősítés kapcsán.

A törvényjavaslat értelmében tehát innentől kezdve az átminősített területek értékesítését követően visszerhes vagyónáruházási illetéket kellene fizetni a vagyoneértékű jog jogosultságának fennállása alatt, de legkésőbb az értékesítést megelőző tíz éven belül, legkorábban 2019. február 1-jét követően a külterületi ingatlanból belterületi ingatlanra minősített ingatlanok esetében. Az illeték mértéke az illeték alapjának 90 százaléka, az illeték alapja pedig az a különbözet, ami az ingatlan szerzési és az eladási forgalmi értékének különbözete.

Mi azt gondoljuk, hogy ezzel a törvénymódosítással, amennyiben a parlament úgy dönt, hogy támogatja, egyrészt megakadályozzuk az ingatlanspekulációt egyik forrását, egyértelmű jelzést adunk arra, hogy ez a közérdek szempontjából egy nemkívánatos tevékenység lehet, alkalmassá válunk az adóelkerülések megakadályozására, és átlátható, az egész társadalom részére könnyen azonosítható módon a spekulációs visszaéléseket visszaszorítjuk annak ellenére, hogy egyébként a jóhiszeműen eljáró állampolgárok semmilyen hátrányt e tekintetben nem szenvednek.

Úgyhogy ebből következően szeretném kérni önöktől a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Tilki Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TILKI ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy újabb olyan törvényjavaslat van előttünk, amely reagál az élet változásaira. Külön örülök annak, hogy államtitkár úr kitért arra, hogy nem csupán egy jogszabály van előttünk, hanem ilyen irányú akarunk szabni a településeinknek, hiszen mindannyian érezzük, értjük és látjuk, érzékeljük azt, hogy igenis az a tendencia, hogy külterületi területet belterületté alakítunk át, ez egyre jobban elterjed, nemcsak a nagyobb városokban, nemcsak megyei jogú városokban, hanem akár kisebb településeken is, és akkor megmaradnak a települések központjában esetlegesen üres, akár beépíthető területek is. Államtitkár úr elmondta azt, hogy nem egy büntető adóról van szó. Én is úgy gondolom, és úgy gondoljuk, hogy egy jogos és igazságos szabályozási rendszerről lesz így szó. Az nagyon fontos dolog, hogy a jóhiszemű vásárlót ez nyilván nem érinti.

Mivel olyan részletesen indokolta államtitkár úr, hogy miért fontos és miért elfogadható ez az előttünk lévő törvényjavaslat, én nyugodt lelkiismerettel kérem önöket, az ellenzék képviselőit is, hogy fogadják majd el és támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hát, egy szép törvényjavaslat van előttünk. Végigolvassa az ember, végigfutja egyszer a törvényjavaslatot, és lám, lám, lám, milyen jó, hogy kiáll a kormány, hát, nem biztos, hogy korrupciónak nevezhetjük ezt, hanem ügyeskedésnek, de nyilván a korrupciót is érintheti ez a téma, hiszen sokszor azért kerül egy olcsón megszerzett külterületi ingatlan belterületbe, mert megvannak az összefonódások az önkormányzat megfelelő vezetőjével, hogy belterületbe tudják vonni, és bizony itt egy kemény féket betesz a törvényjavaslat.

És lám, milyen jó ez! Nem vagyok hozzászokva, hogy a Fidesz-KDNP ilyen nyújt be. Aztán az ember elkezd gondolkodni, és elhelyezi a környezetbe, hogy miért most, miért nem 2010-ben hoztak ilyen törvényjavaslatot, és akkor rájön az ember, ahogy gondolkodik,

hogy hoppá, hát hol vannak a legértékesebb ingatlanok. Hát nyilván a legdrágábbak az ingatlanok a fővárosban, a főváros körül. Ha a főváros körül lévő külterületi ingatlant belterületbe vonják, annak igazán lesz változása, meg a megyei jogú városokban is komolyabb, míg a kis falvakban igazán nem jelentős, mert lehet, hogy a szántóföld értéke nagyobb, mint egy eladhatatlan, falu végén lévő, külterületből belterületbe vont ingatlan esetében, ahol esetlegesen egy szegregált területen éppen kevesebbet ér, mint a szántóföld, a belterületi ingatlan.

(18.30)

Hát, ez nyilván, valószínűleg közrejátszhatott abban, hogy hirtelen ez a jogszabály így előkerült. Nyilván az ügyeskedést, az ilyenfajta ügyeskedést, amikor ilyen komoly jövedelmek kerülnek egyesek tulajdonába, valamilyen módon meg kell akadályozni, vagy meg kell adóztatni, vagy itt illetékekkel van sújtva.

Államtitkár úr elmondta, hogy átlagosan ötvenszerese az értéke a belterületi ingatlanoknak, és hogy 3169 hektár került az elmúlt 17 évben, és 235 milliárd forint profitot hozott ez az elmúlt 17 évben valakiknek. Hát, én nagyon kíváncsi lennék, és nagyon költőien teszem fel a kérdést, hogy vajon ebből a 235 milliárd forintból mennyi vándorolt a Fidesz oligarcháinak, a Fidesz környékén lévő embereknek a zsebébe, amiket - mivel látták, hogy hogyan működik ez a dolog - most szépen elcsípnék, nehogy Budapest fővárosban most az ellenzéki rész is ki tudja ezt használni. Mindamelllett a szándék nagyon jó. A szándék nagyon jó, tehát valóban szükség van erre, és valóban meg kell akadályozni azt, hogy ez legyen.

Kicsit más témára áttérve, a 90 százalékos illeték mértékére, már felmerült itt korábban hasonló nagyságrendben a személyi jövedelemadó kérdése a végkielégítések esetében a 2010-es kormányváltás után. Ha jól emlékszem, akkor sem állt meg ekkora nagyságrendben a mértéke. Csak így felteszem ezt is kérdésnek, hogy vajon ha az nem állt meg, akkor ez vajon kiállhatja-e az alkotmányosság próbáját. Azonban mindenképpen indokolt a dolog, hogy nem szabad hagyni, hogy adózatlanul ekkora jövedelmek kerüljenek egyesek zsebébe. Tehát maga a törvényjavaslat célja mindenféleképpen jó, az időpontja számunkra azért elég érdekes. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban nyilvánvaló, hogy ha egy külterületi területet belterületbe vonunk, annak az értéke természetesen mértékben meg-

növekszik. Az is valós lehet, és nagyon sok esetben látunk ilyet, hogy bizony-bizony e mögött, ha utána ezek a belterületi földek vagy akár ingatlanok értékesítésre kerülnek, a mögött bizony meglapulhatnak bizonyos spekulációs szándékok. Az egy nagyon jó cél lehet, ha egyébként ezeket a spekulációs visszaéléseket a jelenlegi szabályozás szigorítaná, és ezeket a visszaéléseket valamilyen módon visszaszorítaná, és az így esetlegesen keletkező vagyonserzést valamilyen módon illetékekkel, vagy hívjuk másképp, akár valamilyen adóval, de mégiscsak sújtaná.

A jelenlegi szabályozás szerint ennek az illetéknek a mértéke 90 százalékos lenne. Alapvetően mi azt mondjuk, hogy a spekulációs törekvések visszaszorítása mindenképpen támogatandó és mindenképpen fontos. Azonban arra mi is felhívnanánk a figyelmet, amit az Alkotmánybíróság határozata kimondott, amely értelmében az olyan közteher, amelynek az értéke a 75 százalékot meghaladja, egyértelműen büntető célzatú, és mint ilyen közteher, annak az alkotmányosságát megkérdőjelezheti. Tehát mi azt tudjuk mondani, hogy a javaslat céljával alapvetően az MSZP egyetért, azt támogatja, az alkotmányos aggályokat pedig az előterjesztőnek kell majd rendeznie. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az illetékről szóló '90. évi törvény módosítását én is összefüggésbe hoznám képviselőtársammal, mivel ő kifejtette, nem szeretném ezt hosszabban említeni. Budapestet egészen biztosan érinti, annál is inkább - és kérdésként is felvetném, mert itt van pár dolog, ami ebből nem derül ki, viszont ez speciálisan egész Budapestet érintő probléma. Az egyik az, hogy Budapestnek kormány által jóváhagyott TSZT-je, tehát térszerkezeti terve van, az MO-ig érintőleg teljeskörűen, van fővárosi szabályozási terv, és van minden kerületnek nem túl régóta, hiszen most voltak a határidők, kerületi szabályozási terve is, és mindenkinek van ez a településképi terve is, ami pluszkiadás volt számunkra. Abban vannak erdőknek minősítettek, és van mezőgazdasági művelés alatt lévő. Nem művelik, de a parlagfű szép gazdagon nő benne. Csak az én választókerületemben 8 millió négyzetméternyi szabad terület van, aminek csak egész kicsi része van belterületbe vonva, ugyanakkor mezőgazdasági művelés alól eddig ezt ki lehetett vonni.

Tehát az egyik az, hogy ha a térszerkezet engedi, a fővárosi szabályozási terv engedi, a kerületi engedi, de még mezőgazdasági művelési övezetben van, akkor mi történik, kivonhatom-e a mezőgazdasági művelés alól való kivonás szabályai szerint, vagy azt is meg kell fizetni, és még ezt a büntető 90 százalékot is. Ez nem az önkormányzat tulajdona.

Államtitkár úr azt említette, hogy itt állampolgárokat nem ér anyagi hátrány. Ezek a földek magánszemélyek tulajdonában vannak. Ezek a magánszemélyek itt nem tudnak termelni, bár próbál néhány ilyen elkezdni - ilyen kutyasétáltató meg hajléktalan környéke meg egyéb -, de a termést más szüreteli, tehát nincs értelme gazdálkodni az Mo-on belüli szakaszon. Ezt sokan megpróbálták, de mert ő nem fog szüretelni, ezért nem is csinálnak semmit a területtel. Mivel egyelőre nem adóköteles, merthogy nem belterület, nem kell adót fizetni, ráadásul magánszemélynek nem kell, ha belterület, akkor sem, legalábbis a mi kerületünkben ilyenfajta telekadó még nincs bevezetve. Ha ez cég tulajdonában van, akkor természetesen kell fizetni. Tehát a kérdés az, hogy az érvényes hatályos övezeti szabályok, térszerkezeti és szabályozási terv alapján, valamint az, hogy mezőgazdaságból is ki kell még vonni, és azon túlmenően ahhoz, hogy eladja, és érinti a tulajdonost, hiszen annak kell fizetni a 90 százalékos visszerthes vagyonaátruházási illetéket - vagy minek is hívjuk -, tehát akkor ő még kettőt is fizet, akkor nem tud megszabadulni. Ez az egyik probléma. Tehát nem ilyen egyszerű a képlet. Ma már egyszer ezt megemlítettem, hogy kétfajta tulajdon van. Van nevesített tulajdon, amikor tudjuk helyrajzi szám szerint, hogy melyik parasztgazda földje, lehet, hogy egy főorvos valahol ez a parasztgazda, de ott van neki a földje, és van az osztatlan közös. Osztatlan közös tulajdonban van ebből a 8 millióból egy egész jelentős rész, 2450 körüli osztatlan közös tulajdonost tartunk számon. Gyakorlatilag azért tekintem én is büntetésnek, mert ebben az esetben nincs is értelme nekiállni nyomozni, keresni, hogy kik ezek a tulajdonosok, inkább parlagrafü-kényszervágást csinálunk a saját költségünkre, ugyanis a parlagrafü költségét sem tudjuk kiszámlázni ennek a 2600 tulajdonosnak, ha kényszervágást csinálunk, mert nem találjuk meg. Adatokhoz nem férünk hozzá, kinyomozni nem tudjuk, a 400-500-at, talán a 600-at is eléri, 400-500-nál tartok, és azokról egyáltalán nem tudjuk, hogy hol vannak, és nem kis területük van, ilyen osztatlan közös tulajdon. Arról már nem is beszélve, hogy nem is tudja pontosan, hogy ez a csík az övé vagy az a csík, mert osztatlan közös tulajdon. Ezt azért említem meg, hogy az illetéket így ki lehet mondani, de ez egy blokádnál a főváros ilyen tulajdonszerkezetét és tulajdonviszonyait tekintve. Budapest körben így néz ki, tehát nem egyszerűen csak egy választókerület, hanem körben mind-egyik. Tehát Budapest kapui vagy Budapestnek bármilyen külső fejlesztése blokádnál alá kerülnek ezzel az illetéktörvénnyel.

(18.40)

Noha a győri példát figyelembe véve azt gondolom, hogy valami indokolt, de a 90 százalék hihetetlen nagy súly. Éppen ezért, merthogy ezek nem teljesen tiszták és világosak, azt gondolom, hogy fontos volna tudnom ezeket a kérdéseket, tehát átminősíthető-e

egyáltalán, akár közcélből is. Itt az ingatlan-nyilvántartásokról nem régen, talán múlt héten fogadtunk el törvényt, az ingatlan-nyilvántartásokról elfogadott törvényben volt egy olyan passzus, hogy ha közpark van egy erdőterület mellett, vagy közpark van egy belterületi ingatlan mellett, akkor az a törvény engedte az összevonását. Abban még olyasmit fogadtunk el. Ezek valamilyen, belterületi ingatlan melletti földek egyébként vagy közpark melletti, mert olyan is van. Azt hogy kell akkor értelmezni, hiszen ezt itt fogadtuk el nem túl régen.

Ilyen homályok mellett most nem tudom azt mondani, hogy mi támogatjuk mint Demokratikus Koalíció ezt a törvényt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség további felszólalásokra.

Kétperces felszólalásra Tilki Attila képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Gyüre képviselő úrnak szeretném ajánlani a figyelmébe a középkorban élt francia esszéíró, filozófust, a Magyar Nemzetből valószínűleg ismeri, ha olvassa, hogy: „Erős képzelet szüli az okokat.” Nem gondoltam, hogy ide el lehet jutni a törvényjavaslat olvasása során, hogy mindenféle összeesküvés-elméletet tudott felállítani, hogy ez ki ellen és kinek az érdekében és kinek a védelmében íródott. Szerintem hülyeség.

A DK vezérszónokával kapcsolatban pedig a Puskás Aréna körül zajló polémiában érzem én is most is magam, hiszen ott egyszer az a baj, hogy nincsenek fák, és nem ültetünk fákat, utána pedig az jelenik meg hírben, hogy túl kevés a parkolóhely. Érdekes, hogy egy budapesti, volt kerületi polgármester amellelt lobbizik, hogy vonjunk be külterületi földeket, hiszen ha bevonjuk a földeket, és ott, ahogy elmondta, van erdő is, akkor nyilván azokat az erdőket valószínűleg ki kell vágni.

Az osztatlan közös földterületekkel kapcsolatban pedig ezeknek a rendezése megtörtént, Budapestre is el fog érni, vidéken már zajlik, és akkor könnyebb dolga lesz egy fővárosi kerületnek. Én úgy gondolom, hogy azért, aki ezt ki fogja tudni fizetni, azért azt az embert nem kell sajnálni, azt a földtulajdonost nem kell sajnálni. Teljesen jogosnak és igazságosnak érzem ennek az illetéknek a kivetését, és hangsúlyozom, hogy olyan problémákat is megold esetlegesen, hogy üresen álló településrészeket vagy utcatorokokat, és itt nem a szegregátumokra gondoltam természetesen, képviselő úrnak jelzem, hanem akár megyei jogú városban és a fővárosban is van olyan, ahol éppen lehetne építeni, de nyilván előnyösebb egy ilyen tranzakció. Én úgy gondolom, hogy ez egy településvezető számára is fontos jogszabály lehet.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván, parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is pontosítani szeretném magam a jegyzőkönyv kedvéért is, mert ha jól emlékszem, az előző felszólalásomban véletlen 2019. február 1-jei hatálybalépést emlegettem, ami nyilvánvalóan visszaható hatályú jogalkotás lenne, és ilyen módon azonnali alkotmányellenességet eredményezne. Szerencsére én hibáztam, nem pedig a törvényjavaslat kodifikátorai, mert abban 2020. február 1-jei hatálybalépés van, és így módon a stabilitási törvény előírásainak is megfelelne a javaslat, ha a tisztelt Ház azt támogatná.

A technikai pontosításon túlmenően tartalmi értelemben én is szeretném eloszlatni azokat az aggályokat, amelyek arról szólnak, hogy ez bármilyen összefüggésben van az önkormányzati választások eredményével. És csak arra a körülményre hívnám fel a figyelmet, hogy a képviselő urak által is említett jelenség, mely szerint Budapest környékén meg a nagyobb megyei jogú városokban a külterületből belterületbe vonás, illetőleg az azon történő ingatlanberuházásoknak a sokasodása az elmúlt évek következménye. És leginkább annak a következménye, hogy hála istennek a magyar gazdaság jobban teljesít, és ebből következően főleg Budapesten is, de a nagyobb megyei jogú városokban is egy ingatlanár-emelkedés indult el, ami nyilván egyfajta lakosságkicserélődést is elindított, és látunk olyan jeleket, amelyek arra utalnak, hogy vonzóvá válik a nagyobb városok külső peremén történő ingatlanberuházás. Tehát lehet, hogy 2010-ben is meg lehetett volna ezt a törvényt hozni, csak hogy akkoriban nem lett volna a dolognak értelme, ugyanis pont a szocialista-szabaddemokrata kormányzás következményeként az ország gazdasági teljesítménye és ezáltal az ingatlanárak is a béka fenéke alatt voltak. Tehát az nem okozott problémát, hogy a meglévő és belterületben lévő ingatlanokon induljanak el ezek a beruházások. Ez az elmúlt évek egyébként szerencsés, de ilyen értelemben ezer más, környezetvédelmi, fenntarthatósági és több szempontból nem szerencsés fejleményének a következménye.

Én is felhívnám arra a figyelmet, amit Tilki képviselő úr említett, hogy azt ne tagadjuk el, hogy kifejezetten Budapest, de a megyei jogú városok is tele vannak barnamezős területekkel. Ha egy másik vitát hozhatok ide, nemcsak a Puskás Stadion ügyét, akkor hadd hozzam ide az úgynevezett atlétikai stadion fedőnéven futó projektet, aminek csak egy kis része az atlétikai stadion. Az tulajdonképpen egy komplex

észak-csepeli városrészesfejlesztési program, aminek - ha a stadiont zárójelbe is tesszük - a legfontosabb része egy ottani, valójában használhatatlan, valójában környezetszennyező, valójában gyakorlatilag életre alkalmatlan területnek a város vérkeringésébe történő visszakapcsolása. Nyilván nem az ilyen volumenű, de az ehhez hasonló barnamezős beruházásoknak a beindítása, különösen ilyen kedvező ingatlanpiaci körülmények között, ez célja a kormánynak, és ezt egy bizonyos terelő hatással ez a törvényjavaslat jól szolgálja. Ugyanis azt az opciót, melyet a külterületből belterületté történő átminősítés és az ottani ingatlanberuházás elindítása jelentett, azt a másik barnamezős és rekultivációs jellegű beruházásokhoz képest kevésbé kedvezőbbé teszi.

Tehát verseny indul a projektek között, és mi azt reméljük, hogy amellet, hogy mindenki szabadon dönti el, hogy melyik típusú beruházást indítja el, de a barnamezős, rekultivációs jellegű projektek is legalább olyan vonzóak lesznek, mint a külterületből belterületbe vonáshoz kapcsolódó ingatlanfejlesztések.

Hajdu László képviselő úrnak pedig csak röviden annyit mondanék, picit zavarba hozott, mert olyan kérdéseket hozott elő itt - ugye, a mezőgazdasági művelésből történő kivonás szabályai, illetőleg a parlagfű-mentesítés szabályait -, amelyek ugyan szerintem is fontos kérdések, még azt sem állítom, hogy az ezekkel kapcsolatos szabályozási környezet problémamentes, de ezeknek aztán semmi köze az asztalon fekvő törvényjavaslathoz. És ez szerintem jól van így, mert ha ezeket összekutyulnánk, akkor azzal számos bonyodalmat okoznánk. Tehát ezeket, ha tényleg indokolt az ezzel kapcsolatos szabályozás módosítása, akkor mindenképpen külön kell kezelni.

Én azt gondolom, hogy ennek a javaslatnak a hatálya teljesen egyértelmű, mert a visszterhes vagyonaátruházási illetéket egyetlenegy momentumhoz köti, ez ugye a külterületből belterületbe vonás és azt követően az ingatlan értékesítése.

(18.50)

Tehát ilyen módon, hogy egyébként mi történt a területtel, azt követően milyen más szabályok vonatkoznak rá, hogyan kell ezeken a területeken a köz érdekét szolgáló tevékenységeket elvégezni, ezek az ön által említett módon egyedi tulajdonosok által tulajdonolt ingatlanok vagy osztatlan közös tulajdonnak minősülnek, ez ebből a szempontból teljesen irreleváns, és nem is terjed ki rá a törvényjavaslat. Sőt, azt gondolom, hogyha elkezdenénk ezzel kapcsolatban is machinálni vagy esetleg ilyen irányba kiegészíteni a törvényjavaslatot, akkor csak több problémát hoznánk a nyakunkra, mint amennyi kérdést most így ezzel meg tudnánk oldani.

Az illeték mértékére vonatkozó felvetéseiket természetesen rögzítettük, és én azt gondolom, hogy ez nincs alapvetően kőbe vésve. Mi azt gondoljuk, hogy egy olyan illetékmértéket érdemes meghatározni,

amelyik egyrészt kellő elrettentő erővel bír az ingatlanspekulációk visszaszorítására, másrészt viszont büntető jellegűnek nem tekinthető. Ez olyan értelemben igaz is, hogy többletfizetési kötelezettséggel nem jár, mert ez valójában a tulajdonosokon kívül álló aktus, vagyis a külterületből belterületbe vonás miatt bekövetkező automatikus áremelkedést jelenti. Ha ilyen áremelkedés nincsen, akkor nyilvánvalóan fizetési kötelezettség sem keletkezik. Tehát ha valaki ugyanolyan áron adja el, mint amennyiért még, amikor külterületben volt, vette, a belterületbe vonást követően, akkor neki semmilyen illetékfizetési kötelezettsége nincsen. De kétségtelenül a végkielégítések adóztatásánál mondott hasonló dolgokat az Alkotmánybíróság, én azonban azt gondolom, hogy ez egy más természetű adópolitikai lépés volt, és ilyen értelemben más megítélés alá esik alkotmányossági értelemben is.

Köszönöm szépen a felszólalásokat, a támogató, illetőleg a nem támogató, de konstruktív felszólalásokat is, és kérem minden képviselőtől még egyszer a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim, a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott előterjesztés T/8003. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítva azokat folytatja a felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Der Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten hat den Gesetzentwurf: Modifizierung des nationalen, einheitlichen Bildungsgesetzes CXCV vom Jahr 2011 mit der Nummer T/8003. für das Parlament um in der Generaldebatte zu besprechen am 04. 11. 2019 eingereicht.

Erlassen sie mir bitte, dass ich als Beauftragter Parlamentsabgeordneter des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten die Bedeutung und den Hintergrund dieses durch uns erarbeiteten und mit den betroffenen Regierungsabteilungen und mit allen Fraktionen vorangehend schon abgesprochenen Gesetzentwurfes bekannt gebe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2019. november 4-én nyújtotta be a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV.

törvény módosításáról tárgyú, T/8003. számú törvényjavaslatot.

Engedjék meg, hogy a magyarországi nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselőként az általunk kidolgozott, az érintett szaktárcákkal és valamennyi parlamenti frakcióval előzetesen már egyeztetett törvényjavaslat háttérét, jelentőségét ismertessem.

A törvényjavaslat alapján a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 8. számú melléklete 6. sora 2020. január 1-jétől úgy módosul, hogy a nemzetiségi pótlék alsó határa a jelenlegi 30 százalékról 10 százalékra csökken és felső határa a jelenlegi 30 százalék helyett 40 százalékra emelkedik.

A törvényjavaslat célja, hogy a magyarországi nemzetiségi köznevelési intézményekben az elmúlt években egyre jelentősebb problémát okozó nemzetiségipedagógus-létszámlhiányt részben ellensúlyozza, és a megfelelő képzettségű szakembereket megtartsa a magyarországi nemzetiségek részére két módon is. Egyrészt azon nemzetiségi pedagógusok részére, akik eddig is jogosultak voltak a nemzetiségi pótlékre, mert lekötött munkaidejük legalább 50 százalékában nemzetiségi nyelven folytattak oktatást-nevelést, azoknak a nemzetiségi pótlék mértékét 30 százalékról 40 százalékra emeljük.

Másrészt azon nemzetiségi pedagógusok részére, akik eddig nem voltak jogosultak nemzetiségi pótlékre, bevezetünk két, alacsonyabb százalékos mértékű, differenciált pótlékkategóriát. Konkrétan: azon nemzetiségi pedagógusok, akik nemzetiségi nyelvű óvodában, iskolában, kollégiumban állandó jelleggel, neveléssel-oktatással lekötött heti munkaidejének legalább egy órájában, de kevesebb, mint 20 százalékában nemzetiségi nyelven folytatnak oktatást-nevelést, azoknak 10 százalékos pótlék, míg akik a lekötött munkaidejük legalább 20 százalékában, de kevesebb, mint 50 százalékában folytatnak nemzetiségi nyelven oktatást-nevelést, azoknak 25 százalékos pótlék fog járni 2020. január 1-től.

A két új jogosultsági kategória bevezetéséhez, a köznevelési törvény mellékletének módosítása mellett természetesen szükséges a pótlék jogosultságát szabályozó, a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról rendelkező 326/2013. kormányrendelet azonos tartalmú módosítása is. A 326/2013-as kormányrendelet módosítását bizottságunk már előzetesen egyeztetette, az illetékes EMMI Oktatásért Felelős Államtitkársága a módosítást hivatalosan elindította, így várhatóan a kormány még 2019 decemberében elfogadja, és a Közlönyben megjelenteti, így nem lesz akadály a nemzetiségipótlék-emelés és -differenciálás 2020. január elseji bevezetésének.

A pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartása, a nemzetiségi pedagógusok megbecsülésének javítása érdekében a mostani köznevelésitörvény-módosítást megelőzte már 2018. január 1-jétől a nemzetiségi pótlék minimum- és maximumértékének 10

százalékról 15 százalékra emelése, majd 2019. január 1-jétől 15-ről 30 százalékra emelése.

Szeretnék visszautalni arra, hogy a nemzetiségi pótlék 15 százalékról 30 százalékra történő emelésére vonatkozó, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/2061. számú törvényjavaslat 2018. október 16-i parlamenti általános vitája során Bangóné Borbély Ildikó és Arató Gergely képviselőtársaim is felvetették felszólalásukban, hogy a pótlékemeléssel egyetértenek, de javasolják átgondolni a pótlék mértékének differenciálását. Akkor előterjesztői válaszómban is elmondtam, hogy ezzel a felvetéssel egyetértünk, és amint a pótlék felső mértékét 40 százalékra tudjuk emelni, van értelme és van miből differenciálni, be fogjuk vezetni a nemzetiségi nyelven történő oktatással arányos, differenciált pótlékot is, melyet ez a törvényjavaslat már tartalmaz.

Ezzel egyúttal azt is elérjük, hogy minden nemzetiségi pedagógus, aki nemzetiségi nyelven részt vesz a nemzetiségi oktatás-nevelésben, ezzel arányos, differenciált nemzetiségi pótlékban részesüljön, ez összesen több mint 4100 nemzetiségi pedagógust érint nemzetiségtől és fenntartótól függetlenül.

A háromszori nemzetiségipótlék-emelés és a differenciálás bevezetése eredményeként 2020. évben a kifizetésre kerülő bruttó nemzetiségi pótlék összege 2493 millió forint, azaz közel két és fél milliárd forint, melynek költségvetési fedezete a szociális hozzájárulási adóval együtt mintegy 2 milliárd 917 millió forint, mely a 2020. évi központi költségvetési törvényben már 2019. július hóban biztosításra került.

A 40 százalékos pótlék összege az egyetemi végzettség esetén bruttó 81 200 forint/hó, főiskolai végzettség esetén bruttó 73 080 forint/hó, ami természetesen a külföldi vagy akár a hazai piaci jövedelmi lehetőségeket, de egyértelműen jelzésértékű a nemzetiségi pedagógusaink részére, hogy számunkra az első, kiemelt prioritást jelentik.

(19.00)

Ezúton utólag és újra is szeretném megköszönni a magyar kormánynak, a teljes magyar parlamentnek, minden képviselőnek, hogy a magyarországi nemzetiségek előterjesztéseit támogatta, és a 2018. évi központi költségvetési törvényben a nemzetiségipedagógus-program elindításához, majd a 2019. és 2020. évi központi költségvetési törvényben a program folytatásához szükséges pénzügyi fedezetet biztosította.

Maga ez a törvényjavaslat mindössze néhány mondat, de jelentősége magyarországi nemzetiségek jövője szempontjából mégis kiemelkedő fontosságú. Miről is van pontosan szó? Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a magyarországi 13 nemzetiség köznevelési rendszere, intézményhálózata, azok struktúrája, fenntartója sok szempontból különböző, de amit immár közel másfél évtizede folyamatosan érzékelünk és valamennyi nemzetiségre elmondható, az a nemzetiségipedagógus-képzés számbeli és jelentős

minőségi hiányosságai, a nemzetiségipedagógus-ellátottság rosszabbodó helyzete. A nemzetiségióvodapedagógus-hiány konkrét meghatározására 2016 szeptembere és 2017. február hó között teljes körű, országos felmérést végeztünk a nemzetiségi óvodák területén, hiszen gyermekeink részére a nemzetiségi anyanyelv visszaadása, megerősítése a nemzetiségi óvodákban kell hogy megtörténjen első lépcsőben.

A Magyarországon élő 13 nemzetiségből 7 nemzetiségnek van hivatalosan nemzetiségi óvodája, a horvát, német, roma, román, szerb, szlovák és szlovén nemzetiségnek, hat nemzetiségnek - bolgár, görög, lengyel, örmény, ruszin és ukrán - nincs bejegyzett intézményként működő nemzetiségi óvodája. A nemzetiségi óvodával rendelkező hét nemzetiség helyzete is sok vonatkozásban különbözik, annak függvényében, hogy milyen a területi elhelyezkedésük Magyarországon, milyen messze vannak az anyaországtól, mennyi az adott nemzetiség lélekszáma, és így tovább. Így a nemzetiségi óvodák kérdésében is vannak közös pontok, de nemzetiségenkénti speciális vonások is, mint a legtöbb nemzetiségi kérdésben, így nem lehet valamennyi nemzetiségre, valamennyi problémára azonos sablonmegoldást adni. Ráadásul a többi nemzetiséghez képest is sajátos helyzetben vannak a magyarországi romák, hiszen míg a többi nemzetiség igyekszik a nemzetiségi gyermekeket kisebb-nagyobb nemzetiségi óvodákban összefogni és ott részükre minőségi nemzetiségi nevelést biztosítani, a roma gyerekek esetében egy többségében roma óvodánál bármikor felmerülhet a szegregáció problémája.

A nemzetiségióvodapedagógus-felmérés és -projekt mind a hét nemzetiségi óvodával rendelkező nemzetiségre kiterjedt. Én most a problémakört a legnagyobb óvodai hálózattal rendelkező német nemzetiségi óvodákra végzett felmérés összevont eredményeivel érzékeltetném.

Magyarországon a hivatalos nyilvántartás szerint 215 német nemzetiségi óvoda található. Véletlen, vagy talán éppen sorsszerű egybeesés, de tény, hogy a határon túli magyar nemzetiségnek is a szomszédos országokban ugyanígy pontosan 215 magyar nemzetiségi óvodája van. A közoktatási törvényben meghatározottak szerint a nemzetiségi óvodának Magyarországon három típusa lehet: az egynyelvű, vagyis nemzetiségi anyanyelvű, a kétnyelvű, ahol többségében a nemzetiségi és kisebb mértékben magyar nyelven is folyik a nevelés, valamint a magyar nyelvű roma, cigány kulturális nevelést folytató óvoda. Nyilván a hat nemzetiséget az első két nemzetiségi óvodai típus érintheti.

A 215 német nemzetiségi óvodából mindössze egyetlen óvodában, a pécsi Valéria Kochban, és ott is csak öt éve folyik egynyelvű, csak német nemzetiségi nyelvű nevelés. A többi 214 óvodában két nyelven folyik a nevelés. A kétnyelvű nemzetiségi óvodákban a közoktatási törvény és a nemzetiségi nevelési irányelvek szerint a nemzetiségi nevelésben részesülő gyermekekkel a neveléssel töltött idő több mint felében nemzetiségi nyelven kell foglalkozni, ami azt jelenti,

hogy a nemzetiségi csoportokban dolgozó mindkét óvodapedagógusnak nemzetiségi végzettséggel kellene rendelkeznie.

A 215 német nemzetiségi óvodában 568 nemzetiségi csoport van, csoportonkénti két fővel 1136 nemzetiségi végzettségű óvodapedagógusra lenne szükség. A tényleges német óvodapedagógus-létszám ezzel szemben mindössze 662, vagyis a hiányzó német nemzetiségi óvodapedagógusok száma 474 fő, ami a szükséges létszám 41,7 százaléka, tehát majdnem minden második német nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik.

Ha az összesített adatokat óvodánként lebontva nézzük és csoportosítjuk, akkor egyrészt azon óvodák száma, ahol nemzetiségi csoportonként mindkét óvodapedagógus rendelkezik német nemzetiségi végzettséggel, 33 darab, azaz az összes óvoda mindössze 15,4 százaléka. Vagyis mindössze minden hetedik óvodában vannak csak meg maradéktalanul a személyi feltételei annak, hogy a törvény szerinti színvonalú nemzetiségi nevelés történjen.

Másrészt azon óvodák száma, ahol több nemzetiségi végzettséggel rendelkező óvodapedagógus van, mint ahány nemzetiségi csoport, 39 óvoda, az összes óvoda 18,1 százaléka. Ezen óvodáknál már csak az a minimumkövetelmény teljesül, hogy egy-egy nemzetiségi óvodapedagógus rövidebb-hosszabb időre való kiesésétől a nemzetiségi nevelés még biztosítva van minden csoportban legalább egy német nemzetiségi óvónővel. Az összes többi német nemzetiségi óvodában, az óvodák kétharmadában csoportonként maximum egy német nemzetiségi óvodapedagógus van, vagyis bármely német nemzetiségi óvodapedagógus átmeneti vagy tartós kiesése - gyes, betegállomány, pályaelhagyás vagy bármi más okból – esetén még a csoportonkénti egy nemzetiségi óvodapedagógus sem biztosítható.

Végezetül már a felmérés idején, 2016-ban, s '17 elején is 22 német óvodában, az óvodák 10 százalékában kevesebb német nemzetiségi óvodapedagógus volt, mint ahány német nemzetiségi csoport. Kilenc nemzetiségi óvodában egyetlen nemzetiségi végzettséggel rendelkező főállású óvodapedagógus sem volt, négy óvodában 2016-ban már nem is indítottak német nemzetiségi csoportot a tartós nemzetiségióvodapedagógus-hiány miatt.

Mindezek alapján azt kell mondani, hogy csak a nemzetiségióvodapedagógus-ellátottságot alapul véve a német nemzetiségi óvodák mintegy kétharmadánál ma még nem lehet hatékony német nemzetiségi nevelést folytatni. Ezt a nehéz helyzetet az elmúlt években több tényező is tovább fokozta. Egyrészt az Ausztriába és Németországba történő magyaránú migráció, ennek megnövekedett németnyelvoktatópedagógus-igénye felgyorsította a német nemzetiségi pedagógusok külföldi, német nyelvterületen történő munkavállalását. A német nemzetiség vonatkozásában úgyszintén komoly veszélyeztetettséget, problémát jelent, hogy Ausztriában és Németországban nincs felsőfokú óvodapedagógus-képzés, így a magyar

egyetemen, főiskolákon a német nemzetiségi óvodapedagógus szakon végzett diplomás hallgatókat tárt karokkal várják Ausztriában, Németországban, Svájcban vagy éppen Dél-Tirolban, akár óvodavezetői beosztásba is.

A többi hat nemzetiségnél az országos nemzetiségi önkormányzatok által felmért és feldolgozott adatok alapján szintúgy jelentős, 10-25 százalékos nemzetiségióvodapedagógus-hiányok vannak, a náluk jelentkező óvodapedagógus-hiány közel 80 fő. Így a hét magyarországi nemzetiség összesített nemzetiségióvodapedagógus-hiánya 2017 elején mintegy 550 fő volt.

(19.10)

Itt szeretnék kitérni, visszaalni dr. Brenner Koloman képviselő úrnak szintén 2018. október 16-án a nemzetiségi pótlék 15-ről 30 százalékra történő emelésére vonatkozó T/2061. számú törvényjavaslat általános vitája során tett észrevételére, hogy a nemzetiségitanító- és -tanárellátottság területén jelentkező komoly problémák egy úgymond egyszerű pótlékemeléssel nem orvosolhatók, hiszen ez egy sokkal átfogóbb kérdés. Ezzel a felvetéssel teljesen egyetértek. Éppen ezért is dolgoztuk ki 2016-ban a nemzetiségi-pedagógus-programot, mely komplexen, átfogóan felméri és elemzi a jelenlegi helyzetet, kitűzi az elérendő célokat, a célok megvalósításához szükséges feladatokat és azok megoldásának lehetséges módjait.

A nemzetiségi pedagógusok pályán tartását, fokozott megbecsülését elősegítő intézkedések, a nemzetiségipedagógus-pótlék két év alatt három lépcsőben négyszeresére történő emelése és a differenciálás bevezetésével, minden nemzetiségi pedagógusra való kiterjesztésével ennek a programnak az első pontja az, ami most 2020. január 1-jével ezen törvénymódosítással teljesülhet.

Párhuzamosan előkészítettük és 2018-ban elindítottuk a nemzetiségipedagógus-hallgatói tanulmányi ösztöndíjrendszert. Örömmel számolhatok be róla, hogy 2019 februárjában, visszamenőleg 2018. szeptember 1-jei hatállyal a 2018-19-es tanévre 84 első évfolyamos nemzetiségióvodapedagógus-hallgatóval kötöttünk ösztöndíjszerződést. Mintegy három héttel ezelőtt zártuk le a 2019-20-as tanévre vonatkozó szerződéseket, melynek keretében most már a nemzetiségi óvodapedagógusok első, második és harmadik évfolyamából, valamint a nemzetiségi tanító, tanár és szaktanár hallgatók első évfolyamából 317 fővel kötöttünk már nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjszerződést. Már most bejelenthetem, hogy a 2020. évi központi költségvetési törvény biztosítja a pénzügyi fedezetét a további bővítésnek, így a 2020-21-es tanévben ki tudjuk terjeszteni az ösztöndíjrendszert a nemzetiségi tanító, tanár és szaktanár hallgatók mind a hat évfolyamára, azaz 2020 szeptemberében mintegy 650-700 nemzetiségipedagógus-hallgatóval köthetünk majd tanulmányi ösztöndíjszerződést.

Mind a nemzetiségipótlék-emelésekről, mind a nemzetiségi pedagógus tanulmányi ösztöndíjról széles körű tájékoztatást fogunk nyújtani decemberben és 2020 januárjában a középiskolák végzős nemzetiségi tanulói részére, és a 2019. évi óvodapedagógus első évfolyamos hallgatói szerződéseknél elért 20 százalékos növekedés után a 2020-21-es tanévben bízunk benne, hogy akár 40-50 százalékkal is emelkedni fog az ösztöndíjas tanulmányi szerződést kötő első évfolyamos nemzetiségipedagógus-hallgatók száma.

Végül a nemzetiségipedagógus-program harmadik nagy területe kifejezetten maga a nemzetiségipedagógus-képzés, a nemzetiségi képzést végző tíz egyetemenél és főiskolánál a lényegesen magasabb számú és minőségileg érdemben jobb nemzetiségipedagógus-képzés személyi, tárgyi és törvényi feltételeinek a mielőbbi biztosítása. Az elmúlt három év felmérései és azok eredményei alapján egyértelműen a nemzetiségipedagógus-képzés a szűk keresztmetszet és a legnagyobb feladat a megfelelő, elvárt színvonalú nemzetiségi oktatás-nevelés biztosításához. Az elmúlt öt évben az öt év átlagában évente 75-80 fő nemzetiségi óvodapedagógus kapott szakirányú végzettséget, diplomát.

A jelenlegi helyzet alapjaiban veszélyeztette a nemzetiségi óvodák működését a nemzetiségióvodapedagógus-hiány miatt, ezért volt szükség azonnali intézkedésekre. Ezért a nemzetiségióvodapedagógus-képzést végző nyolc egyetemmel és főiskolával történt megbeszélések, az Emberi Erőforrások Minisztériuma két illetékes államtitkárságával történt egyeztetések alapján optimális esetben évente a nemzetiségióvodapedagógus-alapképzésre rövid távon mintegy 150 fő, a magyar alapképzettséggel már rendelkező, nemzetiséghez tartozó óvodapedagógusok kiegészítő képzésére pedig évente mintegy 60 fő képzését lehetne biztosítani az érintett hét nemzetiség tekintetében. Ezért 2019. január 1-jétől az óvodapedagógus-képző intézményeknek juttatott 100 millió forint célzott támogatással és a nemzetiségióvodapedagógus-alap-, valamint kiegészítő képzésre jelentkezők részére biztosított, az előzőekben elmondott ösztöndíjakkal szeretnénk elérni a képzésben részt vevők számának jelentős emelését, a képzés minőségének, elsősorban a megfelelő nemzetiségnyelv-tudás és nemzetiségi tartalom jelentős fejlesztését, és közvetlen szerződéskötéssel biztosítani, hogy a végzett nemzetiségi óvodapedagógusok elkezdjék Magyarországon nemzetiségi intézményben a nemzetiségi pedagógusi pályát.

2020. január 1-jétől úgyszintén mintegy 150 millió forint célzott támogatást kívánunk biztosítani a nemzetiségitanító-, -tanár- és -szaktanárképzést végző tíz egyetemnek a képzésben részt vevők számának növelése és a képzés minőségének érdemi javítása érdekében. Bemeneti oldalon objektív mérés kell a nemzetiségi nyelvi kompetenciákról, és akik nem rendelkeznek legalább középfokú nyelvi szinttel, azok részére nulladik évfolyamot kell biztosítani. A nemzetiségipedagógus-képzésben a nemzetiségi nyelven történő képzés jelenlegi mindössze 15-20 százalékos mértékét a 80-85 százalékos magyar nyelvű képzéssel

szemben rövid távon legalább 50 százalékra kell bővíteni, néhány éven belül pedig az arányt meg kell fordítani. Kimeneti oldalon szintén objektív mérést kell bevezetni, amennyiben ne kerülhessen ki a nemzetiségipedagógus-képzésből olyan hallgató, aki a nemzetiségi nyelvet, pedagógusszaknyelvet nem beszél fel-sőfokon.

Immáron több mint egy éve komoly szakmai munka és előkészítés folyik minden érintett fél bevonásával egyrészt a nemzetiségitanító-, -tanár-, -szaktanár-ellátottság helyzetének is a konkrét felmérése, másrészt a nemzetiségipedagógus-képzés megoldásához szükséges feladatok meghatározására. Ebben részt vett, részt vesz mind a tíz egyetem, minden érintett szaktárca, az EMMI Köznevelésért Felelős Államtitkársága, az ITM Felsőoktatásért Felelős Államtitkársága, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága, a Magyarországi Német Pedagógiai Intézet, az Oktatási Hivataltól a Nemzetiségi POK, a Katolikus Pedagógiai Intézet, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, valamint természetesen az érintett országos nemzetiségi önkormányzatok oktatási referensei, szakértői.

A szakértői munkacsoportokkal még 2019 tavaszán kidolgoztunk egy felmérést a nemzetiségi általános és középiskolák, kollégiumok nemzetiségipedagógus-igényének, a tényleges nemzetiségipedagógus-létszámának és a nemzetiségipedagógus-hiányának teljes körű felmérése. Még a tavaszi időszak végén 13 nemzetiségi köznevelési intézményre csináltunk egy éles tesztfelmérést a rendszer kipróbálására. A kiértékelés alapján a szükséges módosításokat megejtettük, és 2020. február végéig a magyarországi összes nemzetiségi általános és középiskolára, kollégiumra, mind a hét érintett nemzetiségre és minden fenntartóra vonatkozóan elvégezzük a felmérést és annak komplett kiértékelését. Ennek eredményeként a magyarországi nemzetiségipedagógus-képzés, egyáltalában a pedagógusképzés 200. évfordulója alkalmából valószínűleg először lesznek olyan aktuális, a nemzetiségipedagógus-ellátottságra vonatkozó teljes körű és konkrét adataink, amire a következő két évtized nemzetiségitanító-, -tanár- és -szaktanár-képzését alapozhatjuk.

(19.20)

Ezúton, itt is szeretném megköszönni mindenkinek nyilvánosan azt a segítséget, amit ehhez a munkához adtak. Én személy szerint kifejezetten élveztem azt a megoldásorientált, felelősségteljes, elhivatott munkát, amit a két munkacsoport az elmúlt egy évben végzett.

A törvényjavaslatot előzetesen természetesen leegyeztettük az érintett szaktárcákkal, a kormánnyal, valamennyi parlamenti frakcióval, ezért tisztelettel kérem önöket, hogy egységesen támogassák a T/8003. számú törvényjavaslatunk elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Rétvári Bence államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Szeretném előzetesen is mondani, hogy a kormány természetesen, ahogy elhangzott itt már a felvezetőben, támogatja ezt a javaslatot, hiszen közösen vagy velünk egyeztetve került kidolgozásra.

Jelen módosításra azért van szükség, mert a 2020. évi költségvetési törvény - az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága javaslatára - megteremtette a nemzetiségipótlék-alap 30 százalékról annak 40 százalékra történő emeléséhez szükséges forrást. A pótlék 2018-ban már 10 százalékról 15 százalékra, majd ezt követően 2019-ben 15 százalékról 30 százalékra emelkedett, így az emelésre ezekben a ciklusokban immáron harmadszorra kerül sor.

A pótlékemelés minden nemzetiségi pótlékra jogosult nemzetiségi pedagógust érint. A hatályos szabályozás szerint nemzetiségi pótlékra az a pedagógus jogosult, aki a neveléssel, oktatással lekötött munkaidejének legalább 50 százalékában nemzetiségi anyanyelven nevelő-oktató munkát végez. Esetükben ez azt jelenti, hogy a nemzetiségi pótlék mértéke az elmúlt három év alatt fokozatosan a négyszeresére emelkedett, emelkedik. A bizottság emellett arra is javaslatot tett, hogy a nemzetiségi pótlékban eddig nem részesülő, a munkaidejük 50 százaléka alatt nemzetiségi anyanyelven nevelő-oktató munkát végző pedagógusok is részesüljenek alacsonyabb mértékű, differenciált nemzetiségi pótlékban.

Ahhoz, hogy a differenciált nemzetiségi pótlék folyósítására 2020. január 1-jétől sor kerülhessen, a köznevelési törvény jelen módosítását követően még az idei évben a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. kormányrendeletben meg kell határozni az eddig pótlékban nem részesülő pedagógusokat érintően a jogosultság feltételeit, ahogy arra az expozéban képviselő úr is kitért.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2017-ben egy nemzetiségióvoda-fejlesztési programot dolgozott ki, amelyet 2018-ban a nemzetiségitanító- és tanárképzésre is kiterjesztett. A program a nemzetiségipedagógus-pályát választó fiatalok számának és a nemzetiségipedagógus-képzés színvonalának az emelését, a nyelvi képzés hatékonyabbá tételét, továbbá a pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartását és megbecsültségük javítását célozza. E program része a jelentős mértékű nemzetiségipótlék-emelés is. Látok rá esélyt, hogy a program megvalósításának eredményeként nő a nemzetiségi óvóképzésben részt vevők száma, javul a képzés és ezek által a nemzetiségi óvodai nevelés és az iskolai nevelés-oktatás színvonala.

A bizottság a programja kidolgozása során - más tárcák mellett - szorosan együttműködött az Emberi Erőforrások Minisztériumával is. A nemzetiségi nevelés-oktatás és a nemzetiségipedagógus-képzés hatékonyságának növelése csak az érintett nemzetiségi közösségekkel való szoros együttműködésben képzelhető el. Azt hiszem, hogy itt ebben az eseménysorozatban ez is tetten érhető. A nemzetiségióvoda- és -iskolafejlesztési program kiváló példája az aktív nemzetiségi érdekérvényesítésnek is.

A megemelt, illetve a differenciált nemzetiségi pótlék folyósítására tehát, ahogy mondtam, 2020. január 1-jétől csak akkor kerülhet sor, ha a köznevelési törvény 8. mellékletében a nemzetiségi pótlék mértéke minimum 10, maximum 40 százalékosra módosul. Mivel a nemzetiségi pótlék emelésének forrását a jövő évi költségvetési törvény megteremtette, és a pótlék folyósításához szükség van az Nkt. 8. mellékletének módosítására, támogatjuk a Magyarországi nemzetiségek bizottságának javaslatát, tehát a kormány a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kállai Mária képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a nemzetiségi nevelés-oktatás kétséget kizáróan a nemzetiségek jövőjét alapvetően meghatározó területek közé tartozik, ezért valóban nagyon fontos az, hogy figyeljünk arra, hogy a nemzetiségi közösségek milyen módon képzelik el a nevelés-oktatás alakításának jogszabályi, költségvetési kereteit, és hallottuk képviselő úrtól, hogyan, milyen módon értékelik azt a helyzetet, amely ma az ország nemzetiségi oktatását jellemzi egészen az óvodától felmenő rendszerben egyrészt, és milyen lépések kellene ahhoz, hogy valóban meg lehessen az itt dolgozó pedagógusok munkáját becsülni. Illetve magának a törvényjavaslatnak a célja is ez, miután a nemzetiségi bizottság által benyújtott törvényjavaslat pontosan azt célozza, hogy a magyarországi köznevelési intézményekben, ahogyan képviselő úr is mondta, az elmúlt években egyre jelentősebb problémát okozott egyrészt a létszáhiány, másrészt pedig a megfelelő képzettségű szakemberek képzése, illetve gyakorlatilag a rendszerben dolgozók munkájának a megbecsülése.

Az előttünk lévő törvénymódosítási javaslat előzményéről néhány gondolat részben természetesen államtitkár úrtól, képviselő úrtól már elhangzott, de nagyon-nagyon fontos az, hogy az EMMI-vel együttműködve a nemzetiségi bizottság gyakorlatilag 2017-ben első lépésként létrehozta az óvodafejlesztési programot, amelyet 2018-ban, ahogyan már hallottuk, a

nemzetiségi tanítókra, tanárookra is kiterjesztett. És nagyon-nagyon fontos az, hogy a program a nemzetiségi-pedagógus-pályát választó fiatalok számának és a nemzetiségipedagógus-képzés színvonalának az emelését, a nyelvi képzés hatékonyságának erősítését, a pályán lévők megtartását és megbecsülésük javítását célozta.

Ebben a programban, ahogyan ma már hallottuk, ösztöndíj biztosítására van lehetőség, hiszen a nemzetiségipedagógus-képzésben részt vevő hallgatók számára ösztöndíj biztosítása lehetséges, illetve magának a képzésnek a minél erősebb támogatása, és ez az előterjesztés a fókuszában tartalmazza a jelentős mértékű nemzetiségipótlék-emelést, hiszen 2018. január 1-jétől a pótlékalap 10 százalékról 15 százalékára, '19. január 1-jétől a pótlékalap 30 százalékára emelkedett a nemzetiségi pótlék mértéke, és 2020. január 1-jétől tovább emelkedik a pótlékalap 40 százalékára, és gyakorlatilag minden nemzetiségi pótlékra jogosult nemzetiségi pedagógust érint.

A hatályos szabályozás szerint, ahogyan államtitkár úr mondta, nemzetiségi pótlékre az a pedagógus jogosult, aki a munkaidejének legalább 50 százalékában nemzetiségi anyanyelven nevelő-oktató munkát végez. Ez azt jelenti, és ezt valóban jó kimondani, hogy az elmúlt három esztendőben négyszeresére emelkedett ez a pótlék. A jelenlegi törvénymódosítási javaslat gyakorlatilag a pótlék emelésére, differenciálására és kiterjesztésére tesz javaslatot, és ennek a feltételeit a 2020. évi költségvetési törvény megteremtette. A pótlék 2020. január 1-jétől történő folyósításához viszont szükség van a nemzeti köznevelési törvény 8. mellékletének módosítására, amelyben a nemzetiségi pótlék mértékét a pótlékalap minimum 10, maximum 40 százalékában szükséges megállapítani, és amelyet a bizottság által benyújtott, nemzeti köznevelésről szóló törvény módosításáról szóló T/8003. számú törvényjavaslat tartalmaz, tehát tartalmazza a pótlék növelését, tartalmazza a kiterjesztését és tartalmazza a differenciálását.

(19.30)

Tisztelettel javasoljuk a Magyarországi nemzetiségek bizottsága javaslatának elfogadását. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja is rendkívül fontosnak tartja a már pályán lévő nemzetiségi pedagógusok megtartását, a nemzetiségi pedagógusok képzését, megbecsülésének javítását, éppen ezért képviselőcsoportunk ezekkel a célokkal, ezekkel a törekvésekkel teljes mértékben egyetért, a benyújtott törvényjavaslatot támogatjuk. Kívánjuk azt, hogy a pályán lévő 4100 pedagógus létszámának növelése, a pályán lévők pótlékának megemlése, adott esetben kiterjesztése és differenciálása segítse a nemzetiségi oktatást, és legyen része annak a komplex fejlesztési csomagnak, amelyet képviselőtársunk ismertetett. Ezzel együtt, tisztelettel kérem képviselőtársaim támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Szószóló Úr! Államtitkár Úr! Szeretném ismertetni a T/8003., a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításának jobbikos álláspontját.

A törvény 8. melléklete módosulna oly formában, hogy az eddigi egységes, 30 százalékos nemzetiségi pótlék alsó határa 10 százalékra, a felső pedig 40 százalékra módosulna. A Jobbik eddig is fontosnak tartotta a hazai nemzetiségi oktatásban dolgozó pedagógusok megbecsülését, és nemzeti pártként természetesen azt is hozzátesszük, hogy örvendetes lenne, ha az elcsatolt területeken élő, az ottani magyar nemzetiségi oktatásban részt vevő diákokat, tanárokat is fokozott törődés övezné az utódállamok részéről.

A mostani törvényjavaslat a differenciálásra hivatkozva bővítené a nemzetiségi pótlék sávhatárát. Egyik szemünk sír, a másik pedig nevet. Nevet, mert a 30 százalékról 40 százalékosra történő pótlékemelés is érezhető növekedés. A 30-ról 10-re történő csökkentés lehetősége miatt viszont sír. Természetesen fontos elgondolás az eredeti célnak megfelelő területen nagyobb szerepet vállaló pedagógusok nagyobb arányú megbecsülése, de egy dolgról nem feledkezhetünk meg. A mai magyar pedagógusbérek gyalázatosan alacsonyok. Ugyan Rétvári Bence államtitkár úr felállhat itt minden ülésnap alkalmával, és elmondhatja a kötelező mantrákat arról, hogy bezzeg az elmúlt 8 évben mi volt, csakhogy a narancsos fülkefordalom óta eltelt 9 és fél év. Szóval illő lenne végre nem visszafelé mutogatni.

Az EU-ban az egyik legtöbbet dolgozó, értelmetlen adminisztrációs terhekkel nyomorított, sokszor politikai alapon megfélemlített, autonómiájuktól megfosztott, méltatlanul alulfizetett magyarországi pedagógustársadalom érdekvédelmi szervezetei nem véletlenül hirdettek sztrájkot.

Amikor már a román tanárok is havi 30 ezer forintnyi összeggel visznek haza többet, mint magyar kollégáik, amikor a pedagógusbérek úgynevezett vetítési alapját a 2014-es, tehát 101 500 forintos minimálbérhez fagyasztották be, ezáltal pedig havi súlyos tízezreket kihúzva a zsebükből, akkor minden, már elért pótlék csökkentése is végtelenül szomorú dolog.

A szülők legdrágább kincsüket, a gyermeküket, nem egy zsák krumplit bízzák a pedagógusokra. Fontos lenne tehát, hogy egy anyagilag és erkölcsileg sokkal jobban megbecsült tanártársadalom foglalkozzon a diákokkal. Ember János a néptanítók anyagi helyzetéről írott, 1886-os könyvében azon kesereg, hogy egy falusi elemi iskolai tanító bére alig háromszorosa a napszámosénak. Fordítsuk ezt le a mostani, 100 ezer forintos minimálbérré! Ezek alapján egy kezdő tanítónak is nettó 300 ezer forintot kellene hazavinnie.

Vajon mit szólna Ember János, ha valami csoda folytán közénk csöppenne, és szembesülne azzal, hogy majd' másfél évszázad alatt odáig fejlődött a hazai oktatásirányítás, hogy a Kásler vezette tárca képes a minimálbér másfélszeresét sem elérő összeggel honorálni a pályakezdő pedagógusok áldozatos munkáját.

Véleményünk szerint nem szabad csökkenteni a pótlékokat. A növeléssel viszont maximálisan egyet tudunk érteni. És természetesen ezen alkalommal is szeretnénk hangsúlyozni, hogy komoly, átfogó ágazati béremelés nélkül a magyar oktatásügy továbbra is vegetálni fog. Ilyen nyomorúságos bérek mellett képtelenek lesznek a legjobbakat a pályára vonzani és ott tartani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettőperces felszólalásra a DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr kért szót, parancsoljon, képviselő úr!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szószóló Úr! Államtitkár Úr! A Demokratikus Koalíció is támogatja ezt az előterjesztést, támogattuk a gondolatát. Már korábban is erről szó volt itt a parlamentben.

Én inkább csak egy megjegyzést szeretnék tenni, hogy választókerületemben körülbelül 20 évig volt - akkor még úgy hívtuk - kisebbségi nemzetiségi oktatás, aztán amikor a tankerületek létrejöttek, elkerült tőlünk, a figyelmünkéből is kikerült; azonban a visszaállítását nagyon nehezíti az, hogy egy első osztályt engedélyez az iskolákban. Abban az iskolában is, ahol a nemzetiségi oktatás kettőben is folyt 1-től 8-ig minden évfolyamon volt. Tehát amikor el kellett dönteni, hogy nemzetiségi osztály lesz vagy normál osztály, akkor a nemzetiségi húzza a rövidebbet, és egy ilyen tradíció, húszéves tradíció szakadt meg úgy, hogy most nincs egyetlen osztály sem, ahol önállóan úgy tanítunk mint nemzetiségit.

És a beszédben, ami nagyon tartalmas volt, nagyon kevés szó esett erről, hogy a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartó Központtal ilyenfajta problémával találkoztak-e, vagy folyik-e ilyen egyeztetés, tárgyalás. Köszönöm szépen. Egyébként támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Ritter Imre képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm, elnök úr. Először

is szeretném mindenkinek megköszönni a támogatást az előterjesztéshez.

Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársamnak: valószínűleg nem hangsúlyoztam eléggé: a 10 és 25 százalékos két új pótlékkategória kizárólag azokat a nemzetiségi pedagógusokat érinti, akik eddig nem voltak jogosultak nemzetiségi pótléokra, tehát egyáltalán nem kaptak pótlékot, sem amikor az 10, 15 vagy 30 százalékos volt.

Sokat beszéltünk a jogosultsági körök esetleges megváltoztatásáról, mert többek között a nemzetiségi tanítóknál, tanároknál nagyon sok olyan nemzetiségi nyelvű, nemzetiségi munkát végeznek - például a nemzetiségi nyelvi táborokat, a nemzetiségi nemzetközi kapcsolattartásokat, a nemzetiségi ifjúsági versenyekre a nemzetiségi gyerekek felkészítését, versenyeken való részvételt, a helyi, regionális, országosokon és a többi -, és ezek a tevékenységek az úgynevezett nem leköötött idejükben vannak.

Ha viszont változtattuk volna a jogosultság alapját és eltértünk volna az eddigi leköötött időtől, ami némi módosítással alapvetően az órarend szerinti tevékenységüket jelenti, akkor valóban egyrészt nagyobb teret adtunk volna az intézményvezetők szubjektív megítélésének, nehezebb lett volna objektíven összehasonlítani és mérni a nem leköötött időben nemzetiségi nyelven folytatott tevékenységet. Ez azzal járhatott volna, hogy különböző fenntartóknál, különböző vezetőknél adott esetben nem ugyanolyan elbírálás lett volna és nem ugyanolyan mértékű pótlék, illetve az eddig 10-15-30 százalékos pedagógusok közül előfordulhatott volna, hogy az alacsonyabb pótlékkategóriába esnek vissza.

Pont ezért, hogy ez ne fordulhasson elő, nem nyúltunk hozzá a pótlékjogosultság alaprendszeréhez, csak bevezettünk még két új kategóriát. Ezzel együtt, természetesen ha a későbbiekben találunk erre egy olyan jó szakmai megoldást, ami objektíven, egységesen biztosítja, hogy fenntartótól, nemzetiségtől, intézménytől függetlenül, vezetőtől függetlenül mindenhol azonos elbírálásban ugyanannyi pótlékot kapjon ugyanazt a nemzetiségi munkát végző pedagógus, akkor erre fogunk tenni majd javaslatot. Most tudatosan nem akartunk ehhez hozzányúlni.

A másik kérdés, ami felmerült, hogy minden - azért hangsúlyoztam - fenntartó részt vett ebben a munkában. Nagyon jó a kapcsolatunk a Klebelsberg elnök asszonyával, elnökhelyettesével; a munkatársaik is részt vesznek. *(Közbeszólásra:)* A Klebelsberg Központtal, igen. De ettől még jó néhány tankerületi központ vezetőjével nem feltétlenül; nem azt mondom, hogy nem a legjobb a kapcsolat, hanem sokan nincsenek tisztában a nemzetiségi oktatás-nevelés fontosságával, esetenként törvényi szabályozásával.

(19.40)

Nem érezni rajtuk azt a pozitív változást, amit hál' istennek a magyar politikában az utolsó 5-6 évben

egyértelműen érzünk, és amelynek ilyen szinten a magyarországi nemzetiségek a kedvezményezettjei. De azt kell mondjam, hogy a pótlék vonatkozásában két-három helyről kaptam olyan észrevételt, hogy nem annyi pótlékot kaptak, nem úgy kapják. Ezeket megnéztem a Klebelsberg vezetőivel, és minden esetben kiderült, hogy téves volt az információ.

Tehát a pótlék vonatkozásában biztos, hogy ma Magyarországon fenntartótól és intézményvezetőtől függetlenül a jogosultak megkapják a törvény által előírt nemzetiségi pótlékot. A többről majd egy másik alkalommal lehet majd részletesebben beszélni, ami a nemzetiségi osztályok indítását és ezek fenntartását elősegítené.

Köszönöm mindenkinek a támogatását, és talán még egyetlen dolgot hadd tegyek hozzá, amit nagyon fontosnak tartok. Ahogy említettem, nyilvánvalóan fenntartás nélkül köszönetet kell mondani azért a pénzügyi, jogi, törvényoldali támogatásért, amit a magyarországi nemzetiségek kaptak, a nemzetiségi pótléknál, a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíj bevezetésénél, egyáltalában az egész rendszer támogatására, de szeretném azt nagyon világosan és egyértelműen kijelenteni, hogy ez nemcsak nemzetiségi érdek, hanem ez elemi nemzeti érdek is. Hiszen azzal, hogy mi a saját jól felfogott érdekünkben ezt a munkát megcsináltuk, felvállaljuk az egész ösztöndíjpályázatot is az Országos Német Önkormányzattal mint rendszergazdával és a többi hat nemzetiségi országos önkormányzattal megcsináljuk, ezzel reményeink szerint rövid időn belül 200-zal, 500-zal, 1000-rel több nemzetiségi pedagógust tudunk magas szinten képezni és munkába állítani Magyarországon, amivel pont 200-500-1000 jól képzett pedagógussal csökkenni fog az egész magyar oktatásügy pedagógushiánya.

Tehát ez nemcsak nemzetiségi, hanem azt gondolom, hogy egy elemi nemzeti érdeke minden kormánynak, minden pártnak, minden parlamenti képviselőnek, és ez ad a magyar kormánynak és Magyarországnak is abszolút objektív, reális alapot és erkölcsi jogot is arra, hogy jobb kapcsolatot tudjon alakítani a környező országokkal, és jobb lehetőséget tudjon biztosítani egy, a saját maga által csinált jó példával a határon túli magyarság részére is.

Ha tehát úgy tetszik, az a határon innen, Magyarországon élő nemzetiségek és a határon túli magyarságnak ugyanúgy fontos kérdés. Én nem véletlenül tettem bele, hogy pont 215 német nemzetiségi óvoda van, mint ahány 215 határon túli magyar nemzetiségi óvoda van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosi-**

tásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8018. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének, aki felszólalását, expozéját itt, az emelvényen mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó. *(Dr. Rétvári Bence a szónoki emelvényre lép.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ennek a javaslatnak is a célja a minél magasabb szintű és minél biztonságosabb betegellátás biztosítása Magyarországon.

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló, 2005. évi XCV. törvény módosítását az indokolta, hogy Magyarország európai uniós csatlakozása előtt forgalomba hozatalra engedélyezett, terápiás javallattal rendelkező homeopátiás gyógyszerek 2020. január 1-jét követő piaci státusa bizonytalan. A módosítással egyértelművé válik, hogy a javallattal rendelkező homeopátiás gyógyszerek csak akkor maradhatnak a piacon, ha az európai uniós gyógyszerkódexben szereplő rendelkezéseknek, illetve az azokat átültető hazai jogszabályi előírásoknak megfelelnek.

Módosításra kerül a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény is. Az ezen paragrafusban szereplő módosítások a jogalkalmazás során tapasztalt ellentmondások, vitás helyzetek megszüntetésére, az egyértelmű jogi helyzet kialakítására törekednek a piac minden szereplője, illetve a gyógyszer-tár-működtetők számára.

Ezek az elérni kívánt célok többek között a következők. A lakosság ellátásának biztosítása érdekében előírt továbbműködtetés támogatása a kis forgalmú gyógyszertárak számára az egyébként korábban fennálló jogosultságuk alapján; a gyógyszertár létesítésére kiírt pályázatban vállalt többlétszolgáltatások végzésétől történő elállás tiltása; a személyi joggal rendelkező gyógyszerész döntési jogosultságának a megerősítése; a közforgalmú gyógyszertár áthelyezésére vonatkozó szabályok pontosítása.

Tisztelt Ház! A T/8018. számú törvényjavaslat elfogadásának további indoka, hogy fel kívánunk lépni az egészségügyi szolgáltatások piacán tapasztalt visszaélésekkel szemben. A Magyar Orvosi Kamara felhívta a figyelmet arra, hogy növekszik az olyan, testi-lelki egészséggel összefüggő szolgáltatásokat kínáló személyek száma, akik magukat „apoztróf doktor” címmel rendelkező, tiszteletbeli tanárdoktornak nevezik, vagy ehhez hasonló alternatív megnevezést használnak.

Az így tevékenykedő személyeknek nincs olyan végzettségük, amely feljogosítaná őket a kisdoktori vagy nagydoktori cím, fokozat használatára, de az általuk használt megnevezés kifejezetten arra szolgál, hogy a hivatalos elnevezéssel összetéveszthető legyen, és így a gyógyulni vágyókat megtéveszse. Az egészségügyi szolgáltatások színvonalának emelése érdekében szükségessé vált e nemkívánatos jelenség elleni fellépés.

A kormány elkötelezett abban, hogy a magyar lakosság lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesülhessen, ne váljon csalók áldozatává. E cél elérése érdekében van szükség az úgynevezett „apostrof doktorok” működését megfékező és felszámoló törvényi szabályok elfogadására, a hatályos rendelkezések szigorítására.

Fontos körülmény, hogy a visszaélések mellett, hogy a lakosság egészségét, testi-lelki jólétét veszélyeztetik, a bizalmat is megrendítik a címeket, fokozatokat kitartó munkával megszerzők tudásában. A visszaélések tehát túlmutatnak az egészségügyi szakterületen és a doktori címeken, azok számos, az egészségügy területén kívül eső visszaélési lehetőséget adnak az elkövetőknek. A jogalkotói cél a meglévő eljárások mellé további olyan szankció létrehozása, amely segíti a fellépést a visszaélőkkel szemben, elrettenti a visszaélni szándékozókat, így a javaslat az egészségügyi szolgáltatások átláthatóvá tételét szolgálja.

A továbbiakban engedjék meg, hogy a törvénymódosítás főbb elemeit röviden ismertessem.

A szakképzettségek, címek, tudományos fokozatok rendszerét, rövidítésük formáját a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény tartalmazza. Jelen törvénymódosítás eredményeként olyan rendelkezés kerülne be a felsőoktatási törvénybe, amely határozottan kimondja, hogy az ott szabályozott tudományos fokozatot, címet és az ezekre utaló rövidítést csak az arra jogosult adományozhatja és használhatja.

(19.50)

A tilalom és egyúttal a fenyegetettség a szakképzettségek jogosulatlan használatára is vonatkozik. Annak érdekében, hogy a jogrendszer teljes erejével fel tudjunk lépni a visszaélésekkel szemben, a büntető törvénykönyvet és a szabálysértési törvényt is módosítani kell.

A törvénymódosításban szerepel a Btk. kuruzslás tényállásának kiterjesztése, mivel az egészségügyi területen tapasztalható visszaélések nemcsak az orvosi gyakorlattal kapcsolatban merülnek fel, hanem pszichoterápiás gyakorlat, természetgyógyászat és a nem konvencionális gyógyító eljárások esetében is szaporodnak.

A Btk. módosítása kiterjed az oktatással összefüggő jogosulatlan tevékenység új tényállásának létrehozására is. E körben a felsőoktatásban, felnőttképzésben és a felnőttoktatásban kiadható okiratok kapnak megerősített törvényi védelmet. E rendelkezés célja, hogy az oklevélnek vagy bizonyítványnak tűnő, de egyébként haszontalan okirattal az elkövetők ne

kelthessék azt a látszatot, mintha hasznos tudás birtokában lennének.

A szabálysértési törvény módosítása a jogosulatlan címhasználat tényállásának kibővítését tartalmazza, mely így a létező titulusokkal összetéveszthető, szándékosan ezt a célt szolgáló megnevezések használatára is alkalmazandó lesz.

A törvényjavaslat tehát - összegezve - növeli a közbizalmat az egészségügyi szolgáltatások színvonalával kapcsolatban, védi továbbá a címekekkel elismert tudományos tevékenységek presztízsét, valamint bővíti a Magyar Honvédséghez köthető megjelölések védelmét. Kérem, hogy támogassák a T/8018. számú törvényjavaslatot, és szavazzanak igennel annak elfogadására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács József képviselőtársunk. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Elnök úr ismertette a T/8018. számú törvényjavaslat hosszú felsorolását, államtitkár úr részletesen elmondta a törvényjavaslatban szereplő tényadatokat.

Azzal, úgy gondolom, mindannyiunknak egyet kell értenünk, hogy a kormány célja általában mindig - nagyon remélem, hogy az volt, és az lesz ezt követően is -, hogy a magyar lakosság a lehetőségekhez képest a legjobb és legbiztonságosabb egészségügyi szolgáltatásban részesülhessen. Most ez a módosítás, amiről itt most beszélünk, két nagyon fontos területet érint.

A hatékony és biztonságos betegellátás vonatkozásában - ahogy államtitkár úr is említette - rendkívül fontos a biztonságos gyógyszerellátás. A biztonságos gyógyszerellátásban Magyarországon igen nagy mennyiségben használnak és szednek az emberek úgynevezett homeopátiás gyógyszereket, amelyek valóban csak akkor használhatók, ha az uniós és a magyar direktíváknak, illetve a kettő harmonizációjának megfelelnek ezek a gyógyszerek. Az is nagyon-nagyon fontos, hogy ezek a gyógyszerek gyógyszerári forgalmazás esetén ablakon, ügyeletben nem adhatók ki, csak olyan megközelíthető és megfelelő biztonságos elhelyezés esetén tudnak ebből honfitársaink választani, ha ennek a szabályozása teljesen biztonságos.

A biztonságos és gazdaságos gyógyszerellátás mellett kitér még a törvényjavaslat a gyógyászati-segédesszköz-ellátásra, illetve a gyógyszerforgalmazásnak az általános szabályaira is.

Az is egy rendkívül fontos dolog benne - bár erről már korábban is volt szó -, hogy a gyógyszerész munkavégzésének a feltételeit finomítja a szabályozás. Ez azt jelenti, hogy egy gyógyszerész tulajdonjogot négy gyógyszerterápiában gyakorolhat maximálisan. Mind a

négyben végezhet is gyógyszerészi szakmai tevékenységet, hivatását gyakorolhatja, de a gyógyszerárakban a heti munkaideje a 60 órát nem haladhatja meg senkinek.

Az valóban rendkívül fontos közforgalmú gyógyszerárak esetében, hogy amikor a nem megfelelő forgalom, forgalmi adatok vagy biztonság vonatkozásában valaki az engedély visszavonásával él, tehát megszünteti a gyógyszerárakat, amit működtetett, akkor van egy továbbműködtetési kötelezettség, amelynek időtartama hat hónap. Ami viszont nagyon lényeges, hogy ennek a továbbműködtetésére állami támogatást lehet igényelni.

Amikor pedig új gyógyszerár létesítéséről van szó, hiszen ebben is van egy bizonyos mozgás, akkor nagyon lényeges, hogy a létesítendő gyógyszerárak milyen többlétszolgáltatásokat vállalnak - persze olyanokat, amelyek a törvényi szabályozásnak megfelelnek -, és ezek a többlétszolgáltatások az elbírálásban pozitív lehetőséget jelentenek a gyógyszerár létesítésében. Viszont nagyon sokan vannak, akik megígérik ezeket a többlétszolgáltatásokat, de a pályázat elnyerésének pillanatában ennek a megszüntetése jut eszükbe, hogy miután már megnyerték a gyógyszerár működtetési jogát, ezt vissza kellene vonni. Ez mindenféleképpen szankciót jelent a törvényjavaslat szerint.

Ami nagyon-nagyon lényeges, hogy a büntető törvénykönyv vonatkozásában - ahogy említette államtitkár úr - kiegészül bizonyos területeken az úgynevezett áldoktorok vagy „apoztróf doktorok” vonatkozásában a törvényjavaslat szövege. Ami nagyon-nagyon lényeges, hogy valóban nagyon sok olyan, ha úgy tetszik, hamis, diplomával nem egyenértékű, sőt egyáltalán nem egyenértékű igazolásokat állítanak ki, amelyeknek alapján bizonyos működésre feljogosítottak érzik magukat.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Nagyon fontos leszögezni, hogy tudományos fokozatot igénylő oktatást csak kizárólag az végezhet, aki a felsőoktatási törvény szerint végzi ezt a munkát, és e szerint éri el azt a tudományos fokozatot, ami őt megilleti. Viszont rendkívül sokan vannak, akik visszaélnék ezzel a kérdéssel, és saját maguknak különböző megtévesztő, kreált, jogilag nem létező címeket adnak, és ezzel tulajdonképpen nem megfelelő szakmai munkát végeznek. És itt nagyon fontos, amit említett államtitkár úr is, hogy a kuruzslás kategóriája egyértelműen a büntethető szabálysértési kategóriába tartozik.

A módosításnak köszönhetően a legfontosabb jelképek használata közjogi értelemben is szankcionálhatóvá és szabályozottá válik.

A fent említettek tükrében a kormány elkötelezett abban, hogy fejlessze a gyógyszerári szolgáltatást, így az igénybe vevők folyamatosan biztonságosan juthatnak majd hozzá a szükséges gyógyszerekhez és szabályozott formában a homeopátiás szerekhez is;

illetve javaslatot tesz az orvosi hivatás biztonságos gyakorlására. Megerősítő szabályozó rendszert alkot ez a törvényjavaslat, amely több törvény módosításával a visszaélések elleni fellépés lehetőségét megteremti.

Úgy gondolom, hogy ez egy olyan módosítása az egészségügyi törvénynek, ami mindannyiunk számára elfogadható, ezért kérem, hogy igen szavazatukkal, amikor eljön ennek az ideje, támogassák mindannyian ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszönöm a képviselőtársaimat.

Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Mielőtt magával a törvényjavaslattal foglalkoznék, engedjenek meg pár szót az előző ülésnapról, illetve a mai nappal kapcsolatosan. Engedjék meg, hogy megköszönjem az előző nap, mondjuk úgy, hogy a történelem során a második leghosszabb ülésnap lebonyolításában a Ház vezetésének, a Jegyzői Irodának, a Ház jegyzőinek, képviselőtársainknak a részvételt.

(20.00)

Itt egyébként a levezető elnököknél a párthovatartozástól függetlenül a segítőkészséget, hogy segítettek ebben a, mondjuk úgy, rangsorban második, de mégis egy történelmi eseményben. Én köszönöm szépen, hogy ennek részese lehettünk.

Én külön gratulálok képviselőtársamnak, Potocsáné Kőrösi Anitának, aki a mostani ülésnapot is figyelembe véve tegnap reggel 9 óra óta 29 órát töltött el itt a parlamenti patkóban, és talán már a 30. órába lépünk. De gratulálok azoknak is, akik a munkában akként jeleskedtek, akár kormánypárti oldalon, hogy a vitának a legnagyobb részében jelen voltak. Én úgy gondolom, hogy ez mindenképpen hozzátartozik az előző naphoz, függetlenül attól, hogy mit gondolunk az okot adó törvényjavaslatról és az ott lefolytatott vitáról. Vitán felüli, hogy egy történelmi esemény zajlott a Házban, és ennek a zökkenőmentes lebonyolításában a Ház dolgozóinak volt igazán nagy része, a politikusok lényegében végezték azt, ami a munkájuk, és amire őket a parlamentbe küldték.

Ami a törvényjavaslattal kapcsolatos. Tisztelt Képviselőtársaim! Az exozéban is, illetve a kormánypárti hozzászólásban is elhangzott, hogy több területen a biztonságos betegellátás és a betegek, illetve az állampolgárok biztonságát garantáló egyes egészségügyi jogszabályok módosításával állunk itt szemben.

A gyógyszerforgalmazásról szóló jogszabály módosítása az egyik fontos, sarkalatos pontja ennek a jogszabály-módosításnak. Elhangzott, hogy a betegek

biztonságos gyógyszerellátásával és annak az elérhetőségével kapcsolatosan szükség volt egyes szabályok módosítására. A célzás ebben az esetben jó, és azok, amelyek benne foglaltattak a törvényjavaslatban, azok támogathatók, én abban szeretnék előrelépést látni, hogy egyszer és mindenkorra és most már hosszú távra a gyógyszerügyi ügyelet kérdését tudjuk megnyugtatóan tisztázni, illetve rendezni, hiszen ez még mindig nagyon sok bosszúságot okoz, nemcsak a patikába járóknak, nemcsak a betegeknek vagy hozzátartozóiknak, hanem nagyon sokszor a gyógyszerészeknek és azoknak a vállalkozóknak, akik ebben a gyógyszerellátásban érdekeltek. Mindenképpen egy olyan rendszert kell kialakítani, amely megbízható, amely kiszámítható és amely viszonylag jól elérhető. Hogy egy nagyon egyszerű példát mondjak önöknek: én Karcagon élek, karcagi példát tudok önöknek felhozni, ha nálunk a városban valakinek egy komolyabb problémája lesz, mondjuk, lábtörése van, és mindenképpen szükséges a kórházi ellátásánál véralvadást gátló készítményt beszereznie, sajnos ezt egy vasárnapon, vagy akkor, amikor szombat délután van, már nem tudja beszerezni ügyeletes patika hiányában az egyébként 20 ezres városban, ami egyébként egy kórházi székhely is, tehát magának a Kátai Gábor Kórháznak az intézményi központja. Így a választási lehetőség azokból áll, hogy vagy a 40 kilométerre lévő Törökszentmiklósról, vagy a 60 kilométerre lévő Debrecenbe, vagy Szolnokra utaznak el a betegek, amit, valljuk meg őszintén, nem túl sokan engedhetnek meg, pláne, ha az a hozzátartozójuk adott esetben a sérült, aki egyedül biztosítja a családnak a mobilitását.

Az ilyen anomáliáknak a megoldására szükség lenne, minimum a kórházi központokban, vagy ott, ahol a kórházi székhely van, biztosítottak kellene lennie az ügyeletes patikának. Tudjuk, hogy nagyon sokszor üzleti érdek, illetve a gyógyszerészek hiánya vagy a túlterheltsége diktálja azt, hogy egy-egy patika ügyeleti rendszerben nem működik. Azt is tudjuk, hogy az ügyeleti ellátás során sem mindig úgy veszik igénybe a betegek a szolgáltatásokat, ahogy azt illik. Több olyan felszólalást hallottunk már itt a Házban is, hogy a Balaton-parti ügyeletes patikáknál nem a kifejezetten gyógyászati célú eszközök fogytak a legjobban, hanem nagyon sokszor például a szexuális együttlét utáni tabletták voltak a kiugróan magasan keresett termékek, és nem azok a termékek fogytak, amire egyébként valóban egy ügyeleti szolgáltatást építeni vagy fenntartani lehetne. Ez természetesen egy szervezési kérdés, mi arra bátorítjuk az egészségügyi kormányzatot, hogy a patikatulajdonosokkal együttműködve végezzék el ennek az áttekintését és végezzék el annak a szabályozásnak a kialakítását, amely a betegek számára kényelmes, elérhető, de az ellátás szempontjából meg biztonságos és rentábilis ellátást fog eredményezni.

Továbbá: a mostani módosítások nagyon helyesen fellépnek azokkal a haszonleső és azokkal a megtévesztő szolgáltatásokkal, illetve ilyen szolgálta-

tást nyújtó személyekkel szemben, akik áldoktorokként jellemezhetők. Rengeteg tudományos cím, fokozat, de inkább csak vélelmezett vagy valódinak beállított fokozat borzolja a kedélyeket. És ez nagyon sokszor a gyógyító tevékenységet álcázó tevékenységgel párosul, és nagyon sokszor alkalmas arra, hogy megtéveszse a betegeket. Nagyon sokszor sajnos maga a homeopátia vagy természetgyógyászat keverése és tudományos megalapozottsággal végezhető gyógyító tevékenységnek való álcázása félrevezető. Ki ne emlékezne például, amikor nemcsak a betegek egy magánrendelésen vagy magánrendelésnek álcázott szolgáltatásnyújtáson találkoznak ezekkel a szerintem kuruzsló magatartásokkal, hanem sokszor a tévé is teret adott ezeknek. Nemes egyszerűen volt a megboldogult Budapest TV-ben például televízió keresztlő végzett gerincműtét. Azt hiszem, az egyik legbizarrabb része volt. És sajnos ezek meglehetősen széles körhöz jutottak el, és rendkívül nézett műsorok voltak. És nem szabad lebecsülni természetesen a gyógyításnak a lelki diszpozícióját, tehát hinni kell abban, hogy az ember képes gyógyulni, de nagyon sokszor inkább visszaéltek és semmilyen gyógyhatással nem rendelkező készítményt ajánlottak, vagy egyáltalán olyan banális eljárást végeztek, amely csupán arról szól, hogy megtévesztik, átverik a szolgáltatásért oda fordulókat. Ugye, ez egy nagyon vékony mezsgye. A homeopátiaszabályozás is egy rendkívül vitatott szabályozás, de ez természetesen nem ennek a törvényjavaslatnak a tárgya. Egy biztos, pontosan meg kell határozni - és a javaslat meg is határozza - a nem konvencionális gyógyító eljárások fogalmát, nagyon helyesen.

Azokkal, akik csupán a látszattal élnek vissza és vezetnek félre az embereket, természetesen a legszigorúbban kell eljárni. Kifejezetten fontos a kuruzslás vétségének a Btk.-ba való beillesztése. Úgy gondolom, hogy viszonylag jól sikerült, és koherensen szolgálja a védett személyeknek, illetve az elkövetési tárgynak, illetve magatartásnak - jól beleillik abba a tényállásba, ahová elhelyezésre került.

Egy szakmai visszajelzéssel kapcsolatosan lehet, hogy államtitkár úrnak igényem a válaszadását, ugyanis a Népjóléti bizottsághoz - és erről talán a fideszes vezérszónok, dr. Kovács József is olvasott - érkezett egy jelzés, még hozzá az Egészségügyi Szakmai Kollégium Klinikai Szakpszichológia és Pszichoterapeuta Klinikai Szakpszichológus Tagozatától, akik bár üdvözlözik magát a törvényjavaslatot, mert sokszor a saját kérésüknek vagy a saját korábbi álláspontjuknak megfelelő dolgokat látnak benne és azok köszönnék vissza, amit javasoltak, mégis kritikát fogalmaznak meg. Egyrészt hiányolják az előzetes konzultációt, és hogy a fogalmak nem megfelelően kerültek meghatározásra. Ha szükséges, természetesen államtitkár úrnak tudjuk majd továbbítani ezt a levelet, bár szerintem önnek is rendelkezésre áll, és valószínű, hogy az államtitkárság, a minisztérium is megkapta ezt a levelet. Én úgy gondolom, hogy ezt érdemes feléjük tiszt-

tázni. Nem tartottuk szükségesnek ellenzéki képviselők - sőt saját jogomon sem - módosító javaslat beadását, tekintettel arra, hogy egyébként a Népjelölti bizottság, ha adott esetben egyetértene a módosítási szándékkal, akkor saját maga a módosításokat eszközölni tudja, vagy akár a tárca, amennyiben a Törvényalkotási bizottság elé kerül a módosító javaslatok összegzése, akkor lényegében ott tud egy módosítást adni. Én úgy gondolom, hogy ezzel kapcsolatosan valamilyenfajta véleménynyilvánítást most a tárcától elvárhatunk, tekintettel arra, hogy esetleg nézhetik ettől a tagozattól is annak képviselői vagy annak döntéshozói, hogy miként alakul a vita.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, azt tudom mondani, hogy ebben a törvényjavaslatban az irány jó. Nagyon fontos, hogy a felgyorsult technológiai és rendkívül sok kommunikációs és tömegmédia-kihívással szembenező betegeknek fontos támpontokat és védőpontokat építsünk be a rendszerbe. Ennek korábbi egyik eleme volt a termékházalókkal, illetve egyéb házalókkal... *(Dr. Rétvári Bence: Bemutatók.)*, termékbemutatókkal kapcsolatos szabályozás. Ugye, ez egy következő lépés talán, itt már kifejezetten egy privát szférában, illetve elzárt, magánrendelésnek álcázott helyeken végzett tevékenységekkel kapcsolatos.

(20.10)

Nagyon fontos, hogy időről időre, ahogy az államtitkárság is elvégzi, felmérjük azokat a veszélyeket, amelyek a betegekre leselkednek, és ezeket a legális keretek közé szorítsuk, vagy egyébként olyan új, akár büntetőjogi vagy szabálysértési eszközökkel lépünk fel, amely a betegek védelmét szolgálja.

Összességében a frakciónk támogatásáról természetesen majd a végszavazásnál tudunk nyilatkozni, de a törvényjavaslat iránya biztató, én úgy gondolom, hogy ezzel nem lesz különösebb probléma. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igen rövid leszek két okból kifolyólag. Egyrészt mert Lukács tanult képviselőtársam kifejtette, hogy elég régóta itt ülünk vagy itt vagyunk a parlamentben, és elég hosszú idő óta vitatkozunk már, és nem kívánok visszaélni itt a továbbiakban sok mindenkinek a türelmével. Másrészt pedig azon egészségügyi témájú előterjesztés van előttünk, oly kevesek egyike, amelyben, ahogy látom, mind a kormány-, illetve mind az ellenzéki oldalon egyetértünk. Én nagyon szeretném, hogy sok ilyen egészségügyi témájú előterjesztés kerülne a parlament elé, azt gondolom, hogy akkor nagyon jól tudnánk együtt dolgozni.

A javaslatról elmondva nyilván alapvetően pozitív, javító célú megvalósításra irányul, célkitűzéseiben és választott eszközeinek tekintetében is. Abszolút támogatható, legyen szó akár a homeopátiás gyógyszerekkel szembeni fellépésről szóló uniós jog végrehajtásának, a módosítás alkalmazásának az eltolásáról, a biztonságos üzemeltetéssel kapcsolatosan, ami a gyógyszerárakat illeti, és az áldoktorok elleni fellépés kapcsán, ami egyébként egyrészt kellő mértékű szabálysértési, illetve büntetőjogi szankciók alkalmazását írja elő. Úgyhogy részünkről ez az előterjesztés támogatható. Köszönöm szépen. *(Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, a DK vezérszónokának.

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Igen, ez az az előterjesztés, amit gond nélkül a Demokratikus Koalíció is támogatni tud. Csak két megjegyzést szeretnék tenni. Az egyik. Mi az ügyeleti rendszert a választókerületemben még polgármester koromban úgy oldottuk meg, hogy körülbelül 5-8 évig nem volt ügyelet nálunk sem, és egyébként Budapesten is elég problémát jelent, ha egy gyerek belázasodik. Meghirdettünk önkormányzati helyiséget, azzal, hogy az a győztes, aki ügyeletet is vállal. Aztán most pillanatnyilag úgy állunk, hogy három ügyeletes gyógyszerár is van, ilyen 24 órás ügyelet. Tehát most szerencsénk van, úgyhogy ez az ösztönző bejött. Valamilyen ok miatt korábban ez nem sikerült, sőt olyan tárgyalásokat is folytattunk, amikor mi fizettünk volna, csak azért, hogy legyen ügyelet. Nem vállalták a különleges előírások miatt, mert egyébként az ügyelet majdnem ugyanazt az előírást igényli, mintha nappali nyitvatartás lenne. A másik megjegyzésem pedig az interneten, a televízióban, a telefonon szinte zaklató jelleggel történő különböző megkeresések. Tudják a telefonszámokat, személy szerint engem is megtaláltak, csípőcserém volt, és abban a pillanatban eljutott a hír hozzánk, körülbelül fél évig állandóan zaklattak, hogy tudják, és ilyen-ilyen utókezelést, olyan masszírozást tudnak. Adják-veszik a címünket, ami úgy gondolom, hogy valószínűleg az egészségügyi intézményekből kijutó információból adódik. De abban a pillanatban tudtak rólam mindent, és csoda dolgokat akartak ajánlani, hogy mehetek vissza futballozni, teniszezni. Az internetet, ahogy bekapcsolom, azonnal ez érkezik.

Tehát jogosnak tartom az előterjesztést, egyetértsek vele, és támogatjuk. Köszönöm. *(Potocskáné Kőrösi Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt, úgyhogy az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak meg szeretném köszönni röviden a hozzászólásokat mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalról. Egymás után a második olyan törvényjavaslatnál ülünk itt a mai estén, amikor eléggé összhangszerű kép kezd kirajzolódni, ugyanis a változtatások irányát mindenki támogatandónak mondja. Volt, aki már ellenzéki oldalon magát a törvényjavaslatot is támogatta.

Én is azt hiszem, hogy itt a csalásoktól, visszaélésektől tudjuk megóvni azokat az embereket, akik betegségben valamiféle segítségre szorulnak, illetve abban segíthetünk az embereknek, hogy a gyógyszerekhez minél több helyen, minél jobban hozzájussanak. Az elmúlt években is számtalan lépés történt, most már azért a patikák több mint 50 százalékos tulajdoni hányadban minden esetben a patikusok kezében vannak, és igyekszünk a gyógyszerellátást minél több helyen minél jobban biztosítani a gyógyszerészek, a patikusok közreműködésével, és nem más módon.

Úgyhogy köszönöm szépen minden felszólalónak a támogató hozzászólását, és bízom benne, hogy pár hét múlva, amikor szavazunk, akkor konszenzussal tudunk szavazni.

A Jobbik által említett, Császár Noémi professzor asszony által jegyzett javaslatot mi is megkaptuk, úgyhogy egyeztetünk arról, hogy az abban foglaltak érvényesítésére szükség van-e ezen jogszabályszoveg módosítására vagy sem, de nyilvánvalóan törekszünk mindenkivel a legnagyobb szakmai egységre, a szakmai szervezetekkel is, és úgy látom, itt az ellenzéki pártok is a mai estén ebben partnerek voltak. Köszönöm szépen. *(Dr. Kovács József tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Ezzel a napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Itt is szintén megadom a szót Rétvári Bence képviselő úrnak: „Gyapardó Dunakanyar” címmel. Őné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy méltán lehetünk büszkék nagyon sok mindenkire, akik a Dunakanyarban élnek, és kiváló teljesítményükkel járulnak hozzá az ország eredményességéhez és sikeréhez. Engedjék meg, hogy az elmúlt hónapokból csak párat felidézsek. Így például a dunakanyari Lunczer pálinkafőzdet, amely a Nemzeti Kiválóság Programban négy termékével Top Pálinkakiválóság, két pálinkájával pedig Pálinkakiválóság lett, vagy a Váci Dunakanyar Színházat, amely a breszti színházi fesztiválon fődíjat kapott a Ványa bácsi előadásával, tehát nemzetközi sikert aratott, és több kontinensre meghívták vendégszerepelni.

A váci Vox Humana Énekhar Csokonai Vitéz Mihály-díjat kapott, nagyon büszkék vagyunk erre.

(20.20)

A Mihályi Patisserie Vác most már híres cukrászdája, műhelye szintén már nem először kap nemzetközi díjat, a Dining Guide-ban Az év cukrászdája díjat másodszorra vitte el. De Jászai Mari-díjból sem csak egy jutott a Dunakanyarba, hiszen az Órbottyáni Pindroch Csaba és a váci színházigazgató, Kis Domonkos Márk is Jászai Mari-díjat kapott. Emellett pedig Bacskai Sándor postagalambász Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetéssel kapott. Mindegyikükre büszkék vagyunk, kiváló teljesítményű emberek mind, ők teszik erősebbé és elismertebbé hazánkat, a Dunakanyart, az Ipoly és a Börzsöny vidékét.

Emellett számtalan fontos esemény történt. Például a váci foci újra váci kézbe került, és ezáltal el is tudtak indulni a pályai fejlesztések. IpolyFeszt került első alkalommal megrendezésre, de emellett mind a VÉNégy Fesztivál, mind a rendszerváltás 30. évfordulójára emlékező szabadságkoncert nagy részvételrel, nagy népszerűséggel zajlott. BörzsönyRing néven egy teljesen új teljesítménytúra indult a Börzsönyben. Nagyon bízunk benne, hogy a bringások körében nem zsákutcává, hanem egy jól átjárható versenytérre alakítja a Börzsöny vidékét.

Emellett az iparfejlesztésnek, a gazdaság bővülésének régóta várt, fontos, azt mondom, hogy generációs lépése volt, hogy kétszer kétsávosra bővült az M2-es. Generációk óta várták, most a polgári kormány alatt ez megvalósult, és mindemellett a váciak már ki is próbálhatták a kétszintes vonatokat, amelyek szintén érkeznek.

Felavathattuk Vác korábbi képviselőjének, a korábbi Klebelsberg-féle kultuszminisztérium államtitkáranak, Kornis Gyulának is a szobrát.

Minde mellett kormányzati támogatásból, a „Magyar falu” program támogatásából számtalan fejlesztés valósulhat meg a kisebb településeken is. Óvodafelújításra két településen 160 millió forint értékben kerülhet sor, Szokolyán és Vácon. Óvodaudvar felújításra 17 településen 77 millió forintból kerülhet sor. Bölcsődefejlesztésekre 12 településen 1 milliárd 800 millió forintból kerülhet sor.

Járda felújítására öt településen 25 millió forintból kerülhet sor. Belterületi utak és járdák felújítására 6 településen 87 millió forintból kerülhet sor. Belterületi útfelújításokra négy településen, Nagy-Börzsönyben, Püspökhatvanon, Rádon és Zebegényben 120 millió forintból kerülhet sor. Falubusz kerül három településre 45 millió forint értékben, Csóvár, Kóspallag és Verőce esetében. Tésán és Kosdon az állam falu- és tanyagondnoki szolgálat bővítésére biztosít forrást. A temetők, ravatalozók felújítására kormányzati forrásból hat településen 49 millió forintból kerülhet sor.

11 település nyert a „Magyar falu” program közösségi tér pályázatán 210 millió forint értékben összességében, Bernecebaráti, Kóspallag, Nagy-Börzsöny, Nagymaros, Penc, Rád, Szob, Vácduka, Vácrátót, Vámosmikola, Verőce esetében. 14 település nyert

a „Magyar falu” programban orvosieszköz-pályázatra összesen 40 millió forint értékben, Acsa, Bernecebaráti, Csörög, Galgagyörk, Kismaros, Kóspallag, Penc, Perőcsény, Püspökhatvan, Püspökszilágy, Sződ, Vác-rátót, Vámosmikola és Zebegény.

Nagymaroson elindulhat az orvosi rendelő felújítása, hiszen a korábbi 30 millió forint mellé közel 60 millió, konkrétan 58 millió forint további kormányzati támogatás érkezik.

„A” méretű sportpark épülhet Kóspallagon, Sződön és Verőcén. Önkormányzati konyha-korszerűsítésre Vác 25 millió forint kormányzati támogatást kapott egy hónappal ezelőtt. Szociális tűzifapályázaton 26 település 36 millió forint kormányzati támogatást kapott. Megújult a Váci Járási Hivatal kívülről teljes mértékben, napelemeket kapott, teljes víz-, hő-, tetőszigetelés, nyílászárócsere valósult meg közel negyedmilliárd forint értékben, valamint a Kovászoló ifjúsági

vezetőképző központ és zarándokház a Váci Püspökség üzemeltetésében 315 millió forint kormányzati támogatásból valósulhatott meg.

A letkési határátkelőhely, ami most már Magyarország és a Felvidék, Szlovákia között inkább csak szimbolikus, de 110 millió forintból ennek a felújításnak az előkészítése is megkezdődik.

Büszkék vagyunk a dunakanyari településekre, büszkék vagyunk a dunakanyari emberekre, számtalan sikert, eredményt értek el. Az erősödő települések révén lehet Magyarország is egy erősebb ország. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Mindenkinek megköszönöm a hosszú és fáradságos munkáját.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 22 perckor ért véget.)

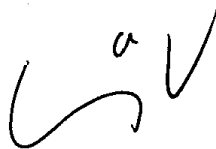
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)